

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler	Yayımlandığı Tarih	Sayı
09 - 15 Mart 2010	16 Mart 2010	440

İÇİNDEKİLER

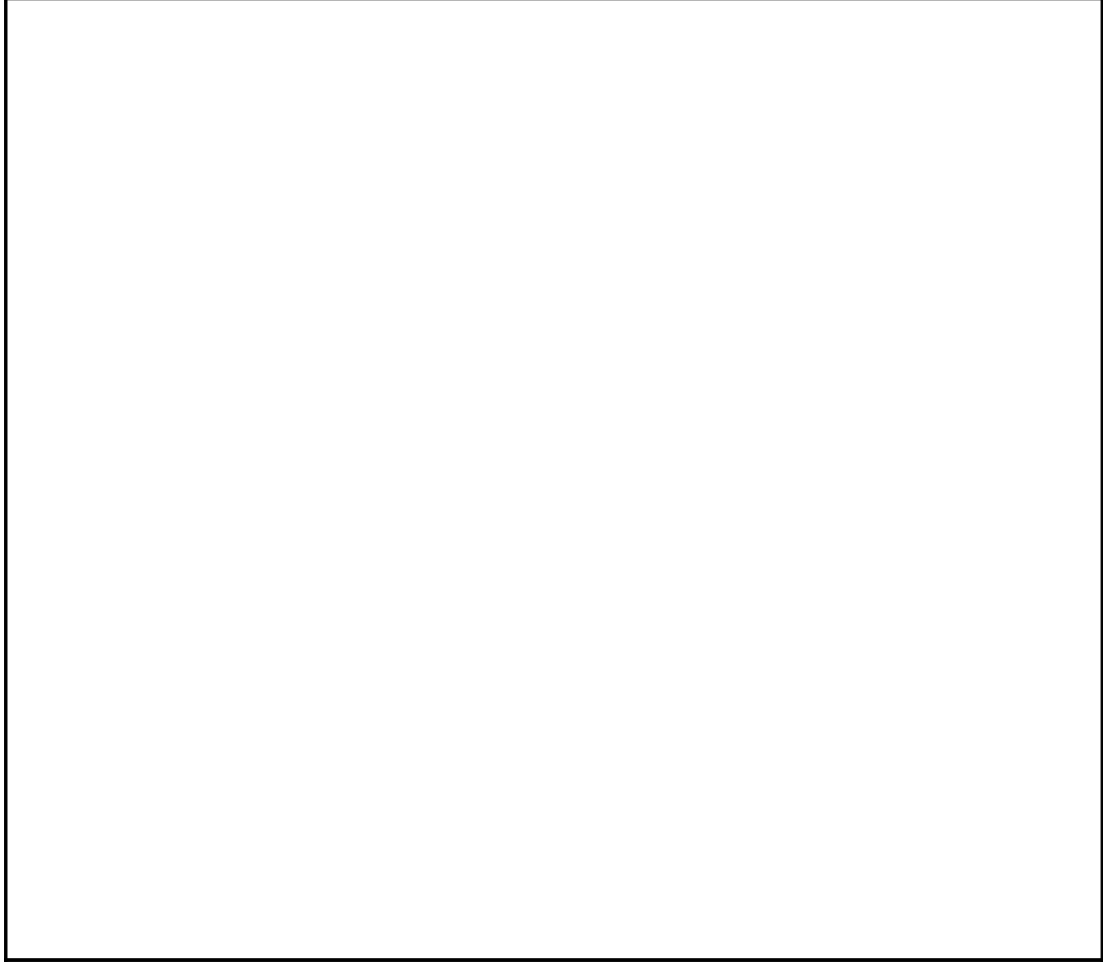
- [25/2/2010 Tarih ve 5953 Sayılı Arsa Üretimi ve Değerlendirilmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun](#)
(R.G. 9 Mart 2010 – 27516)
- [2/3/2010 Tarih ve 5954 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti ile Sırbistan Cumhuriyeti Arasında Serbest Ticaret Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun](#)
(R.G. 9 Mart 2010 – 27516)
- [3/3/2010 Tarih ve 5955 Sayılı Anayasa Değişikliklerinin Halkoyuna Sunulması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun](#)
(R.G. 9 Mart 2010 – 27516)
- [“Deniz Alacaklarına Karşı Mesuliyetin Sınırlandırılması Hakkında 1976 Tarihli Milletlerarası Sözleşmeyi Tadil Eden 1996 Protokolü”ne İlişkin 2010/162 Sayılı Milletlerarası Andlaşma](#) (R.G. 13 Mart 2010 – 27520)
- [D-8 Üyesi Ülkelerin İşadamları İçin Vize İşlemlerinin Sadeleştirilmesi Anlaşmasına İlişkin Düzeltme Belgesi”nin Onaylanması Hakkında 2010/207 Sayılı Milletlerarası Andlaşma](#) (R.G. 12 Mart 2010 – 27519)
- [Tehlikeli Maddeler İçin Yaptırılacak Sorumluluk Sigortaları Hakkında Karar”ın Yürürlüğe Konulmasına Dair 2010/190 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#) (R.G. 11 Mart 2010 – 27518)
- [4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun Geçici 8 inci Maddesinde Belirtilen Esaslar Çerçevesinde, Kısa Çalışma Süresinin Altı Ay Uzatılması Hakkındaki Kararın Yürürlüğe Konulmasına Dair 2010/180 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#) (R.G. 11 Mart 2010 – 27518)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan Atama Kararı](#)
(R.G. 9 Mart 2010 – 27516)
- [Su Ürünleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 10 Mart 2010 – 27517)
- [Bankalar ve Diğer Mali Kuruluşların Müşterilerinin Risk İşlemleri Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 11 Mart 2010 – 27518)
- [Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Genel Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına İlişkin](#)

Yönetmelik

(R.G. 12 Mart 2010 –

27519)

- Sosyal Güvenlik Kurumu Prim ve İdari Para Cezası Borçlarının Hakedişlerden Mahsubu, Ödenmesi ve İlişiksizlik Belgesinin Aranması Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik
(R.G. 13 Mart 2010 – 27520)
- Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan 2802 Sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 21 inci Maddesine Göre 2 Yıllık Yükselme Sürelerini Aldıkları Aylıkta Aralık 2009 Dönemi Sonuna Kadar Bitiren Adli Yargı Hâkim, Cumhuriyet Başsavcı ve Savcıları ile İdari Yargı Hâkimlerinin Adlarını Belirtir Listeler
(R.G. 9 Mart 2010 – 27516)
- Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan 31/8/2009 Tarihi İtibari ile 1 inci Dereceye Yükselip 2802 Sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 32 nci Maddesi Uyarınca 31/8/2009 Tarihinden Geçerli Olmak Üzere İlk Defa Birinci Sınıf İncelemesine Tabi Tutulan Adli Yargı Hâkim, Cumhuriyet Başsavcı Ve Savcılarının Adlarını Gösterir Liste
(R.G. 9 Mart 2010 – 27516)
- Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan Birinci Dereceye Yükselmiş Olup 31/12/2009 Tarihi İtibariyle Birinci Sınıfa Ayrılma İncelemesine Tâbi Tutulacak Olan Adli Yargı Hâkim, Cumhuriyet Başsavcı ve Savcıları ile İdari Yargı Hâkiminin Adlarını Belirtir Liste
(R.G. 11 Mart 2010 – 27518)
- Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden 2 Adet Karar
(R.G. 9 Mart 2010 – 27516)
- Danıştay Onuncu Dairesinden 1 Adet Karar
(R.G. 12 Mart 2010 – 27519)
- İnsan Hakları Mahkemesi Kararı (Saya ve Diğerleri/Türkiye)
- İnsan Hakları Mahkemesi Kararı (Sefine Baş /Türkiye Davası)
- İnsan Hakları Mahkemesi Kararı (Açık ve Diğerleri/Türkiye)
- İnsan Hakları Mahkemesi Kararı (Dokdemir ve Diğerleri/Türkiye Davası)
- İnsan Hakları Mahkemesi Kararı (Cengiz Bayır/Türkiye)
- Maliye Bakanlığında 2010 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Uygulama Tebliği (Sıra No: 7)
(R.G. 9 Mart 2010 – 27516)
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında Ağır ve Tehlikeli İşlerde Çalıştırılacak İşçilerin Mesleki Eğitimlerine Dair Tebliğde Değişiklik Yapılması Hakkında Tebliğ
(R.G. 9 Mart 2010 – 27516)
- Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından Kredi Kartı İşlemlerinde Uygulanacak Azami Faiz Oranları Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Sayı: 2010/3)
(R.G. 9 Mart 2010 – 27516)
- Adalet Bakanlığında Münhal Noterlik İlanları
(R.G. 11 Mart 2010 – 27518)
- Adalet Bakanlığında İlan
(R.G. 11 Mart 2010 – 27518)
- Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığının 154 Sayılı Kararı
(R.G. 9 Mart 2010 – 27516)
- Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığının 170 Sayılı Kararı
(R.G. 12 Mart 2010 – 27519)

 [İçindekilere dön](#)

Kanunlar

ARSA ÜRETİMİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ HAKKINDA KANUN İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5953

Kabul Tarihi: 25/2/2010

MADDE 1 – 29/4/1969 tarihli ve 1164 sayılı Arsa Üretimi ve Değerlendirilmesi Hakkında Kanunun ek 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Hazineye ait arsa ve araziler ve Hazine adına tescil edilecek arsa ve arazilerin mülkiyeti” ibaresi “Hazineye ait taşınmazlar ve Hazine adına tescil edilecek taşınmazların mülkiyeti” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2 – 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“i) Toplu Konut İdaresi Başkanlığına ait arazi ve arsalar.”

MADDE 3 – 2/3/1984 tarihli ve 2985 sayılı Toplu Konut Kanununa aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 14 - 28/3/2001 tarihli ve 2001/2202 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı gereğince, Tasfiye Halinde Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi tarafından Toplu Konut

İdaresi Başkanlığına devredilen varlıklardan ve bu varlıklarla ilgili devirden önce yapılmış akitlerden doğan yükümlülükler nedeniyle Toplu Konut İdaresi Başkanlığından ve ortaklıklarından hiçbir hak ve alacak talebinde bulunulamaz.

EK MADDE 15 - Ekli listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (III) sayılı cetvelin Toplu Konut İdaresi Başkanlığına ilişkin bölümüne eklenmiştir.”

MADDE 4 – 2985 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4 - Tasfiye Halinde Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi tarafından Toplu Konut İdaresi Başkanlığına devredilen varlıklardan ve bu varlıklarla ilgili devirden önce yapılmış akitlerden doğan yükümlülükler nedeniyle Toplu Konut İdaresi Başkanlığına ve ortaklıklarına karşı yargı mercilerinde açılmış veya husumet yöneltmiş devam eden davalar ile icra takipleri ek 14 üncü madde hükmü uygulanarak sonuçlandırılır.”

MADDE 5 – 22/5/2007 tarihli ve 5664 sayılı Konut Edindirme Yardımı Hak Sahiplerine Ödeme Yapılmasına Dair Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1 - (1) Bu Kanun uyarınca hak sahiplerine hisse senedi olarak ödeme yapılması işlemi, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içerisinde hisse senedi talep eden hak sahiplerine verilecek hisse senetleri hariç durdurulur ve bu tarihten sonra hak sahiplerine nakit olarak ödeme yapılır.”

MADDE 6 – 5664 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 7 – 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa;

a) Ekli (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (e) bendine “Türkiye İstatistik Kurumu Başkan Yardımcıları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Toplu Konut İdaresi Başkan Yardımcıları” ibaresi eklenmiştir.

b) Ekli (II) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “2. Yargı Kuruluşları, Bağlı ve İlgili Kuruluşlar ile Yüksek Öğretim Kuruluşlarında” bölümünde yer alan “Toplu Konut İdaresi Başkan Yard. Kamu Ortaklığı İdaresi Başkan Yardımcısı,” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 8 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 9 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

LİSTE

KURUMU : TOPLU KONUT İDARESİ BAŞKANLIĞI

TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>KADRO DERECESESİ</u>	<u>SERBEST KADRO ADEDİ</u>
GİH	Başkan Yardımcısı	1	1
GİH	Daire Başkanı	1	3
GİH	Uzman	1	3
GİH	Uzman	2	5
GİH	Uzman	3	4
GİH	Uzman	4	4
TH	Uzman	1	6
TH	Uzman	2	9
TH	Uzman	3	9

TH	Uzman	4	6
AH	Müşavir Avukat	1	1
AH	Müşavir Avukat	2	2
AH	Müşavir Avukat	3	1
TOPLAM			54

8/3/2010

[R.G. 9 Mart 2010 – 27516]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE SIRBİSTAN CUMHURİYETİ ARASINDA SERBEST TİCARET ANLAŞMASININ ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR KANUN

Kanun No. 5954

Kabul Tarihi: 2/3/2010

MADDE 1 – (1) 1 Haziran 2009 tarihinde İstanbul’da imzalanan “Türkiye Cumhuriyeti ile Sırbistan Cumhuriyeti Arasında Serbest Ticaret Anlaşması”nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

8/3/2010

[R.G. 9 Mart 2010 – 27516]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

ANAYASA DEĞİŞİKLİKLERİNİN HALKOYUNA SUNULMASI HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN

Kanun No. 5955

Kabul Tarihi: 3/3/2010

MADDE 1 – 23/5/1987 tarihli ve 3376 sayılı Anayasa Değişikliklerinin Halkoyuna Sunulması Hakkında Kanunun 2 nci maddesinde yer alan “yüzyirminci günden” ibaresi “altmışıncı günden”, 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “Kanunun 94 üncü maddesi uyarınca, yabancı ülkelerdeki vatandaşlar halkoylamasından 40 gün” ibaresi “Kanun uyarınca yabancı ülkelerdeki vatandaşlar halkoylamasından yirmi gün” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

8/3/2010

[R.G. 9 Mart 2010 – 27516]

Karar Sayısı : 2010/162

Ekli “Deniz Alacaklarına Karşı Mesuliyetin Sınırlandırılması Hakkında 1976 Tarihli Milletlerarası Sözleşmeyi Tadil Eden 1996 Protokolü”ne ilişik çekinceyle katılmamız; Dışişleri Bakanlığının 21/12/2009 tarihli ve HUMŞ/1627 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü ve 5 inci maddelerine göre, Bakanlar Kurulu’nca 5/2/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

DENİZ ALACAKLARINA KARŞI MESULİYETİN SINIRLANDIRILMASI HAKKINDA 1976 TARİHLİ MİLLETLERARASI SÖZLEŞMEYİ TADİL EDEN 1996 PROTOKOLÜ

İŞBU PROTOKOLÜN TARAFLARI,

19 Kasım 1976'da Londra'da imzalanan Deniz Alacaklarına Karşı Mesuliyetin Sınırlandırılması Hakkında Sözleşmede değişiklik yapılmasının, yükseltilmiş tazminat sağlanmasının ve sınırlandırma meblağlarını güncelleştirmek için basitleştirilmiş bir usul oluşturulmasının arzu edildiğini GÖZÖNÜNE ALARAK,

Aşağıdaki hususlarda MUTABAKATA VARMIŞLARDIR:

Madde 1

İşbu Protokolün amaçları bakımından:

1. "Sözleşme" Deniz Alacaklarına Karşı Mesuliyetin Sınırlandırılması Hakkında 1976 Tarihli Milletlerarası Sözleşme anlamına gelir.
2. "Örgüt" Uluslararası Denizcilik Örgütü anlamına gelir.
3. "Genel Sekreter" Örgütün Genel Sekreteri anlamına gelir.

Madde 2

Sözleşmenin 3. maddesinin (a) bendi aşağıdaki metin ile değiştirilmiştir:

(a) eğer uygulanabilirse, değiştirilmiş haliyle 1989 Tarihli Uluslararası Denizde Kurtarma Sözleşmesinin 14. maddesi kapsamındaki özel tazminat için herhangi bir alacak dahil kurtarma alacakları veya müşterek avarya garame alacakları;

Madde 3

Sözleşmenin 6. maddesinin 1. paragrafı aşağıdaki metin ile değiştirilmiştir:

1. Aynı olaydan doğan ve 7. maddede yazılı olanlar dışında kalan alacaklar hakkında mesuliyet sınırları aşağıdaki şekilde hesaplanacaktır:

(a) Ölüm veya yaralanmadan ileri gelen alacaklar hakkında:

(i) 2000 tonu geçmeyen bir gemi için 2 milyon hesap birimi,

(ii) tonajı yukarıdaki rakamı aşan bir gemi için ise, (i) bendinde yazılı meblağa ilave olarak ayrıca:

2,001 tondan 30,000 tona kadar beher ton için 800 hesap birimi;

30,001 tondan 70,000 tona kadar beher ton için 600 hesap birimi; ve

70,000 tondan yukarı beher ton için 400 hesap birimi,

(b) diğer bütün alacaklar hakkında,

(i) 2000 tonu geçmeyen bir gemi için 1 milyon hesap birimi;

(ii) tonajı yukarıdaki rakamı aşan bir gemi için ise, (i) bendinde yazılı meblağa ilave olarak ayrıca:

2,001 tondan 30,000 tona kadar beher ton için 400 hesap birimi;

30,001 tondan 70,000 tona kadar beher ton için 300 hesap birimi; ve

70,000 tondan yukarı beher ton için 200 hesap birimi.

Madde 4

Sözleşmenin 7. maddesinin 1. paragrafı aşağıdaki metin ile değiştirilmiştir:

1. Bir geminin yolcularının ölüm veya yaralanmasından neşet eden ve aynı olaydan kaynaklanan alacaklarda gemi malikinin mesuliyetinin sınırı 175,000 Hesap Biriminin geminin resmi belgesine göre geminin taşımasına izin verilen yolcu sayısı ile çarpılmasından elde edilen meblağ kadar olacaktır.

Madde 5

Sözleşmenin 8. maddesinin 2. paragrafı aşağıdaki metin ile değiştirilmiştir:

2. Bununla beraber, Milletlerarası Para Fonu üyesi olmayan ve mevzuatı da 1. paragraf hükümlerinin uygulanmasına cevaz vermeyen Devletler, Sözleşmenin onaylama, kabul veya uygun bulma şartına bağlı olmaksızın imzası esnasında yahut onaylama, kabul, uygun bulma veya katılma sırasında veya bunları takip eden herhangi bir zamanda, işbu Sözleşmede öngörülen ve ülkelerinde uygulanacak olan mesuliyet sınırlarının aşağıdaki şekilde tespit edileceğini beyan edebilirler:

(a) 6. maddenin 1. paragrafının (a) bendi hakkında:

(i) 2000 tonu geçmeyen bir gemi için 30 milyon para birimi;

(ii) tonajı yukarıdaki rakamı aşan bir gemi için ise, (i) bendinde yazılı meblağa ilave olarak ayrıca:

2,001 tondan 30,000 tona kadar beher ton için 12,000 para birimi;

30,001 tondan 70,000 tona kadar beher ton için 9,000 para birimi; ve

70,000 tondan yukarı beher ton için 6,000 para birimi; ve

(b) 6. maddenin 1. paragrafının (b) bendi hakkında:

(i) 2000 tonu geçmeyen bir gemi için 15 milyon para birimi;

(ii) tonajı yukarıdaki rakamı aşan bir gemi için ise, (i) bendinde yazılı meblağa ilave olarak ayrıca:

2,001 tondan 30,000 tona kadar beher ton için 6,000 para birimi;

30,001 tondan 70,000 tona kadar beher ton için 4,500 para birimi; ve

70,000 tondan yukarı beher ton için 3,000 para birimi; ve

(c) 7. maddenin 1. paragrafı hakkında ise 2,625,000 para biriminin geminin resmi belgesine göre geminin taşımasına izin verilen yolcu sayısı ile çarpılmasından elde edilen meblağ kadar 6. maddenin 2. ve 3. paragrafları bu paragrafın (a) ve (b) bentlerine tekabül eden şekilde uygulanır.

Madde 6

Aşağıdaki metin, Sözleşmenin 15. maddesine paragraf 3bis olarak eklenmiştir:

3bis 7. maddenin 1. paragrafında öngörülen mesuliyet sınırından bağımsız olarak, bir Taraf Devlet, mesuliyet sınırının 7. maddenin 1. paragrafında belirtilenden daha az olmaması şartıyla, bir geminin yolcularının ölmesi veya yaralanması ile ilgili alacaklara uygulanacak olan mesuliyet sistemini milli mevzuatının belli hükümleri çerçevesinde düzenleyebilir. Bu paragrafta izin verilen seçeneği kullanan herhangi bir Taraf Devlet kabul edilen mesuliyet sınırlarını veya hiçbir mesuliyet sınırı olmadığını Genel Sekretere bildirecektir.

Madde 7

Sözleşmenin 18. maddesinin 1. paragrafı aşağıdaki metin ile değiştirilmiştir:

1. Herhangi bir Devlet işbu Sözleşmeyi imzalama, onaylama, kabul etme, uygun bulma veya ona katılma sırasında veya daha sonraki herhangi bir zamanda:

(a) 2. maddenin 1. paragrafının (d) ve (e) bentlerini uygulamama hakkını;

(b) Tehlikeli ve Zararlı Atıkların Deniz Yoluyla Taşınması ile İlgili Zararın Sorumluluğu ve Tazmini Hakkında 1996 Tarihli Uluslararası Sözleşmenin veya bu Sözleşmede yapılan herhangi bir değişikliğin veya protokolün maksadı dahilindeki zarar için alacakları hariç tutma hakkını

saklı tutabilir.

İşbu Sözleşmenin esas hükümlerine ilişkin diğer herhangi bir ihtirazi kayıt kabul edilmeyecektir.

Madde 8 **Sınırların değiştirilmesi**

1. Hiçbir surette sayıları 6'dan az olmamak kaydıyla, işbu Protokolün Taraf Devletlerinin en az yarısının talebi üzerine, işbu Protokol ile değiştirilmiş haliyle Sözleşmenin 6. maddesinin 1. paragrafı, 7. maddesinin 1. paragrafı ve 8. maddesinin 2. paragrafında belirtilen sınırları değiştirmek için yapılan herhangi bir öneri Genel Sekreter tarafından tüm Örgüt Üyelerine ve tüm Akit Devletlere sirküle edilecektir.

2. Yukarıda belirtilen şekilde önerilen ve sirküle edilen herhangi bir değişiklik, sirküle edildiği tarihten itibaren en az altı ay sonraki bir tarihte görüşülmek üzere Örgütün Hukuk Komitesine (Hukuk Komitesi) sunulacaktır.

3. İşbu Protokol ile değiştirilmiş haliyle Sözleşmenin tüm Akit Devletleri, Örgüt üyesi olup olmadıklarına bakılmaksızın, Hukuk Komitesinin değişikliklerin incelenmesi ve kabul edilmesi için yürüttüğü resmi işlemlere katılma hakkına sahip olacaklardır.

4. Değişiklikler, işbu Protokol ile değiştirilmiş haliyle Sözleşmenin Akit Devletlerinin en az yarısının oylama zamanında mevcut bulunması şartıyla, işbu Protokol ile değiştirilmiş haliyle Sözleşmenin 3. paragrafta öngörülen şekilde genişletilen Hukuk Komitesinde mevcut bulunan ve oy kullanan Akit Devletlerinin üçte iki çoğunluğu tarafından kabul edilecektir.

5. Hukuk Komitesi sınırları değiştirmeye yönelik bir öneri konusunda hareket ederken, meydana gelen kazaları ve özellikle bu kazalardan kaynaklanan zararın miktarını, para değerlerindeki değişimi ve önerilen değişikliğin sigorta maliyetine etkisini hesaba katacaktır.

6. (a) Bu madde kapsamındaki sınır değişikliklerinin hiçbiri işbu Protokolün imzaya açıldığı tarihten itibaren beş yıldan az bir süre önce ya da bu madde kapsamındaki daha önceki bir değişikliğin yürürlüğe giriş tarihinden itibaren beş yıldan az bir süre önce dikkate alınmaz.

(b) Hiçbir sınır işbu Protokol ile değiştirilmiş haliyle Sözleşmede belirlenen sınıra, işbu Protokolün imzaya açıldığı tarihten itibaren bileşik esas ile her yıl için yüzde altı oranında artırılmasına tekabül eden bir meblağı aşacak şekilde artırılamaz.

(c) Hiçbir sınır işbu Protokol ile değiştirilmiş haliyle Sözleşmede belirlenen sınıra üç katına tekabül eden bir meblağı aşacak şekilde artırılamaz.

7. 4. paragrafa göre kabul edilen herhangi bir değişiklik, Örgüt tarafından tüm Akit Devletlere bildirilecektir. Değişiklik, değişikliğin kabul edildiği tarihte Akit Devletler olan Devletlerin en az dörtte biri Genel Sekretere böyle bir bildirim yapıldığı tarihten itibaren geçen on sekiz aylık bir dönem içinde değişikliği kabul etmediklerine dair, değişikliğin reddedilmiş olacağı ve herhangi bir geçerliliğinin olmayacağı sonucunu doğuran bildirim yapılmadıkça kabul edilmiş sayılacaktır.

8. 7. paragrafa göre kabul edilmiş sayılan herhangi bir değişiklik kabul edildiği tarihten itibaren on sekiz ay sonra yürürlüğe girecektir.

9. Tüm Akit Devletler, değişikliğin yürürlüğe gireceği tarihten en az altı ay önce 12. maddenin 1. ve 2. paragraflarına göre işbu Protokolü feshetmedikçe, bu değişikliğe bağlı olacaklardır. Böyle bir fesih değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihte geçerli olacaktır.

10. Bir değişikliğin kabul edildiği ancak bu değişikliğin onaylanması için gerekli on sekiz aylık süre geçmediği takdirde, bu süre içinde Akit Devlet olan bir Devlet değişikliği yürürlüğe girer ise bu değişikliğe bağlı kalacaktır. Bu süreden sonra bir Akit Devlet olan bir Devlet, 7. paragrafa göre kabul edilen bir değişikliğe bağlı olacaktır. Bu paragrafta değinilen durumlarda, bir Devlet bir değişikliğe o değişiklik yürürlüğe girdiği zaman veya eğer daha geç ise işbu Protokol o Devlet için yürürlüğe girdiği zaman bağlı olacaktır.

Madde 9

1. Sözleşme ve işbu Protokol, işbu Protokolün Tarafları arasında tek bir belge olarak anlaşılacak ve yorumlanacaktır.

2. İşbu Protokole Taraf olan ancak Sözleşmeye Taraf olmayan bir Devlet, işbu Protokol ile değiştirilmiş haliyle Sözleşmenin işbu Protokolün diğer Taraf Devletlerle ilgili hükümlerine bağlı olacak ancak Sözleşmenin sadece Sözleşmenin Taraf Devletleri ile ilgili hükümlerine bağlı olmayacaktır.

3. İşbu Protokolle değiştirilmiş haliyle Sözleşme, sadece işbu Protokolün her bir Devlet için yürürlüğe girdiği tarihten sonra meydana gelen olaylardan doğan alacaklara uygulanacaktır.

4. İşbu Protokolde yer alan hiçbir şey, hem Sözleşmeye hem de işbu Protokole Taraf olan bir Devletin, Sözleşmeye Taraf olan ancak işbu Protokole Taraf olmayan herhangi bir Devlete karşı yükümlülüklerini etkilemeyecektir.

SON HÜKÜMLER

Madde 10

İmza, onay, kabul, tasvip ve katılma

1. İşbu Protokol, tüm Devletler tarafından imzalanmak için 1 Ekim 1996'dan 30 Eylül 1997'ye kadar Örgüt Genel Merkezinde açık olacaktır.

2. Herhangi bir Devlet işbu Protokole bağlı olmaya rızasını şu şekilde izhar edebilir:

(a) Onay, kabul veya uygun bulmaya ilişkin çekince konmaksızın imzalama;

(b) Bilahare onay, kabul veya uygun bulunmak üzere onay, kabul veya uygun bulmaya bağlı olarak imzalama; veya

(c) Katılma.

3. Onay, kabul, uygun bulma veya katılma, buna ilişkin bir belgenin Genel Sekretere tevdi ile hüküm ifade eder.

4. İşbu Protokol ile değiştirilmiş haliyle Sözleşmede yapılan herhangi bir değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra tevdi edilen herhangi bir onay, kabul, uygun bulma veya katılma belgesi, böyle bir değişiklik ile değiştirildiği şekilde Sözleşmenin değiştirilmiş haline uygulanmış sayılacaktır.

Madde 11

Yürürlüğe girme

1. İşbu Protokol, on Devletin işbu Protokole bağlı olmaya rızalarını izhar ettiği tarihten itibaren doksan gün sonra yürürlüğe girecektir.

2. Yürürlüğe girme için 1. paragrafta belirtilen koşullarının karşılanmasından sonra işbu Protokole bağlı olmaya rızasını izhar eden herhangi bir Devlet için, işbu Protokol böyle bir rızanın izhar edildiği tarihten itibaren doksan gün sonra yürürlüğe girecektir.

Madde 12

Fesih

1. İşbu Protokol herhangi bir Taraf Devlet tarafından işbu Protokolün o Taraf Devlet için yürürlüğe girdiği tarihten sonraki herhangi bir zaman feshedilebilir.

2. Fesih, bir fesih belgesinin Genel Sekretere tevdi ile hüküm ifade eder.

3. Bir fesih, belgenin Genel Sekretere tevdi edildiği tarihten itibaren on iki ay veya fesih belgesinde belirtilebilecek olan daha uzun bir süre sonra etki doğurur.

4. İşbu Protokolün Taraf Devletleri arasında, Sözleşmenin herhangi bir Taraf Devlet tarafından Sözleşmenin 19. maddesine göre feshedilmesi hiçbir şekilde işbu Protokol ile değiştirilmiş haliyle Sözleşmenin feshi olarak yorumlanmayacaktır.

Madde 13

Gözden geçirme ve değişiklik

1. Örgüt tarafından, işbu Protokolün gözden geçirilmesi veya değiştirilmesi amacıyla bir toplantı düzenlenebilir.

2. Örgüt, Akit Devletlerin en az üçte birinin talebi üzerine işbu Protokolü gözden geçirme ve değiştirme amacıyla işbu Protokolün Akit Devletleri toplantısını düzenleyecektir.

Madde 14

Tevdi makamı

1. İşbu Protokol ve 8. madde kapsamında kabul edilen değişiklikler Genel Sekretere tevdi edilecektir.

2. Genel Sekreter:

(a) İşbu Protokolü imzalamış veya ona katılmış olan tüm Devletleri:

(i) tarihiyle birlikte her bir yeni imzayı veya bir belgenin tevdi;

(ii) işbu Protokol ile değiştirilmiş haliyle Sözleşmenin 8. maddesinin 2. paragrafına göre ve Sözleşmenin 8. maddesinin 4. paragrafına göre yapılan her bir beyan ve bildirim;

(iii) işbu Protokolün yürürlüğe giriş tarihi;

(iv) sınırları değiştirmek için 8. maddenin 1. paragrafına göre yapılan herhangi bir öneri;

(v) 8. maddenin 4. paragrafına göre kabul edilen herhangi bir değişiklik;

(vi) 8. maddenin 7. paragrafına göre kabul edilmiş sayılan herhangi bir değişiklik ile birlikte bu maddenin 8. ve 9. paragraflarına göre bu değişikliğin yürürlüğe gireceği tarih;

(vii) tevdi tarihi ve feshin etki doğuracağı tarih ile birlikte işbu Protokolün feshedildiğine dair herhangi bir belgenin tevdi

hakkında bilgilendirecek;

(b) işbu Protokolün onaylanmış gerçek kopyalarını tüm İmza Sahibi Devletlere ve işbu Protokole katılan tüm Devletlere gönderecektir.

3. İşbu Protokol yürürlüğe girer girmez; metni Genel Sekreter tarafından Birleşmiş Milletler Kurucu Sözleşmesi'nin 102'nci Maddesi uyarınca tescil edilip yayınlanmak üzere Birleşmiş Milletler Sekreterliğine iletilecektir.

Madde 15

Kullanılan diller

İşbu Protokol, Arapça, Çince, İngilizce, Fransızca, Rusça ve İspanyolca dillerinde, bu dillerden her birindeki metinler aynı derecede geçerli olmak üzere tek nüsha olarak tanzim edilmiştir.

Bin dokuz yüz doksan altı yılı Mayıs ayının ikinci gününde LONDRA'da İMZALANMIŞTIR.

Yukarıdaki hususları tasdiken Hükümetlerince yetkili kılınan ve aşağıda imzaları bulunan temsilciler işbu Protokolü İMZALAMIŞLARDIR.

ÇEKİNCE

Türkiye Cumhuriyeti, 1996 Protokolü'nün 7. maddesi ile tadil edilmiş haliyle Deniz Alacaklarına Karşı Mesuliyetin Sınırlandırılması Hakkında 1976 Tarihli Milletlerarası Sözleşmenin 18. Maddesinin 1. paragrafı uyarınca:

(a) 2. maddenin 1. paragrafının (d) ve (e) bentlerini uygulamama hakkını;

(b) Tehlikeli ve Zararlı Atıkların Deniz Yoluyla Taşınması ile İlgili Zararın Sorumluluğu ve Tazmini Hakkında 1996 Tarihli Uluslararası Sözleşmenin veya bu Sözleşmede yapılan herhangi bir değişikliğin veya protokolün maksadı dahilindeki zarar için alacakları hariç tutma hakkını

saklı tutar.

[R.G. 13 Mart 2010 – 27520]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2010/207

Ekli “D-8 Üyesi Ülkelerin İşadamları İçin Vize İşlemlerinin Sadeleştirilmesi Anlaşmasına İlişkin Düzeltme Belgesi”nin onaylanması; Dışişleri Bakanlığının 5/1/2010 tarihli ve HUMŞ/1727 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü ve 5682 sayılı Pasaport Kanununun 10 uncu maddelerine göre, Bakanlar Kurulu’nca 1/3/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

[R.G. 12 Mart 2010 – 27519]

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlar Kurulu Kararları

Karar Sayısı : 2010/190

Ekli “Tehlikeli Maddeler İçin Yaptırılacak Sorumluluk Sigortaları Hakkında Karar”ın yürürlüğe konulması; Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcılığının 21/12/2009 tarihli ve 54605 sayılı yazısı üzerine, 5684 sayılı Sigortacılık Kanununun 13 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulu’nca 21/1/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

TEHLİKELİ MADDELER İÇİN YAPTIRILACAK SORUMLULUK SİGORTALARI HAKKINDA KARAR

Sigorta yaptırma zorunluluğu

MADDE 1- (1) Tabii veya sentetik, katı, sıvı veya gaz şeklinde bulunan her türlü yanıcı, parlayıcı, patlayıcı ve yakıcı maddelerin üretimi, depolanması, taşınması, satımı ve kullanımı faaliyetlerinde bulunan gerçek ve tüzel kişiler ile 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanunu kapsamındaki tehlikeli atıkların toplanması, taşınması, geçici ve ara depolanması, geri kazanımı, yeniden kullanılması ve bertarafı faaliyetlerinde bulunan gerçek ve tüzel kişiler, söz konusu mesleki faaliyetlerinin icrasında meydana gelebilecek kazalar sonucu, kusurları olsun veya olmasın üçüncü kişilerin uğrayacakları maddi ve bedeni zararlara karşı, her faaliyeti için ilgisine göre tehlikeli maddeler ve tehlikeli atık mali sorumluluk sigortası yaptırmak zorundadır.

Sigorta konusu maddeler

MADDE 2- (1) Mali sorumluluk sigortasına konu maddeler şunlardır:

- a) Petrol ve petrol ürünleri.
- b) Mühimmat ve patlayıcı maddeler.
- c) Kimyevi gübreler, kimyevi tuzlar, asitler, bazlar, boyalar.
- ç) Diğer kimyevi maddeler (oksijen asetilen karpit, sentetik benzin, azot, peroksit ve benzerleri).
- d) Perakende olarak satılanlar hariç piroteknik mamuller (aydınlatma ve işaret fişekleri, havai fişekler, şenlik maytapları, çocuk tabanca mantarları).
- e) Perakende olarak satılanlar hariç, her türlü ispirto, alkol ve kibrit.
- f) Sıvılaştırılmış petrol gazları, sıkılaştırılmış doğal gaz ve havagazı.
- g) 2872 sayılı Çevre Kanunu kapsamında bulunan ve yukarıda sayılmayan diğer tehlikeli kimyasallar.
- ğ) 2872 sayılı Çevre Kanunu kapsamında bulunan tehlikeli atıklar.

Tüp gaz sorumluluk sigortası

MADDE 3- (1) Likit petrol gazını (LPG) tüpleyen firmalar (dolum tesisleri), 1 inci maddede düzenlenen sigortalara ek olarak, kusurları olsun veya olmasın, doldurdukları tüplerin kullanılmak üzere buldukları yerlerde infilakı, gaz kaçırmayı veya yangın

çıkarması sonucu üçüncü kişilerin uğrayacakları maddi ve bedeni zararlara karşı tüp gaz sorumluluk sigortası yaptırmak zorundadır.

Sigorta şirketleri

MADDE 4- (1) Türkiye’de genel sorumluluk sigortası branşında ruhsatı bulunan bütün sigorta şirketleri bu Kararda belirtilen sigortaları yapmak zorundadır.

Kapsam dışında kalan kuruluşlar

MADDE 5- (1) 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu eki (I) sayılı cetvelde yer alan genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri bu Karar kapsamına dahil değildir.

Sigortanın kontrolü ve sonuçları

MADDE 6- (1) Bu Karar kapsamına giren gerçek ve tüzel kişilerin faaliyetleri için izin veya ruhsat almaları sırasında aranılan diğer belgelerin yanında, faaliyetlerine göre bu Kararda belirtilen sigortaların da yaptırıldığıнын belgelenmesi şarttır.

(2) Adli ve idari kolluk kuvvetleri, jandarma ve mahalli idareler denetimleri sırasında sigorta poliçesinin mevcudiyetini araştırmakla yükümlüdür. Yapılan denetimlerde, bu Karar kapsamına giren sigortaları yaptırmadığı tespit edilen gerçek ve tüzel kişiler, ruhsat veya izin veren ilgili mercilere bildirilir.

(3) Bu Kararda belirtilen sigortaları yaptırmadığı veya yenilemediği tespit edilen gerçek ve tüzel kişiler, izin veya ruhsat vermeye yetkili kurumlarca uyarılır; uyarının tebliğ edildiği tarihten itibaren onbeş iş günü içinde sigortasını yaptırmayanların faaliyetleri, idari ve cezai kovuşturma saklı olmak üzere ilgili kurumlar tarafından sigorta yaptırılıncaya kadar durdurulur. Buna rağmen söz konusu sigortaların, izin veya ruhsat vermeye yetkili kurumlarca bir ayı geçmemek üzere belirlenecek sürede yaptırılmadığıнын tespiti halinde söz konusu ruhsat ve izinler ilgili kurumlarca iptal edilir.

Sigorta veri tabanı

MADDE 7- (1) Hazine Müsteşarlığı, bu Karar kapsamındaki sigortaların ortak bir veri tabanında izlenmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir. İlgili kurumlar, bu Karar kapsamındaki sigortaların izlenmesine yönelik olarak Müsteşarlık tarafından kendilerinden istenecek bilgileri belirli aralıklarla ve düzenli olarak verir. Bu bilgiler, gerektiğinde elektronik ortamda da verilebilir.

(2) Herhangi bir nedenle sigorta sözleşmesinin feshedilmesi halinde sigortacı durumu, gerekçesi ile birlikte izin veya ruhsat veren kuruma ve 3/6/2007 tarihli ve 5684 sayılı Sigortacılık Kanununa göre kurulan Sigorta Bilgi Merkezine bildirir.

Asgari teminat tutarları, genel şartlar ile diğer usul ve esaslar

MADDE 8- (1) Bu Karar kapsamındaki sigortalara ilişkin asgari teminat tutarları Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan tarafından; sigorta genel şartları ile bu Kararın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Hazine Müsteşarlığınca belirlenir.

Diğer düzenlemeler

MADDE 9- (1) İlgili kurumlarca bu Karar kapsamındaki sigortalar için yapılacak düzenlemeler, bu Karar ve bu Karara göre belirlenen genel şartlara ve diğer esaslara uygun olarak yapılır.

Yürürlükten kaldırılan mevzuat

MADDE 10- (1) 14/9/1991 tarihli ve 91/2253 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Tehlikeli Maddeler ve Tüpgaz Sorumluluk Sigortaları Hakkında Karar yürürlükten kaldırılmıştır.

Akdedilmiş sözleşmeler

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kararın yürürlüğe girdiği tarihten önce, 14/9/1991 tarihli ve 91/2253 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca akdedilmiş olan tehlikeli maddeler ve tüpgaz sorumluluk sigortası sözleşmeleri, sigorta sürelerinin sonuna kadar geçerlidir.

(2) Bu Karar uyarınca hazırlanacak genel şartlar ile asgari teminat limitleri yürürlüğe girmeden önce akdedilen tehlikeli maddeler ve tüpgaz sorumluluk sigortası sözleşmeleri, 14/9/1991 tarihli ve 91/2253 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ve anılan Karara istinaden kabul edilen genel şart ile tarife ve talimat hükümleri çerçevesinde düzenlenir. Bu sözleşmeler sigorta sürelerinin sonuna kadar geçerliliğini korur.

(3) İlk defa bu Karar kapsamındaki sigortaları yaptırmaları gereken gerçek ve tüzel kişiler sigortalarını, bu Karara göre düzenlenen genel şartların ve asgari teminat limitlerinin yürürlüğe girmesinden itibaren bir ay içinde yaptırmak zorundadır. 2872 sayılı Çevre Kanununun 13 üncü maddesinin sekizinci fıkrası hükmü saklıdır.

Yürürlük

MADDE 11- (1) Bu Karar yayımı tarihinden iki ay sonra yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 12- (1) Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 11 Mart 2010 – 27518]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2010/180

4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun geçici 8 inci maddesinde belirtilen esaslar çerçevesinde, kısa çalışma süresinin altı ay uzatılması hakkındaki ekli Kararın yürürlüğe konulması; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınının 17/2/2010 tarihli ve 55146 sayılı yazısı üzerine, adı geçen Kanunun anılan maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 1/3/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

1/3/2010 TARİHLİ VE 2010/180 SAYILI KARARNAMENİN EKİ

KARAR

MADDE 1 – (1) 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun geçici 8 inci maddesinde belirtilen esaslar çerçevesinde, 2010 yılında kısa çalışma yapmak üzere ilk defa başvuran işyerleri ile 22/6/2009 tarihli ve 2009/15129 sayılı Bakanlar Kurulu Kararından altı ay süreyle yararlanmayan işyerleri için;

a) 31/12/2010 tarihine kadar uzatma başvurusunda bulunulması,

b) Kısa çalışma uygulaması devam eden ve aynı kişileri kapsayan uzatma talepleri hariç diğer talepler için yeni bir uygunluk tespiti yapılması,
koşulu ile kısa çalışma süresinin altı ay daha uzatılması kararlaştırılmıştır.

MADDE 2 – (1) Bu Karar 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – (1) Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 11 Mart 2010 – 27518]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Atama Kararı

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

12/2/2010 tarih ve 02 sayılı kararname ile ataması yapılan Konya Cumhuriyet Savcısı Bekir Sıtkı YILDIRIM'ın, atamasının iptaline ilişkin karar aşağıda gösterilmiştir.

KARAR : 23/2/2010 - 03/Kar.

1 – Konya Cumhuriyet Savcılığından, Yargıtay Tetkik Hâkimliğine atanan (34341) Bekir Sıtkı YILDIRIM'ın ataması iptal edilmiştir.

[R.G. 9 Mart 2010 – 27516]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığından:

SU ÜRÜNLERİ YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 10/3/1995 tarihli ve 22223 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Su Ürünleri Yönetmeliğinin 11 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmış ve beşinci fıkrasında geçen “ve Ek-6’da” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 12 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin ekinde yer alan, Ek-6 sayılı Sulara Boşaltılabilecek Atıklar tablosu yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5 – Bu Yönetmelik hükümlerini Tarım ve Köy İşleri Bakanı yürütür.

[R.G. 10 Mart 2010 – 27517]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından:

BANKALAR VE DİĞER MALİ KURULUŞLARIN MÜŞTERİLERİNİN RİSK İŞLEMLERİ HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 20/9/2007 tarihli ve 26649 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Bankalar ve Diğer Mali Kuruluşların Müşterilerinin Risk İşlemleri Hakkında Yönetmeliğin Üçüncü Bölümünün başlığı “Protestolu Senet ve Karşılıksız Çek İşlemleri” olarak değiştirilmiş ve aynı Yönetmeliğe 7 nci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 7/A maddesi eklenmiştir.

“Karşılıksız çeklere ilişkin bilgi değişimi

MADDE 7/A – (1) Muhatap banka, çekle ilgili olarak karşılıksız işleminin yapılması halinde ödenmeyen çekler ve hesap sahibiyle ilgili bilgileri, ibraz tarihinden itibaren on gün içinde Merkez Bankasına bildirir. Bu bildirimden sonra çek tutarının hamile veya hamile ödenmek üzere muhatap bankaya ödenmesi de, muhatap banka tarafından ödeme tarihinden itibaren on gün içinde Merkez Bankasına bildirilir.

(2) Karşılıksız çek bilgilerinin bildirilmesine ilişkin usul ve esaslar Merkez Bankasınca belirlenir.

(3) Merkez Bankası, bu maddenin birinci fıkrası hükümleri uyarınca kendisine yapılan bildirimleri ulaşma tarihinden itibaren onbeş gün içinde bankalara, finansal kiralama

şirketlerine, faktoring şirketlerine, finansman şirketlerine ve Kredi Garanti Fonu İşletme ve Araştırma Anonim Şirketine duyurur.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Merkez Bankası, protestolu senet bilgileri, kredi limit ve risk bilgileri ile karşılıksız çek bilgilerini kamuyu aydınlatmak amacıyla kullanabilir.”

“(3) Gerçek ve tüzel kişilere ait Merkez Bankası nezdindeki kredi limit ve risk bilgileri, protestolu senet bilgileri ile karşılıksız çek bilgileri talepleri halinde Merkez Bankası tarafından kendilerine verilebilir.”

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Başkanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
20/9/2007	26649

[R.G. 11 Mart 2010 – 27518]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2010/192

Ekli “Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Genel Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yönetmelik”in yürürlüğe konulması; Devlet Bakanlığının 27/1/2010 tarihli ve 2375 sayılı yazısı üzerine, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Kanun ile 8/6/1984 tarihli ve 217 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre, Bakanlar Kurulu'nca 1/3/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇİÇEK Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bakanı	F. ÇELİK Devlet Bak. ve Başb. Yrd. V.	A. BABACAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd. V.	M. AYDIN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.
H. YAZICI Devlet Bakanı	F. N. ÖZAK Devlet Bakanı	M. Z. ÇAĞLAYAN Devlet Bakanı	F. ÇELİK Devlet Bakanı
E. BAĞIŞ Devlet Bakanı	C. YILMAZ Devlet Bakanı V.	C. YILMAZ Devlet Bakanı	S. ERGİN Adalet Bakanı
M. V. GÖNÜL Milli Savunma Bakanı	B. ATALAY İçişleri Bakanı	A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
N. ÇUBUKÇU Milli Eğitim Bakanı	M. DEMİR Bayındırlık ve İskân Bakanı	R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER Ö. DİNÇER N. ERGÜN T. YILDIZ
Tarım ve Köyişleri BakanıÇalışma ve Sos. Güv. Bakanı Sanayi ve Ticaret Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

E. GÜNAY
Kültür ve Turizm Bakanı

V. EROĞLU
Çevre ve Orman Bakanı

KAMU KURUM VE KURULUŞLARINDA GÖREVDE YÜKSELME VE UNVAN DEĞİŞİKLİĞİ ESASLARINA DAİR GENEL YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN YÖNETMELİK

MADDE 1- 15/3/1999 tarihli ve 99/12647 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Genel Yönetmeliğin 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 1- Bu Yönetmeliğin amacı, liyakat ve kariyer ilkeleri çerçevesinde, hizmet gerekleri ve personel planlaması esas alınarak, Devlet memurları ile 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki kamu iktisadî teşebbüslerinde görev yapan sözleşmeli personelin görevde yükselme ve unvan değişikliklerine ilişkin usul ve esasları belirlemektir.”

MADDE 2- Aynı Yönetmeliğin 2 nci maddesinin; birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “18/7/1984” ibaresi “13/12/1983” olarak değiştirilmiş, anılan fıkra (b) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (c) bendi (d) bendi olarak teselsül ettirilmiş; ikinci fıkrasının (e) bendinde yer alan “kadrolar” ibaresi “kadrolara” olarak değiştirilmiş, anılan fıkra (e) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (f) bendi (g) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“c) Düzenleyici ve denetleyici kurumlara ait memur kadrolarında,”

“f) Bu Yönetmelik kapsamında bulunan ve doktora öğrenimini bitiren personelden, atanılacak görev için aranan ve 6 ncı maddenin ikinci fıkrasına göre hesaplanan toplam hizmet süresine sahip olmaları ve mevzuatla aranan öğrenim şartını taşımaları kaydıyla uzman veya aynı düzeydeki görevler ile daha alt görevlere,”

MADDE 3- Aynı Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“g) Unvan değişikliği sınavı: En az ortaöğretim düzeyinde meslekî veya teknik eğitim sonucu ihraz edilen unvanlara ilişkin görevlere atanabilmek için, eğitime tabi tutulmaksızın yapılan yazılı sınavı,

h) İş günü: Ulusal bayram ile genel ve hafta sonu tatil günleri hariç, diğer günleri,”

MADDE 4- Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “APK Uzmanı” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 5- Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Disiplin

Madde 7- Kurumlar, atama yapacakları kadrolar için başvurularında aranacak disiplin şartlarını çıkaracakları özel yönetmeliklerinde belirler.”

MADDE 6- Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 8- Bu Yönetmelik kapsamında bulunan personelin görevde yükselme mahiyetindeki atamalarının yapılabilmesi amacıyla, atama yapılacak görevler için en az yetmişbeş saat olmak üzere, düzenlenecek görevde yükselme eğitimi programına katılmaları gerekir. Ancak, ilgili mevzuatı uyarınca verilmesi zorunlu olan izinler süresince eğitime katılma şartı aranmaz. Aylıksız izinde bulunanlar, eğitim programı ile öngörülen toplam

sürenin en az yarısı kadar eğitime katılmaları kaydıyla, bu eğitim sonunda düzenlenecek görevde yükselme sınavına girebilirler.

Yukarıdaki izinler dışında, zorunlu olduğu belgelendirilen hâllerde, eğitim süresince izin kullanmamış olan personele on saate kadar izin verilebilir.”

MADDE 7- Aynı Yönetmeliğin 9 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Duyuru ve görevde yükselme eğitimine alınma

Madde 9- Görevde yükselme veya unvan değişikliği suretiyle atama yapılacak kadro veya pozisyonlar sınavlardan en az kırkbeş gün önce kurum personeline duyurulur. Başvuru süresi en az beş iş günü olarak belirlenir. İlan edilen kadro veya pozisyonlar için belirlenen başvuru tarihinin son günü itibarıyla aranan nitelikleri taşıyan personel, duyuruda belirtilen şekilde kurumuna başvuruda bulunabilir. Aylıksız izinde bulunanlar da dâhil olmak üzere, ilgili mevzuatı uyarınca verilmesi zorunlu olan izinleri kullanmakta olan kurum personelinin, görevde yükselme eğitimi ve sınavına katılmaları mümkündür. Ancak, başvuru tarihinin son günü ile sınav tarihi arasındaki sürede yıllık izin kullanılamaz. Duyurudan önce yıllık izinde bulunanlar, en geç eğitimin başlangıç tarihine kadar izinlerini sona erdirmek kaydıyla, başvuruda bulunabilirler.

Görevde yükselme eğitimine katılacakların sayısı, duyurulan boş kadro veya pozisyon sayısının üç katını geçemez. Üç katından az istekli bulunması hâlinde, başvuru şartlarını taşıyan başvuru sahibi tüm personelin eğitime alınması sağlanır. Duyurulan kadro veya pozisyon sayısının üç katından fazla personelin başvurması hâlinde, bu Yönetmeliğin ekinde yer alan Personel Değerlendirme Formunda belirtildiği şekilde puanlama yapılmak suretiyle, toplam puanı en fazla olandan başlamak üzere, kadro veya pozisyon sayısının üç katı kadar personel belirlenerek eğitime alınır. Ancak, yapılan puanlama sonunda eşitlik olması hâlinde, sırasıyla;

- a) 10 uncu maddenin (h) bendine ilişkin puanı yüksek olanlara,
 - b) Hizmet süresi fazla olanlara,
 - c) Daha üst öğrenimi bitirmiş olanlara,
 - d) Üst öğrenim mezuniyet notu yüksek olanlara,
- öncelik verilir.

Görevde yükselme eğitimini tamamlayanlar, görevde yükselme sınavına katılmaya hak kazanırlar.

Görevde yükselme eğitimi programları, kurumlar tarafından sadece kendi personeli için düzenlenebileceği gibi, bu eğitime alınacakların sayısı, atama yapılacak görevler ve eğitim programı bir ay önceden Devlet Personel Başkanlığına bildirilerek uygun görüş alınması hâlinde Devlet Personel Başkanlığı veya anılan Başkanlıkça uygun bulunacak kamu kurum ve kuruluşları tarafından müşterek görevde yükselme eğitimi programları düzenlenebilir.”

MADDE 8- Aynı Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (d) ve (f) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; aynı fıkra, (f) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş; mevcut (g) bendi (h) bendi olarak teselsül ettirilmiş; ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“d) İlan edilen kadro veya pozisyonların tâbi olduğu personel mevzuatına göre, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve ilgili mevzuat ya da 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ve ilgili mevzuat,”

“f) Halkla ilişkiler,”

“g) Etik davranış ilkeleri,”

“Kurumların düzenleyecekleri eğitim programlarında birinci fıkranın (h) bendinde belirtilen konulara ilişkin eğitimin ağırlığı yüzde altmışın altında olamaz.”

“Görevde yükselme eğitiminin ortak konularına ilişkin sınav sorularının hazırlanmasında, Devlet Personel Başkanlığınca bu konularla ilgili belirlenen ders notları esas alınır.”

MADDE 9- Aynı Yönetmeliğin 11 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sınav şartı ve atama

Madde 11- Görevde yükselme eğitimini tamamlayanların, bu Yönetmelik kapsamındaki görevlere atanabilmeleri için, kurumlarınca çıkarılacak görevde yükselme yönetmeliklerine uygun olarak yapılacak görevde yükselme sınavına katılarak başarılı olmaları şarttır.

Görevde yükselme veya unvan değişikliği sınavı sonucunda başarılı olanlar arasından, üç ay içinde başarı sıralamasına göre duyurulan boş kadro veya pozisyon sayısı kadar atama yapılır. Puanların eşit olması hâlinde, Yönetmeliğin ekinde yer alan Personel Değerlendirme Formunda belirtildiği şekilde puanlama yapılmak suretiyle, toplam puanı en yüksek olandan başlamak üzere atama yapılır. Ancak, yapılan puanlama sonunda eşitlik olması durumunda, sırasıyla;

- a) 10 uncu maddenin (h) bendine ilişkin puanı yüksek olanlara,
- b) Hizmet süresi fazla olanlara,
- c) Daha üst öğrenimi bitirmiş olanlara,
- d) Üst öğrenim mezuniyet notu yüksek olanlara,

öncelik verilir. Aylıksız izinde olanlar dâhil, atanmaya hak kazandıkları kadro veya pozisyona ilişkin görevlerine mevzuatla öngörülen süre içinde başlamayanların söz konusu atanma hakları sona erer.

Duyurulan kadro veya pozisyonlardan;

a) Atanma şartlarını taşımadıkları için sınavların geçersiz sayılması veya bu sebeple atamaların iptal edilmesi, atanılan göreve geçerli bir mazeret olmaksızın süresi içinde başlanılmaması ya da atanma hakkından vazgeçilmesi,

b) Emeklilik, ölüm, memurluktan çekilme veya çıkarılma, başka unvanlı kadro veya pozisyonlara ya da başka bir kuruma naklen atanma,

sebepleriyle boş kalan veya boşalanlara, görevde yükselme veya unvan değişikliği sınavı tarihinden itibaren iki yıllık süreyi aşmamak üzere aynı unvanlı kadro veya pozisyonlar için yapılacak müteakip sınava kadar, sınavı kazandıkları hâlde kadro yetersizliği nedeniyle ataması yapılamayan personelin başarı sırasına göre atamaları yapılabilir..”

MADDE 10- Aynı Yönetmeliğin 12 nci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Görevde yükselme sınavı yazılı olarak yapılır. Bu sınavı kurum ve kuruluşlar Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığına, Milli Eğitim Bakanlığına, Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü Genel Müdürlüğüne veya yükseköğretim kurumlarından birine yaptırırlar. Bu Yönetmelik kapsamında bulunan il özel idareleri, belediyeler ve il özel idareleri ve belediyelerin kurdukları birlik, müessese ve işletmeler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlar tarafından talep edilmesi hâlinde, bu kurumların görevde yükselme eğitim ve sınavları ile unvan değişikliği sınavları İçişleri Bakanlığınca merkezî olarak yaptırılabilir. Ayrıca, yükseköğretim üst kuruluşları ile yükseköğretim kurumlarından talep gelmesi hâlinde, bu kurumların personelinin eğitimleri ve/veya sınavları Yükseköğretim Kurulu Başkanlığınca merkezî olarak yaptırılabilir. Görevde yükselme sınavında sorulacak sorular 10 uncu maddedeki konuların ağırlıklarına göre belirlenir.

Sınavda yüz üzerinden en az yetmiş puan alanlar başarılı sayılır.”

MADDE 11- Aynı Yönetmeliğin 13 üncü maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sınav kurulu, görevde yükselme veya unvan değişikliği sınavlarına katılacaklar için 10 uncu maddeyle öngörülen, kurumlarca belirlenecek görev alanları ve atama yapılacak görevin

niteliği ile ilgili konuları ihtiva eden notların hazırlanması veya hazırlattırılması ve ilgili personele verilmesinin sağlanması, sınav sonuçlarının ilanı, yapılacak itirazların sonuçlandırılması ve sınavlara ilişkin diğer işleri yürütür. Kurumlar, gerekli hazırlıkların yapılabilmesi için eğitim tarihinden en az iki ay önce sınav kurulunu bilgilendirirler. Sınav kurulu, bu fıkrafta öngörülen sınav konularına ilişkin notların, görevde yükselme suretiyle atanacaklar için eğitimin başlayacağı tarihe kadar, unvan değişikliğine tâbi görevlere atanacaklar için ise sınav tarihinden en az bir ay önce, ilgili personele verilmesini sağlar. 10 uncu maddedeki ortak ders konularına ilişkin ders notları, ilgili personel tarafından temin edilir.”

MADDE 12- Aynı Yönetmeliğin 14 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sınav sonuçlarının açıklanması ve itiraz

Madde 14- Sınav kurulu, kendisine intikal ettiği tarihten itibaren beş iş günü içerisinde sınav sonuçlarını ilan eder ve ilgililere yazılı olarak bildirir. İlgililer, kendilerine yazılı olarak bildirilmesinden itibaren beş iş günü içerisinde sınav sonuçlarına itiraz edebilir.

Yapılan sınavlarda hatalı sorulara tekabül eden puanlar eşit şekilde diğer sorulara dağıtılır. Ancak, soruların yüzde beşinden fazlasının hatalı olduğunun birinci fıkrada belirtilen süre içinde yapılan itirazlar üzerine veya herhangi bir şekilde tespit edilmesi hâlinde, sınav iptal edilir ve en kısa sürede yeni sınav yapılır.”

MADDE 13- Aynı Yönetmeliğin 15 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “alt görevlerde bulunma süresi, sicil ve disipline” ibaresi “alt görevlerde bulunma süresi ve disipline” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 14- Aynı Yönetmeliğin ek 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle, maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Unvan değişikliği sınavı kapsamındaki görevlere, sadece kurumun kendi personeli başvurabilir.”

“Unvan değişikliği sınavında yüz puan üzerinden en az yetmiş puan alanlar başarılı sayılır.

Bu Yönetmelik kapsamındaki personelden doktora öğrenimini bitirmiş olanlar, unvan değişikliği sınavına katılmaksızın öğrenimle ihraz edilen görevlere atanabilirler.”

MADDE 15- Aynı Yönetmeliğin geçici 3 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Yönetmelik kapsamına giren unvanları, ilgili mevzuatı uyarınca kazananların hakları saklıdır. 18/4/1999 tarihinde görevde bulunan ve aynı tarih itibarıyla iki yıllık yükseköğrenim mezunu olanlar, diğer koşullara sahip oldukları takdirde, 5 inci maddenin uygulanması bakımından dört yıllık yükseköğrenim mezunu kabul edilirler.”

MADDE 16- Aynı Yönetmeliğe, ekte yer alan “Personel Değerlendirme Formu” eklenmiştir.

MADDE 17- Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 7- Düzenleyici ve denetleyici kurumlar, 657 sayılı Kanuna tabi personeline ilişkin görevde yükselme ve unvan değişikliğine dair yönetmeliklerini, Devlet Personel Başkanlığının uygun görüşünü alarak bu maddenin yayımı tarihinden itibaren en geç altı ay içinde yürürlüğe koyar.

10 uncu maddede yapılan değişikliklerle öngörülen ilave ders konularına ilişkin ders notları hazırlanmaya kadar, görevde yükselme eğitimleri, ortak konulara ilişkin mevcut ders notları esas alınarak gerçekleştirilir.

Bu maddenin yayımı tarihinden önce duyurusu yapılmış ve başvuru süresi bitmiş olan görevde yükselme eğitimleri ve sınavları ile unvan değişikliği sınavları, duyurunun yapıldığı tarihte yürürlükte bulunan mevzuat hükümlerine göre gerçekleştirilir.”

MADDE 18- Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 19- Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmi Gazetenin Tarihi		Sayısı
18/4/1999		23670
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Düzenlemenin Yayımlandığı Resmi Gazetenin Tarihi		Sayısı
1-	30/5/1999	23710
2-	21/12/2000	24267
3-	28/12/2004	25684
4-	1/4/2005	25773
5-	27/10/2005	25979
6-	21/1/2006	26056
7-	4/10/2006	26309

EK-1

PERSONEL DEĞERLENDİRME FORMU

Adı ve Soyadı		
Sicil No		
Görev Yeri ve Unvanı		
DEĞERLENDİRME ÖLÇÜTLERİ	Ölçüt Puanı	Adayın Puanı
1. Başvuru tarihi itibarıyla öğrenim durumu (En üst öğrenim durumu esas alınacaktır.) a) Önlisans b) Üç Yıllık Yüksek Okul c) Lisans ç) Yüksek Lisans d) Doktora	4 6 8 10 12	
2. Müracaat bitim tarihi itibarıyla 8/6/1984 tarihli ve 217 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesi kapsamındaki kamu kurum ve kuruluşlarında geçen fiili hizmet süresinin; (İşçi statüsü ve geçici personel statüsünde geçirilen hizmetler hariç; muvazzaf askerlikte geçirilen süreler dâhil.) a) On yıla kadar (on yıl dâhil) her bir yılı için b) On yıldan sonraki her bir yılı için	1 0,15	
3. 18/4/1999 tarihinden sonra ilgili mevzuat hükümlerine göre verilmiş olan; (Aynı yılda verilmiş birden fazla belge varsa, sadece birer tanesi değerlendirmeye alınacaktır.) a) Her takdirname için b) Her ödül için	1 2	

4. Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından (KPDS); (Kamu Personelinin Yabancı Dil Bilgisi Seviyesinin Tespitine Dair Esas ve Usuller Hakkında Yönetmelik çerçevesinde, değerlendirme sadece bir dil için yapılacak ve görevde yükselme eğitimine son başvuru tarihinden önceki beş yıl içerisinde alınan KPDS sonuç belgesi dikkate alınacaktır.) a) (E) alanlara b) (D) alanlara c) (C) alanlara ç) (B) alanlara d) (A) alanlara	1 2 3 4 6	
5. Alman disiplin cezalarından; a) Her uyarma için b) Her kınama için c) Her aylıktan kesme için ç) Her kademe ilerlemesinin durdurulması için	-1 -2 -4 -6	
6. Görevde yükselme eğitimine mazeretsiz katılmadığı için sınava girme hakkını kaybeden ya da görevde yükselme veya unvan değişikliği sınavına mazeretsiz katılmayanlara; a) Mazeretsiz olarak katılmadığı ilk eğitim veya sınav için b) Mazeretsiz olarak katılmadığı sonraki her eğitim veya sınav için	-2 -3	
Eksi puanlar düşüldükten sonra toplam		

[R.G. 12 Mart 2010 – 27519]

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2010/183

Ekli “Sosyal Güvenlik Kurumu Prim ve İdari Para Cezası Borçlarının Hakedişlerden Mahsubu, Ödenmesi ve İlişiksizlik Belgesinin Aranması Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”in yürürlüğe konulması; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının 22/2/2010 tarihli ve 2829970 sayılı yazısı üzerine, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 90 ıncı maddesine göre, Bakanlar Kurulu’na 1/3/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇİÇEK
Devlet Bak. ve Başb. Yrd.
Devlet Bakanı

F. ÇELİK

A. BABACAN
Devlet Bak. ve Başb. Yrd. V.

M. AYDIN
Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

H. YAZICI
Devlet Bakanı

F. N. ÖZAK
Devlet Bakanı

M. Z. ÇAĞLAYAN
Devlet Bakanı

F. ÇELİK
Devlet Bakanı

E. BAĞIŞ
Devlet Bakanı

C. YILMAZ
Devlet Bakanı V.

C. YILMAZ
Devlet Bakanı

S. ERGİN
Adalet Bakanı

M. V. GÖNÜL
Milli Savunma Bakanı

B. ATALAY
İçişleri Bakanı

A. DAVUTOĞLU
Dışişleri Bakanı

M. ŞİMŞEK
Maliye Bakanı

N. ÇUBUKÇU
Milli Eğitim Bakanı

M. DEMİR
Bayındırlık ve İskân Bakanı

R. AKDAĞ
Sağlık Bakanı

B. YILDIRIM
Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER
Tarım ve Köyşleri Bakanı

Ö. DİNÇER
Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı

N. ERGÜN

T. YILDIZ
Sanayi ve Ticaret Bakanı

E. GÜNAY
Kültür ve Turizm Bakanı

V. EROĞLU
Çevre ve Orman Bakanı

**SOSYAL GÜVENLİK KURUMU PRİM VE İDARİ PARA CEZASI
BORÇLARININ HAKEDİŞLERDEN MAHSUBU, ÖDENMESİ VE
İLİŞİKSİZLİK BELGESİNİN ARANMASI HAKKINDA
YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 22/9/2008 tarihli ve 2008/14174 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Sosyal Güvenlik Kurumu Prim ve İdari Para Cezası Borçlarının Hakedişlerden Mahsubu, Ödenmesi ve İlişiksizlik Belgesinin Aranması Hakkında Yönetmeliğin 7 nci maddesinin dördüncü, beşinci, altıncı ve dokuzuncu fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Kurumun denetim ve kontrole görevli memuru, işveren ve varsa alt işverenin yasal defter ve belgelerinin ibrazını yazı ile ister. Defter ve belgelerin ibraz süresinin bitiminden itibaren Kurumun denetim ve kontrole görevli memuru üç ay içinde gerekli incelemeyi yaparak konuya ilişkin rapor düzenler. Raporun üniteye intikal tarihinden itibaren onbeş gün içinde gerekli işlem yapılır. Buna göre;

a) İşverenin ve varsa alt işverenlerin borcunun bulunmadığının anlaşılması halinde, ilişiksizlik belgesi idareye gönderilir.

b) İşverenin ve varsa alt işverenlerin borcunun bulunduğu anlaşılması halinde, borcun niteliği ve miktarı ayrı ayrı belirtilerek bir yazı ile idareye bildirilir. İdare, bu yazının alındığı tarihten itibaren en geç bir ay içinde kesin teminatı paraya çevirerek Kurumun hesabına yatırmak ve yatırılan paranın tutarını, tediye mahallini, ödeme tarihini, banka hesap numarasını, işyerinin sicil numarasını, işverenin adını ve soyadını, işveren tüzel kişilik ise unvanını yazı ile ilgili üniteye bildirmekle yükümlüdür. Şu kadar ki, teminatın nakde çevrilmesine kadar, söz konusu teminat idare nezdinde mahfuz kalmak ve bir defadan fazla olmamak üzere borç, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 48 inci maddesine göre tecil ve taksitlendirilebilir. Bu fıkra uyarınca yapılan tecil ve taksitlendirme devam ettiği sürece idare nezdindeki kesin teminat paraya çevrilmez ve işverene iade edilmez. Tecil ve taksitlendirmenin bozulması halinde, bu durumun gerçekleştiği tarihten itibaren en geç bir ay içinde durum üniteye idareye bildirilir. İdare, bu bildirim kayıtlarına intikal tarihinden itibaren en geç bir ay içinde kesin teminatı paraya çevirerek Kurum hesabına yatırır ve bu fıkra da belirtilen şekilde Kuruma bildirir.

(5) İhale konusu işle ilgili olarak ünitece yapılacak araştırma işlemi sonucunda, Kuruma yeterli işçilik bildirilmiş olduğunun veya Kurumca belirlenecek yöntemlere göre ünitece, ihale konusu işin işverene ait devamlı işyeri sigortalıları ile yapıldığının anlaşılması halinde, işverenlerin ve varsa alt işverenlerinin defter ve belgeleri incelenmeyebilir.

(6) İşveren tarafından borçlarını karşılayacak miktarda, bankalar ve özel finans kurumları tarafından verilen teminat mektupları ile Hazine Müsteşarlığınca ihraç edilen Devlet iç borçlanma senetleri veya bu senetler yerine düzenlenen belgeler teminat olarak verildiği takdirde, ünitece ilişiksizlik belgesi verilir. Ancak, Hazine Müsteşarlığınca ihraç edilen Devlet iç borçlanma senetleri veya bu senetler yerine düzenlenen belgeler nominal bedele faiz dahil edilerek ihraç edilmiş ise bu belgeler anaparaya tekabül eden satış değerleri üzerinden teminat olarak kabul olunur. Ünitece alınan teminat, en geç verildiği tarihi takip eden ayın sonuna kadar nakde çevrilerek tahsil edilir. Bu fıkra uyarınca teminat gösterilen durumlarda, teminatın, nakde çevrilmesine kadar talepte bulunulması ve teminatın borcu karşılayacak miktarda olması kaydıyla bir defaya mahsus olmak üzere borç 6183 sayılı Kanununun 48 inci maddesine göre tecil ve taksitlendirilebilir. Tecil ve taksitlendirmenin bozulması halinde, bu durumun gerçekleştiği tarihten itibaren en geç bir ay içerisinde teminat nakde çevrilerek borç tahsil edilir.”

“(9) İşverenlerin, idare nezdindeki her çeşit alacak, teminat ve hakedişleri üzerinde işçi ücreti alacakları hariç olmak üzere yapılacak her türlü devir, temlik ve el değiştirme, Kurum alacaklarını karşılayacak kısım ayrıldıktan sonra, kalan kısım üzerinde hüküm ifade eder.”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 13 Mart 2010 – 27520]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kararları

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 21 inci maddesine göre 2 yıllık yükselme sürelerini aldıkları aylıkta Aralık 2009 dönemi sonuna kadar bitiren adli yargı Hâkim, Cumhuriyet başsavcı ve savcıları ile idari yargı Hâkimlerinin adlarını belirtir listeler 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 22 nci maddesi gereğince aşağıda gösterilmiştir.

Sürelerini doldurdıkları halde bu listede adlarını bulamayanlar ilan tarihinden itibaren otuz gün içinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna yazılı olarak başvurmak sureti ile durumlarının yeniden incelenmesini isteyebilirler.

[R.G. 9 Mart 2010 – 27516]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

31/8/2009 tarihi itibari ile 1 inci dereceye yükselip 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 32 nci maddesi uyarınca 31/8/2009 tarihinden geçerli olmak üzere ilk defa birinci sınıf incelemesine tabi tutulan adli yargı hâkim, Cumhuriyet başsavcı ve savcılarının adlarını gösterir liste aşağıda gösterilmiştir.

Sürelerini bitirdikleri halde bu listede adlarını göremeyenler yayım tarihinden itibaren 1 ay içinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na yazılı başvurmak sureti ile durumlarının incelenmesini isteyebilirler.

[R.G. 9 Mart 2010 – 27516]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Birinci dereceye yükselmiş olup 31/12/2009 tarihi itibariyle birinci sınıfa ayrılma incelemesine tâbi tutulacak olan adli yargı hâkim, Cumhuriyet başsavcı ve savcılar ile idari yargı hâkiminin adlarını belirtir liste aşağıda gösterilmiştir.

2009 Aralık döneminde birinci dereceye yükselme incelemesine girecek olanlar listeye dahil edilmemiştir.

Birinci dereceye yükseldikleri ve sürelerini bitirdikleri hâlde bu listede adlarını göremeyenler yayım tarihinden itibaren 1 ay içinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna yazılı başvurmak sureti ile durumlarının incelenmesini isteyebilirler.

HAKİM SINIFI

Sicil No	Adı ve Soyadı	Görev Yeri	Ünvanı
21559	Mustafa KILIÇ	Ereğli(Konya)	Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
22820	Zafer ÖZER	Kars	Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
23633	Ayşe TÜZÜN AKBAŞ	Hendek	Hâkim
23696	Hüseyin ÇETİN	Çubuk	Hâkim
24561	Nesrin TAK	Kozan	Hâkim
25393	Bilal BİNİCİ	Kırklareli	Hâkim
27570	Dr. Doğan DEMİRSOY	Batman	Hâkim
28223	Zübeyde Gülhan ÖZGÜR	Tarsus	Hâkim
29260	Yaşar Kemal ALTINTAŞER	Karabük	Hâkim
34246	Murathan ŞAHİN	Çorlu	Hâkim
34252	Orhan AYAZ	Dörttyol	Hâkim
34311	Ömer GÜNGÖR	Kastamonu	Hâkim
34389	Mustafa KILIÇ	Kilis	Hâkim
34487	Abdullah CİVE	Mardin	Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
36015	Halil SOĞUKSU	Düzce	Hâkim
36812	Kubilay KURT	Silifke	Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
37107	Gülcan ALP	Giresun	Hâkim
38604	Nesrin AVCI	Tuzla	Hâkim
41372	Gökhan ŞİMŞEK	Sarayköy	Hâkim
41405	Kadir KARAKOÇ	Milas	Hâkim
41370	Gülpınar TÜR	Korkuteli	Hâkim
41382	Cevat KESKİN	Perşembe	Hâkim
37002	Mehmet GÜLTEKİN	Keşan	Hâkim
40274	Murat ÇOLAK	Ortaca	Hâkim
40326	Cemal KAYA	Silivri	Hâkim
39535	Hayri BUYRUK	Yargıtay	Cumhuriyet Savcısı
39563	Bircan FIRAT	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39624	Asım YÜCETAŞ	Serik	Hâkim
39642	Önal AYDIN	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39660	Yaşar KILINÇ	Düzce	Hâkim
39674	Mehmet ÇAĞLAR	Çorum	Hâkim
39729	Hüseyin PEKŞEN	Kahramanmaraş	Hâkim
39743	Metin ÇAKIR	Akçaabat	Hâkim

HAKİM SINIFI

Sicil No	Adı ve Soyadı	Görev Yeri	Ünvanı
39745	Mustafa GERS	Çarşamba	Hâkim
39784	İlyas KARAKAYA	Sapanca	Hâkim
39897	Salih TAŞ	Midyat	Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
39925	Erhan YILDIRIM	Ödemiş	Hâkim
39966	Ömer Özgür ERCAN	Kastamonu	Hâkim
40068	Ömür AKIN	Kırklareli	Hâkim
40079	Ömer YALDIZ	Lüleburgaz	Hâkim
40136	Hidayet KOCATEPE	Soma	Hâkim
40138	İbrahim ÖNEKER	Hatay	Hâkim
40186	İsmet Ertuğrul GEREDE	Mardin	Hâkim
40195	Timuçin DEDEOĞLU	Terme	Hâkim
40207	Utku ERCAN	Tarsus	Hâkim
40222	Tuğrul HANÇERKIRAN	İnebolu	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
40342	Lütfi TÜRK	Sapanca	Hâkim
40759	Aydın KARABIYIK	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40897	Mehmet TAŞDEMİR	Of	Hâkim
40937	Ali Murat ERKOÇ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
41009	Ünal BOZDAĞ	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
41116	Ruhi KOYUNCU	Zile	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
41386	Ayşin LİCAR	Bartın	Hâkim

Yargıtay Kararları

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/10864

Karar No : 2010/1097

YARGITAY İLAMI

Davacı İbrahim Pazan ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Bakırköy 13. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 5/12/2007 günlü ve 2007/397 E., 2007/117 K. sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 16/9/2009 gün ve Hukuk-2009/199328 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 321. (önceki 743 sayılı Yasanın 259.) maddesi hükmüne göre doğru nesepli çocuk babanın (ailenin) soyadını taşır. Babanın soyadı veya çocuk reşit olduktan sonra kendi soyadı, usulüne uygun olarak açacağı bir dava sonunda verilecek kararlarla değişmedikçe, çocuğun da soyadı değişmez. Bu durumda somut olayda baba kendi soyadını değiştirmedikçe göre velayeti altındaki küçüklerin soyadlarının değiştirilmesi konusunda açtığı davanın reddi gerekirken, kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 1/2/2010 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/11179

Karar No : 2010/1831

YARGITAY İLAMI

Davacı Muhammer Demir ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Balıkesir 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 27/5/2008 günlü ve 2008/112-215 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 25/9/2009 gün ve 2009/209968 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı Muhammer Demir'in davalı Nüfus Müdürlüğü aleyhine açtığı, eşi Kumru Demir'in de katılımının sağlandığı davada, müşterek çocuk Songül Demir'in 20/3/1991 olan doğum tarihinin 23/3/1990 olarak düzeltilmesini talep ettikleri, mahkemece davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Dava nüfus kaydının düzeltilmesine ilişkindir.

5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 36/1-a maddesi hükmüne göre, kayıt düzeltme davalarının Cumhuriyet Savcısı ve Nüfus Müdürü veya görevlendireceği nüfus memuru huzuru ile görülüp karara bağlanması zorunludur.

İncelenen dosyadan, kararın davalı Nüfus Müdürlüğü temsilcisinin yokluğunda verildiği anlaşılmıştır.

Mahkemenin oluşumuna ilişkin açıklanan yasa hükmü dikkate alınmadan, nüfus idaresi temsilcisi yokluğunda yargılama yapılarak hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 9/2/2010 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 9 Mart 2010 – 27516]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Danıştay Kararı

Danıştay Onuncu Dairesi Başkanlığından :

Esas No : 2006/7707

Karar No : 2009/10514

Kanun Yararına Temyiz Eden : Danıştay Başsavcılığı

Davacı : Mirpa Motorlu Taşıtlar Pazarlama Satış Dağıtım
Kiralama San. Tic. Ltd. Şti.

Vekili : Av. Nurhan Avcı,
Eski Osmanlı Sok. No: 3/6, Mecidiyeköy/İSTANBUL

Davalı : Sanayi ve Ticaret Bakanlığı - ANKARA

İstemin Özeti : Davacı şirketin, 22.9.2003 tarihli kampanyalı satış iznine dayanarak düzenlemiş olduğu otomobil satış kampanyasına ilişkin sözleşmenin, 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 7. maddesinin 2. fıkrasına aykırı olduğundan bahisle aynı Yasanın 25. maddesinin 10. fıkrası uyarınca 71.446.00 TL idari para cezası verilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan dava sonucunda, dava konusu işlemin iptali yolunda verilen Ankara 11. İdare Mahkemesinin 19.1.2006 tarih ve E: 2005/409, K: 2006/36 sayılı kararının, Sanayi ve Ticaret Bakanlığının başvurusu üzerine Danıştay Başsavcılığı tarafından 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca bozulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hakimi : Erkan Yılmaz

Düşüncesi : 4077 sayılı Yasa ve bu Yasaya dayanılarak çıkarılan Kampanyalı Satışlara İlişkin Uygulama Usul ve Esasları Hakkındaki Yönetmeliğin yürürlük tarihi olan 14.6.2003 tarihinden sonra 22.9.2003 gün ve 2 no ile onaylanan kampanyalı satış izin belgesi ile otomobil satış kampanyası düzenleyen davacı şirketin, sözleşme örneklerinin Yönetmeliğin 8. maddesinin 2. fıkrasına uygun olmaması nedeniyle 26.7.2004 tarihli yazı ile uyarılarak bir hafta, 7.9.2004 tarihli yazı ile de uyarılarak 15 gün süre verilmesine karşın, iştirakçi ödemelerinin güvence altına alınması ile ilgili olarak, davacının sözleşmede Yönetmeliğe uygun değişiklik yapmadığı ve sözleşme örneği düzenlemediği anlaşıldığından, Yasa ve Yönetmelik hükmüne uygun sözleşme yapılmaması nedeniyle davacının idari para cezası ile cezalandırılmasında hukuka aykırılık bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda, idari para cezası verilmesine ilişkin işlemin iptali yolunda verilen mahkeme kararının, 2577 sayılı Yasanın 51. maddesi uyarınca kanun yararına ve hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere bozulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince gereği görüldü.

Dava, davacı şirketin 22.9.2003 tarihli kampanyalı satış iznine dayanarak düzenlemiş olduğu otomobil satış kampanyasına ilişkin sözleşmenin, 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 7. maddesinin 2. fıkrasına aykırı olduğundan bahisle aynı Yasanın 25. maddesinin 10. fıkrası uyarınca 71.446.00 TL idari para cezası verilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

Ankara 11. İdare Mahkemesince; kampanyalı satış izni bulunan davacı şirketin, kampanyalı otomobil satışına ilişkin olarak hazırladığı sözleşmenin, Kampanyalı Satışlara İlişkin Uygulama Usul ve Esasları Hakkındaki Yönetmeliğin 8/2. maddesine aykırı olduğundan bahisle dava konusu işlemle idari para cezası verilmiş ise de, idarenin 26.7.2004 ve 7.9.2004 tarihli işlemleri ile yapılan uyarı sonucunda sözleşmede değişiklik yapıldığı, bu değişikliklerle sözleşmedeki aykırılığın giderilip giderilmediği hususunda idarece bir tespit yapılmadan verilen idari para cezasında hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline karar verilmiştir.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca; mahkeme kararının, 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanuna ve bu Kanuna dayanılarak çıkarılan Kampanyalı Satışlara İlişkin Uygulama Usul ve Esasları Hakkındaki Yönetmeliğe aykırı olduğu ileri sürülerek kanun yararına bozulması isteğiyle Danıştay Başkanlığı'na başvurulmuştur.

Danıştay Başsavcılığı tarafından, davacı şirketin 22.9.2003 tarihli kampanyalı satış iznine dayanarak düzenlemiş olduğu otomobil satış sözleşmesinin, 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 7. maddesinin 2. fıkrasına aykırı olduğundan bahisle aynı Yasanın 25. maddesinin 10. fıkrası uyarınca 71.446.00 TL idari para cezası verilmesine ilişkin işlemde Yasaya aykırılık bulunmadığı düşüncesiyle dava konusu işlemi iptal eden mahkeme kararı kanun yararına temyiz edilmiştir.

4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un "Kampanyalı Satışlar" başlıklı 7. maddesinin 1. fıkrasında, kampanyalı satış; gazete, radyo, televizyon ilânı ve benzeri yollarla tüketiciye duyurularak düzenlenen kampanyalara iştirakçi kabul edilmesi ve malın veya hizmetin daha sonra teslim veya ifa edilmesi suretiyle yapılan satım olarak tanımlanmış, 2. fıkrasında; kampanyalı satışların Bakanlığın izni ile yapılacağı, Bakanlığın hangi tür satışların izne tabi olacağını, ön ödeme, taksit miktarı, teslim süresi, üretici firma garantisi, yatırılacak teminat ile kampanyalı satışlarda uyulması gereken usul ve esasları tespit edeceği belirtilmiş, 25. maddesinin 10. fıkrasında ise, 7 nci maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, 7 nci madde hükümlerine uygun kampanya düzenlemeleri için bir hafta süre tanınacağı, bu sürenin bitiminde aykırılığın devam ettiğinin tespiti halinde, bu hükme aykırı hareket edenlere idari para cezası verileceği öngörülmüştür.

4077 sayılı Yasaya dayanılarak çıkarılan ve 13.6.2003 tarih ve 25137 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Kampanyalı Satışlara İlişkin Uygulama Usul ve Esasları Hakkındaki Yönetmeliğin "Sözleşme Zorunluluğu" başlıklı 6. maddesinin 1. fıkrasında, kampanyalı satışlarla ilgili olarak aktedilen sözleşmenin bir nüshasının satıcı veya sağlayıcı tarafından tüketiciye verilmesinin zorunlu olduğu hususuna yer verildikten sonra, aynı maddenin (1) bendinde, "Tüketicinin ödemelerinin, malın teslim ve hizmetin ifa edileceği tarihe kadar sigorta ettirilmesi veya banka teminatı altına alınmasına ilişkin şartlar."ın da sözleşmede yer alması gerektiği belirtilmiş, "Satıcı ve Sağlayıcının Yükümlülükleri" başlıklı 8. maddesinin 2. fıkrasında, "Satıcı veya sağlayıcı mal veya hizmeti teslim veya ifa edeceği tarihe kadar olan tüketicinin toplam ödemelerinin karşılığını sigorta ettirmek veya banka teminat mektubu vermek zorundadır." hükmüne yer verilmiştir.

Yukarıda aktarılan Yasa ve Yönetmelik hükümlerine göre, kampanyalı satışlarda, sözleşme yapılması ve mal veya hizmetin teslim veya ifa edileceği tarihe kadar iştirakçinin yapmış olduğu ödemelerin sigorta ettirilmesi veya banka teminatı altına alınması yükümlülüğünün, satıcı veya sağlayıcıya ait olduğu, bu yükümlülüğe aykırı hareket eden satıcı ve sağlayıcıya, Yasa ve Yönetmelik hükümlerine uygun kampanya düzenlemeleri veya kampanyalı satış sözleşmesindeki aykırılığın giderilmesi için bir hafta süre tanınacağı, bu sürenin bitiminde aykırılığın devam ettiğinin tespiti halinde, satıcı veya sağlayıcıya idari para cezası verileceği hususunda bir duraksama bulunmamaktadır.

Dosyanın incelenmesinden, yukarıda bahsi geçen Kampanyalı Satışlara İlişkin Uygulama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin yürürlük tarihi olan 14.6.2003 tarihinden sonra 22.9.2003 tarih ve 2 No ile onaylanan kampanyalı satış izin belgesine dayanarak otomobil satış kampanyası düzenleyen davacı şirketin, sözleşme örneğinin Yönetmeliğin 8. maddesinin 2. fıkrasına uygun olmadığı tespit edilmesi üzerine 26.7.2004 tarihli yazı ile uyarılarak bir hafta, 7.9.2004 tarihli yazı ile de uyarılarak verilen 15 günlük süre içinde sözleşme örneğinin Yönetmeliğin 8. maddesinin 2. fıkrasına uygun hale getirilmesinin istenmesine karşın, iştirakçi ödemelerinin güvence altına alınması ile ilgili olarak davacının, sözleşmede Yönetmeliğe uygun değişiklik yapmadığı ve sözleşme örneği düzenlemediği anlaşıldığından, Yasa ve Yönetmelik hükmüne uygun kampanyalı satış sözleşmesi yapılmaması nedeniyle davacının idari para cezası ile cezalandırılmasında Yasaya aykırılık bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda, yukarıda aktarılan mevzuat hükümleri uyarınca, kampanyalı satış sözleşmesinin, 4077 sayılı Yasa ve sözü edilen Yönetmeliğe uygun olarak düzenlenmemesi, yapılan uyarılara ve verilen sürelerle karşın, sözleşmede Yönetmeliğe uygun değişikliğin yapılmaması nedeniyle idari para cezası verilmesine ilişkin dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmadığından, idare mahkemesince dava konusu işlemin iptali yolunda verilen kararın, kanun yararına bozulması gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Başsavcılığı tarafından yapılan kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile Ankara 11. İdare Mahkemesinin 19.1.2006 tarih ve E: 2005/409, K: 2006/36 sayılı kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere kanun yararına bozulmasına, kararın birer örneğinin ilgili Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile Danıştay Başsavcılığına gönderilmesine ve kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasına, 16.12.2009 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 12 Mart 2010 – 27519]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

SAYA VE DİĞERLERİ/Türkiye*

Başvuru No. 4327/02
Strazburg
7 Ekim 2008

İKİNCİ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan 4327/02 başvuru numaralı davanın nedeni T.C. vatandaşı Şeyho Saya, Hasan Ölgün, Çetin Taş, Müslüm Atasoy, Zöhre Taş, Akın Doğan, Nedim Çiftçi, Hediye Kiliç, Ali Murat Bilgiç, Bahattin Barış Bilgiç ve Zeynep Saya'nın ("başvuranlar") Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne 20 Kasım 2001 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca yapmış oldukları başvurudur.

Başvuranlar, Adana Barosu avukatlarından birinci başvuran Şeyho Saya tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuranlar sırasıyla 1964, 1969, 1964, 1971, 1961, 1965, 1971, 1975, 1964, 1971 ve 1965 doğumludurlar ve Adıyaman'da ikamet etmektedirler.

30 Nisan 1999 tarihinde, Adıyaman Valisi, İşçi Bayramı kutlamalarının Hasancık Beldesi'nde yer alan Adıyaman Amfiteyatrosu'nda yapılması için yetki vermiştir.

1 Mayıs 1999 tarihinde, başvuranların da aralarında bulunduğu bir grup insan, Sağlık İşçileri Sendikası'nın binasında toplanmış ve İşçi Bayramı kutlamaları için amfiteyatroya doğru yürümeye başlamışlardır. Polis memurları tarafından durdurulmuşlardır. Vali tarafından önceden izin aldığını belirten grup yürüyüşe devam etmek istemiştir. Daha sonra, polis, grubu dağıtmak için müdahale etmiştir. Başvuranlar bu olay sırasında polisin kullandığı güç sonucu yaralandıklarını iddia etmişlerdir. Olay raporuna göre, başvuranların da aralarında bulunduğu otuz sekiz kişi yakalanmıştır. Başvuranlar, daha sonra, bir doktor tarafından muayene edildikleri Adıyaman Devlet Hastanesi'ne götürülmüşlerdir. Zeynep Saya, Hasan Ölgün, Müslüm Atasoy, Zöhre Taş, Nedim Çiftçi ve Hediye Kiliç hakkındaki sağlık raporları söz konusu kişilerin bedenlerinde kötü muameleye dair bir ize rastlanmadığını belirtmiştir. Geri kalan başvuranlar hakkındaki sağlık raporlarında aşağıdaki bulgular kaydedilmiştir:

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

- Şeyho Saya: Sağ bacağın arka kısmında ve sırt bölgesinde hassasiyet.
- Çetin Taş: Göğüs bölgesinin sol aşağı kısmında hassasiyet ve nefes alıp verirken ağrı. Alın bölgesinin sağ tarafında hassasiyet ve ağrı. Göğsün sol kısmındaki kaburgalarda muhtemel kırık.
- Akın Doğan: Sırt bölgesinde çizikler.
- Ali Murat Bilgiç: Sol omuz ve sol kolda hassasiyet ve zedelenmeler.
- Bahattin Barış Bilgiç: Sağ dirsekte ve sağ dizde çizikler ve göğüs bölgesinin sol tarafında hiperemi (kan hücumu).

Başvuranlar, daha sonra gözaltına alınmışlardır. Ertesi gün serbest bırakılmışlardır.

Mayıs 1999'da farklı tarihlerde, başvurular, yakalanmaları sırasında aşırı güç kullandıklarını iddia ettikleri polis memurları hakkında Adıyaman Cumhuriyet Savcısı'na suç duyurusunda bulunmuşlardır.

17 Haziran 1999 tarihinde, Adıyaman Cumhuriyet Savcısı, Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümlerine uygun olarak sanık polis memurları hakkında cezai kovuşturma başlatma için yetki talebiyle dava dosyasını, Adıyaman İl İdare Kurulu'na havale etmiştir.

16 Şubat 2000 tarihinde, Adıyaman İl İdare Kurulu, sanık polis memurları hakkında cezai kovuşturma başlatmak için yeterli delilin mevcut olmadığı kararını vermiş ve dolayısıyla kovuşturma başlatılmasını reddetmiştir. 1 Eylül 2000 tarihinde, başvurular bu kararı temyiz etmiştir. Başvurular, temyiz dilekçelerinde, polis müdahalesinin toplantı özgürlüklerini ihlal ettiğini ileri sürerek AİHS'nin 11. maddesinin ihlal edildiğine işaret etmişlerdir. 14 Haziran 2001 tarihinde, Yüksek İdare Kurulu, İdare Kurulu'nun kararını onamıştır.

Bu süre zarfında, 1 Haziran 1999 tarihinde, Adıyaman Cumhuriyet Savcısı, olaya ilişkin video kaydını inceledikten sonra, 1 Mayıs 1999 tarihinde gerçekleşen olayda yer alan ve başvuruların da aralarında bulunduğu yetmiş gösterici hakkında takipsizlik kararı vermiştir. Cumhuriyet Savcısı, kararında, göstericilerin, kamu için bir tehlike oluşturmadan veya herhangi bir şiddet eylemine karışmadan kaldırım kenarından sessizce yürümelerine rağmen polis tarafından durdurulduklarını belirtmiştir. Kararda, ayrıca, 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Hakkındaki Kanun'un 24. maddesine uygun olarak polisin gruba dağılması için yüksek sesle uyarıda bulunma yükümlülüğü olduğunu; ancak olayın kaydından anlaşıldığı üzere polisin bunu yapmadığı belirtilmiştir. Sonuç olarak, Cumhuriyet Savcısı, sanıkların 2911 sayılı Kanun'u ihlal etmedikleri kararını vermiştir.

HUKUK

I. AİHS'NİN 3. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvurular, AİHS'nin 3. maddesi uyarınca, yakalanmaları esnasında kullanılan gücün aşırı ve oransız olduğu ve kötü muamele oluşturduğu konusunda şikayetçi olmuşlardır. 3. madde şöyledir:

“Hiç kimse işkenceye, insanlık dışı ya da onur kırıcı ceza veya işlemlere tabi tutulamaz.”

A. Başvuruların kötü muamele gördükleri iddiası

1. Zeynep Savaş, Hasan Ölgün, Müslüm Atasoy, Zöhre Taş, Nedim Çiftçi ve Hediye Kiliç hakkındaki kötü muamele iddiası

Hükümet, Zeynep Savaş, Hasan Ölgün, Müslüm Atasoy, Zöhre Taş, Nedim Çiftçi ve Hediye Kiliç'in iddialarını destekleyici sağlık raporlarının olmaması nedeniyle 3. madde uyarınca mağdur olarak değerlendirilemeyeceklerini ileri sürmüştür.

AİHM, kötü muamele iddialarının uygun delillerle desteklenmesi gerektiğini hatırlatmıştır. AİHM, delilleri değerlendirmek maksadıyla 'her türlü makul şüpheden uzak' delil ölçütüne başvurmaktadır (bkz., *Talat Tepe – Türkiye*, no. 31247/96, 21 Aralık 2004). Bununla birlikte, böyle bir delil, yeterli derecede kuvvetli, belirli ve tutarlı bir göstergeler

demetinden yahut çürütülemeyen karineler demetinden de doğabilmektedir (bkz., *Labita – İtalya* [BD], no. 26772/95).

Somut davada, başvuranlar Zeynep Saya, Hasan Ölgün, Müslüm Atasoy, Zöhre Taş, Nedim Çiftçi ve Hediye Kiliç, gösteriyi dağıtmak için polis tarafından kullanılan aşırı güç sonucu yaralandıkları konusunda şikayetçi olmuşlardır. Bununla birlikte, bazı unsurlar, başvuranların iddialarının doğruluğu hakkında şüphe uyandırmaktadır. AİHM, ilk olarak, 1 Mayıs 1999 tarihli sağlık raporlarının, başvuranların bedenlerinde kötü muameleye dair bir iz ortaya koymadığını gözlemlemiştir. Ayrıca, başvuranlar, olayın ertesi günü serbest bırakılmış olmalarına rağmen şikayetlerini destekleyici ek sağlık raporları sunmamış veya iddialarını ispatlayıcı belgeler göstermemiştir. Dolayısıyla, dava dosyasında, başvuranların, olay sırasında iddia edildiği gibi yaralandıklarını gösteren bir belge yoktur (bkz., *Balçık ve Diğerleri – Türkiye*, no. 25/02, 29 Kasım 2007).

Yukarıda belirtilenler karşısında, AİHM, başvuranlar Zeynep Saya, Hasan Ölgün, Müslüm Atasoy, Zöhre Taş, Nedim Çiftçi ve Hediye Kiliç'in iddialarını doğrulayamadıklarını ve dolayısıyla başvurunun bu kısmının, AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. paragrafları uyarınca açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle kabuledilemez olduğu kararına varmıştır.

2. Diğer başvuranlar hakkındaki kötü muamele iddiası

Şeyho Saya, Çetin Taş, Akın Doğan, Ali Murat Bilgiç ve Bahattin Barış Bilgiç tarafından yapılan 3. maddeye ilişkin şikayetin AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca, başvurunun başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru taşımadığını tespit etmiştir. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

AİHM'nin pek çok kez vurguladığı gibi, AİHS'nin 3. maddesi, demokratik bir toplumun en temel değerlerinden birini muhafaza etmekte ve AİHS'nin 15/2 maddesi uyarınca hakkında istisnaya izin verilmemektedir (bkz., *Selmouni – Fransa* [BD], no. 25803/94; *Assenov ve Diğerleri – Bulgaristan*, 28 Ekim 1998 tarihli karar).

Yukarıda belirtildiği gibi, delilleri değerlendirmek maksadıyla 'her türlü makul şüpheden uzak' delil ölçütüne başvurulmaktadır (bkz. *İrlanda – İngiltere*, 18 Ocak 1978 tarihli karar). Bununla birlikte, böyle bir delil, yeterli derecede kuvvetli, belirli ve tutarlı bir göstergeler demetinden yahut çürütülemeyen karineler demetinden de doğabilmektedir (bkz., *Salman – Türkiye* [BD], no. 21986/93). Ayrıca, AİHS'nin 2. ve 3. maddeleri uyarınca iddialar yapıldığı durumda, AİHM, bilhassa titiz bir inceleme yürütmelidir (bkz., üzerinde gerekli değişiklikler yapıldıktan sonra, *Ribitsch – Avusturya*, 4 Aralık 1995 tarihli karar).

AİHM, mevcut davada, Şeyho Saya, Çetin Taş, Akın Doğan, Ali Murat Bilgiç ve Bahattin Barış Bilgiç isimli beş başvuran üzerinde tespit edilen yaraların, 1 Mayıs 1999 tarihinde gerçekleşen olay sırasında polis tarafından başvuru gücü kullanımından kaynaklandığı hususunun taraflarca kabul edildiğini gözlemlemiştir. AİHM, bu nedenle, ikna edici iddialarla güç kullanımının aşırı olmadığını kanıtlama yükümlülüğünün Hükümet'e düştüğünü değerlendirmektedir.

AİHM, Adıyaman Valisi'nin, İşçi Bayramı kutlamalarının Hasancık Beldesi'nde yer alan Adıyaman Amfitiyatrosu'nda yapılması için yetki vermiş olması nedeniyle bölgeyi güvenlik altına almak için bazı polis memurlarının görevlendirilmiş olduğunu kaydetmiştir. Ayrıca, polisin, kaldırım kenarından amfitiyatroya doğru yürürken grubu durdurduğunu

kaydetmiştir. Dolayısıyla, somut dava koşullarında, güvenlik güçlerinin, bir ön hazırlık olmadan harekete geçtikleri söylenemez (bkz., *Rehbock – Slovenya*, no. 29462/95). AİHM, ayrıca, grubun kamu düzenine karşı tehlike oluşturduğuna veya şiddet eylemlerine giriştiğine dair bir delilin mevcut olmadığını gözlemlemiştir. AİHM, bilhassa, Adıyaman Cumhuriyet Savcısı'nın başvuruların 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Hakkındaki Kanun'u ihlal etmedikleri yönündeki 1 Haziran 1999 tarihli takipsizlik kararını dikkate almıştır.

Bu şartlarda, AİHM, Hükümet'in, aldığı yaralar sağlık raporları ile doğrulanan başvurulara karşı kullanılan güç derecesini haklı çıkarmak veya açıklamak için temel oluşturacak ikna edici veya güvenilir iddialar sunmadığı görüşündedir. Sonuç olarak, AİHM, Şeyho Saya, Çetin Taş, Akın Doğan, Ali Murat Bilgiç ve Bahattin Barış Bilgiç tarafından alınan yaraların, sorumluluğu devlete ait olan bir muamele sonucu gerçekleştiği kararına varmıştır.

AİHM, Şeyho Saya, Çetin Taş, Akın Doğan, Ali Murat Bilgiç ve Bahattin Barış Bilgiç açısından AİHS'nin 3. maddesinin ihlal edildiği kararını vermiştir.

B. Etkili bir soruşturma yürütülmediği iddiası

Başvuranlar, kötü muamele iddialarının bağımsız ve tarafsız bir makam tarafından incelenmediğini ileri sürmüştür. Başvuranlar, bu açıdan, AİHS'nin 3., 6. ve 13. maddelerine atıfta bulunmuştur.

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun bu kısmının dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca, başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru taşımadığını tespit etmiştir. Bu nedenle başvurunun bu kısmı kabuledilebilir niteliktedir.

AİHM, başvuruların Adıyaman Cumhuriyet Savcısı'na yaptığı şikayet sonrasında, Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümlerine uygun olarak dava dosyasının sanık polis memurları hakkında cezai kovuşturma başlatma için yetki talebiyle Adıyaman İl İdare Kurulu'na havale edildiğini gözlemlemiştir. Komite, başvuruların iddialarını destekleyici bir delilin mevcut olmadığı sonucuna varmış ve sanık polis memurları hakkında cezai kovuşturma başlatılmaması kararını vermiştir.

AİHM, idare kurulları tarafından yürütülen soruşturmanın, başkanlığının vali veya yardımcıları tarafından yapılması ve soruşturma altındaki güvenlik güçlerine bağlı yönetici olan valiye hiyerarşik açıdan bağımlı olan idarenin yerel temsilcilerinden oluşması nedeniyle bağımsız olamayacağı yönündeki geçmiş davalardaki kararlarını yinelemiştir. (bkz., diğer kararların yanı sıra, *İpek – Türkiye*, no. 25764/94, 17 Şubat 2004; yukarıda anılan *Talat Tepe; Oğur – Türkiye* [BD], no. 21594/93). Bu bakımdan, soruşturmacıların meslektaşlarının verdikleri ifadelere güvenme istekleri AİHM'nin geçmiş kararlarını doğrulamaktadır.

AİHM, bu nedenle, ulusal makamların, başvuruların kötü muamele iddialarına yönelik olarak etkili ve bağımsız bir soruşturma yürütmedikleri kararına varmıştır.

Dolayısıyla, söz konusu hüküm usul yönünden ihlal edilmiştir.

Bu şartlarda, AİHM, AİHS'nin 6. ve 13. maddeleri uyarınca ayrıca incelenmesi gereken bir durum bulunmadığını değerlendirmektedir (bkz., *Timur – Türkiye*, no. 29100/03, 26 Haziran 2007).

II. AİHS'NİN 11. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuranlar, toplantı esnasında yapılan polis müdahalesinin toplantı özgürlüklerini ihlal ettiğini iddia etmiştir. İddialarını AİHS'nin 11. maddesine ve 4 No.'lu Protokol'ün 2. maddesine dayandırmışlardır.

AİHM, başvuranların şikayetlerinin 11. madde açısından incelenmesi gerektiğini değerlendirmiştir. Söz konusu madde şöyledir:

- “1. Herkes asayiş bozmayan toplantılar yapmak, demek kurmak ... haklarına sahiptir.
2. Bu hakların kullanılması, demokratik bir toplumda, zorunlu tedbirler niteliğinde olarak, ulusal güvenliğin, kamu emniyetinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amaçlarıyla ve ancak yasayla sınırlanabilir. ...”

A. Kabuledilebilirliğe ilişkin

Hükümet, AİHM'den, AİHS'nin 35/1 maddesi uyarınca, iç hukuk yollarının tüketilmemesi gerekçesiyle başvurunun bu kısmını reddetmesini talep etmiştir. Bu açıdan, başvuranların, yerel yargılamada iddialarını AİHS hükümlerine dayandırmadıklarını belirtmiştir. Aynı zamanda, başvuranların, idare davası veya hukuk davası açabileceklerini ifade etmiştir. Ayrıca, Hükümet, başvurunun bu kısmının altı ay süresi içinde yapılmadığını iddia etmiştir. Hükümet, başvuranların, AİHM başvurusunu, olayın gerçekleştiği tarih olan 1 Mayıs 1999 tarihinden itibaren altı ay içinde yapmış olmaları gerektiği görüşündedir.

Birinci itiraza ilişkin olarak, AİHM, başvuranların Yüksek İdare Mahkemesi'ne sundukları 1 Eylül 2000 tarihli temyiz dilekçelerinde AİHS'nin 11. maddesine dayandıklarını ve asayiş bozmayan toplantılar yapma haklarının ihlal edildiğini iddia ettiklerini kaydetmiştir. Dolayısıyla, bu itiraz desteklenemez.

İkinci itiraza ilişkin olarak, AİHM, Hükümet tarafından yapılan medeni ve idari hukuk yollarına dayalı benzer itirazların geçmişte incelenmiş ve reddedilmiş olduğunu hatırlatmıştır (bkz., *Karayığit – Türkiye*, no. 63181/00, 5 Ekim 2004). AİHM, somut davada, söz konusu içtihattan sapmasını gerektirecek özel bir durum görmemiştir. Sonuç olarak, bu itiraz da desteklenemez.

AİHM, altı ay kuralına uyulmamasına ilişkin itiraz hususunda, başvuranların, başvurularını, 20 Kasım 2001 tarihinde yani Yüksek İdare Mahkemesi'nin karar tarihinden itibaren altı ay içinde yaptıklarını gözlemlemiştir. AİHM, başvuranların, polis memurları hakkındaki yargılamanın sonucunu beklemesinin mantıksız olmadığı görüşündedir. Buna göre, bu itiraz da reddedilmelidir.

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca, başvurunun başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru taşımadığını tespit etmiştir. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esas

I. Asayışı bozmayan toplantılar yapma özgürlüğüne müdahale edilip edilmediği

Hükümet, başvuruların AİHS'nin 11. maddesi uyarınca olan haklarına müdahale yapılmadığını ileri sürmüştür.

AİHM, polis müdahalesinin ve sonrasında başvuruların toplantıya katılmaktan dolayı yakalanmalarının, başvuruların 11. madde uyarınca olan haklarına başlı başına müdahale oluşturduğunu değerlendirmiştir.

2. Müdahalenin haklı olup olmadığı

Hükümet, söz konusu toplantının kanuna aykırı olarak organize edildiğini ifade etmiştir. 11. maddenin ikinci paragrafının, karışıklığı önlemek amacıyla toplantı hakkına kısıtlamalar getirdiğini belirtmiştir.

AİHM, müdahalenin, “kanunla öngörüldüğü”, 2. paragraf uyarınca bir veya daha fazla meşru amaç izlediği ve bu meşru amaçlara ulaşılabilmesi için “demokratik toplumda zorunlu” olduğu durumlar hariç, 11. maddenin ihlalini oluşturacağını yinelemektedir.

Bu bağlamda, somut davadaki müdahalenin yasal dayanağı bulunduğu (2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Hakkındaki Kanun'un 22. Kısmı) ve dolayısıyla AİHS'nin 11/2 maddesi uyarınca “kanunla öngörüldüğü” tespit edilmiştir. Hükümet, müdahalenin, kamu düzeninin bozulmasını önlemek meşru amacını izlediğini belirtmiştir ve AİHM farklı bir karara varmak için bir gerekçe görmemiştir.

Müdahalenin “demokratik toplumda zorunlu” olup olmadığı konusuna ilişkin olarak, AİHM, ilk olarak, 11. maddeye ilişkin kararlarının altında yatan temel ilkelere işaret etmiştir (bkz., *Djavit An – Türkiye*, no. 20652/92; *Plattform “Ärzte für das Leben” – Avusturya*, 21 Haziran 1988 tarihli karar). Yetkililerin, kanuna uygun gösterilerin asayışı bozmayacak şekilde yürütülmesini ve tüm vatandaşların güvenliğini sağlamak amacıyla uygun önlemleri alma şeklinde bir görevinin olduğu söz konusu içtihattan açıkça anlaşılmaktadır (bkz., yukarıda anılan, *Balçık ve Diğerleri*; *Oya Ataman – Türkiye*, no. 74552/01).

Ayrıca, AİHM'ye göre, devletler sadece toplantı hakkını korumakla kalmamalı; aynı zamanda, bu hakka makul olmayan dolaylı kısıtlamalar getirmekten kaçınmalıdırlar. Son olarak, 11. maddenin temel amacı, bireyi, kamu yetkilileri tarafından, koruma altındaki hakların kullanılmasına yapılan keyfi müdahaleden korumak olmakla birlikte bu hakların etkili bir şekilde kullanılmasını güvence altına almak için aynı zamanda pozitif yükümlülüklerin söz konusu olabileceği görüşündedir (bkz., yukarıda anılan *Djavit An*; yukarıda anılan *Oya Ataman*; yukarıda anılan *Balçık ve Diğerleri*).

AİHM'nin elindeki delillerden ve bilhassa Adıyaman Cumhuriyet Savcısı tarafından verilen takipsizlik kararından, başvuruların, Adıyaman Valisi'nden, İşçi Bayramı kutlamalarının Adıyaman Amfiteyatrosu'nda yapılması için izin aldıkları anlaşılmaktadır. Grup kaldırım kenarında yürürken polis herhangi bir ön uyarıda bulunmadan onları durdurmuş ve dağılmaları için güç kullanmıştır. Başvurular daha sonra yakalanmışlar ve ertesi gün serbest bırakılmışlardır.

AİHM, aynı zamanda, Cumhuriyet Savcısı'nın kararına bakarak, grubun kamu düzeni için tehlike oluşturmadığını veya şiddet eylemlerine girişmediğini kaydetmiştir. AİHM, AİHS'nin 11. maddesi tarafından güvence altına alınan toplantı özgürlüğünün anlamını yitirmemesi için, göstericilerin şiddet eylemlerinde bulunmadığı durumlarda, kamu yetkililerinin, asayiş bozmayan toplantılara karşı belli ölçüde tolerans göstermesinin önemli olduğu görüşündedir (bkz., *Nurettin Aldemir ve Diğerleri – Türkiye*, no. 32124/02, 32126/02, 32129/02, 32132/02, 32133/02, 32137/02 ve 32138/02, 18 Aralık 2007).

Buna göre, AİHM, somut davada, güç kullanımı içeren polis müdahalesinin orantısız olduğunu ve AİHS'nin 11. maddesinin 2. paragrafı anlamı dahilinde düzenin bozulmasını önlemek için gerekli olmadığını değerlendirmiştir.

Dolayısıyla, AİHS'nin 11. maddesi ihlal edilmiştir.

III. İDDİA EDİLEN DİĞER AİHS İHLALLERİ

Başvuranlar, ayrıca, AİHS'nin 5. ve 6. maddelerinin ihlal edildiğini iddia etmişlerdir. Yakalanmalarının kanuna uygun olmadığını ve gözaltı sırasında bir avukatın yardımından yararlanma haklarından mahrum bırakıldıklarını iddia etmişlerdir.

AİHM, başvuranların AİHS'nin 5. ve 6. maddeleri uyarınca olan şikayetlerini incelemiştir. Ancak, elindeki tüm belgeleri göz önünde bulunduran AİHM, dava dosyasında, söz konusu hükümlerin ihlal edildiğini gösteren bir delil bulmamıştır. AİHM, AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. paragrafları uyarınca başvurunun bu kısmının açıkça dayanaktan yoksun olduğu ve reddedilmesi gerektiği kararını vermiştir.

III. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

Sözleşme'nin 41. maddesine göre “Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın adil tatminine hükmeder.”

A. Tazminat

Başvuranların her biri 50.000 Amerikan Doları maddi ve manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

Hükümet, bu talebe itiraz etmiştir.

AİHM, AİHS'nin 11. maddesinin ihlalinin tespiti yoluyla başvuranlara yeterli telafinin sağlandığı görüşündedir (bkz., yukarıda anılan *Oya Ataman*). Ancak, Şeyho Saya, Çetin Taş, Akın Doğan, Ali Murat Bilgiç ve Bahattin Barış Bilgiç'e ilişkin olarak 3. maddenin esas ve usul açısından ihlalinin tespiti hususunda, AİHM, hakkaniyet temelinde karar vererek söz konusu beş başvuranın her birine 3.000 Euro manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir. Ayrıca, Zeynep Saya, Hasan Ölgün, Müslüm Atasoy, Zöhre Taş, Nedim Çiftçi ve Hediye Kılınç'a ilişkin olarak 3. maddenin usul açısından ihlal edildiğini tespit etmiş olan AİHM, hakkaniyet temelinde karar vererek söz konusu altı başvuranın her birine 1.000 Euro manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuranların her biri, ayrıca, AİHM’de yapılan mahkeme masraflarına karşılık 9.500 Yeni Türk Lirası talep etmiştir. Taleplerine ilişkin olarak, İstanbul Barosu’nun ücret tarifesine atıfta bulunmuşlardır.

Hükümet, asılsız olması nedeniyle söz konusu talebe itiraz etmiştir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihadına göre, başvuran, ancak mahkeme masraflarının zorunlu olarak ve gerçekten yapıldığı ve miktarının makul olduğu kanıtlandığı durumda mahkeme masraflarının ödenmesi hakkına sahiptir. Bu davada, başvuranlar, talep edilen masrafların gerçekten yapıldığını doğrulamamışlardır. Dolayısıyla, Mahkeme, bu başlık altında tazminat ödenmemesine karar vermiştir.

C. Gecikme faizi

Gecikme faizi Avrupa Merkez Bankası’nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı orana üç puanlık bir artış eklenerek belirlenecektir.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK, AİHM OYBİRLİĞİ İLE

1. Zeynep Saya, Hasan Ölgün, Müslüm Atasoy, Zöhre Taş, Nedim Çiftçi ve Hediye Kiliç’a ilişkin olarak AİHS’nin 3. maddesinin esası yönünden yapılan şikayetler ile başvuranların özgürlük ve güvenlik hakkı (5. madde) ve avukat yardımından yararlanma hakkına (6. madde) ilişkin şikayetlerin kabuledilemez olduğuna;
2. Başvurunun geri kalanının kabuledilebilir olduğuna;
3. Şeyho Saya, Çetin Taş, Akın Doğan, Ali Murat Bilgiç ve Bahattin Barış Bilgiç’e ilişkin olarak AİHS’nin 3. maddenin esas açısından ihlal edildiğine;
4. Başvuranların kötü muamele iddialarına yönelik olarak yetkililerin etkili bir soruşturma yürütmediği nedeniyle AİHS’nin 3. maddesinin usul yönünden ihlal edildiğine;
5. AİHS’nin 11. maddesinin ihlal edildiğine;
6. Başvuranların gördüğü manevi zarara karşılık AİHS’nin 11. maddesinin ihlali tespitinin tek başına yeterli adil tatmin oluşturduğuna;
7. a) AİHS’nin 44. maddesinin 2. paragrafı gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Yeni Türk Lirası’na çevrilmek üzere ve tabi olabilecek her türlü vergi ve kesintiden muaf tutularak Savunmacı Hükümet tarafından Şeyho Saya, Çetin Taş, Akın Doğan, Ali Murat Bilgiç ve Bahattin Barış Bilgiç isimli başvuranların her birine 3.000 Euro (üç bin Euro) ve Zeynep Saya, Hasan Ölgün, Müslüm Atasoy, Zöhre Taş, Nedim Çiftçi ve Hediye Kiliç isimli başvuranların her birine 1.000 Euro (bin Euro) manevi tazminat ödenmesine;
- b) Söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası’nın o dönem marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz uygulanmasına;

8. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin reddine

KARAR VERMİŞTİR.

İŞbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AIHM İ Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragrafları gereğince 7 Ekim 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Françoise Elens-Passos
Katip Yardımcısı

Françoise Tulkens
Başkan

— • —

 [İçindekilere dñn](#)

SEFİNE BAŞ/Türkiye Davası*

Başvuru No: 49548/99
Strazburg
24 Haziran 2008

DÖRDÜNCÜ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan (49548/99) no'lu davanın nedeni T.C. vatandaşı Sefine Baş'ın (başvuran) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne (AIHM) 13 Ocak 1999 tarihinde Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunması Sözleşmesi'nin (AIHS) 34. maddesi uyarınca yapmış oldukları başvurudur.

Başvuran, AIHM önünde İstanbul Barosu avukatlarından Z. Polat ve G. Altay tarafından temsil edilmektedir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

1957 doğumlu olan başvuran Giresun'da ikamet etmektedir. Müteveffa Nevzat Baş'ın dul eşi olan başvuran dört çocuk annesidir.

A. Olayın ortaya çıkıŐı

İlkokul öğretneni olan Nevzat Baş, 25 Kasım 1972 tarihinde Aktepe İlkokulu'na tayin edilmesiyle birlikte kamu hizmetine başlamıŐtır.

Bulancağ Sulh Hukuk Mahkemesi 4 Mayıs 1982 tarihinde Nevzat Baş'ı 2 ay 15 gün süreyle görevden uzaklaştırma cezasına çarptırmıştır.

21 Mayıs 1982'de, sözkonusu dönemde Erzincan Askeri Mahkemesi'nin görev alanına giren bir suçtan yakalanmış ve tutuklanmıştır.

Bunun üzerine Giresun İl Milli Eğitim Müdürlüğü davanın sonucunu beklemek üzere Nevzat Baş'ı ihtiyaten açığa almıştır.

İlgilinin tutukluluğu 30 Ağustos 1982 tarihinde sona ermiştir. 31 Ağustos 1982 tarihinde ise disiplin cezası yürürlüğe konulmuştur.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Nevzat Baş'ın hakkındaki disiplin cezasının sona erdiği 15 Kasım 1982 tarihinde görevine dönmesi gerekirken Milli Eğitim Müdürlüğü başvuranın açığa alınma kararının devamına karar vermiştir. Bu cezanın uygulanmasına ilgilinin vefat ettiği 18 Haziran 1983 tarihine kadar devam edilmiştir.

Devlet Memurları Kanunu'nun 141. maddesi uyarınca sağlığında görevinden uzaklaştırıldığı süre zarfında aylık maaşının üçte ikisini alma hakkına sahip olan Nevzat Baş %50 oranında emeklilik kesintisi ödemeye devam etmiştir.

Başvuran 5 Temmuz 1983 tarihinde Emekli Sandığı'na başvurarak dul aylığı tahsisi talebinde bulunmuştur.

Bu türden bir aylığın tahsis edilmesi için gerekli koşulların oluşmadığı kanaatine varan Emekli Sandığı başvuranın talebini reddetmiştir. Buna bağlı olarak Emekli Sandığı başvurana, eşinin görevden uzaklaştırılmasından önce ödediği emeklilik kesintilerinin iadesi başlığı altında 57.249 eski Türk Lirası, emeklilik ikramiyesi olarak ise 47.549 TL tutarında ödeme yapmıştır.

Sözkonusu dönemde bu meblağların toplamı yaklaşık 310 ABD Doları'na (1 ABD Doları = 337,75 TL) tekabül etmekteydi.

Bilahare Erzincan Askeri Mahkemesi Nevzat Baş hakkında ölümünden sonra beraat kararı vermiştir. Bu hüküm 20 Nisan 1987 tarihinde kesinleşmiştir.

B. Takip eden idari süreçler

1. İlk süreç

Başvuran 14 Nisan 1987 tarihinde Emekli Sandığı'na yeniden başvurarak kendisine dul aylığı bağlanması talebinde bulunmuştur.

Eşinin hizmet süresinin bu türden bir aylık bağlanabilmesi için 5434 sayılı Kanun'un 66. maddesinde istenen asgari on yıl hizmet süresinden az olduğu gerekçesiyle başvuranın bu talebi reddedilmiştir.

Bunun üzerine başvuran Ankara İdare Mahkemesi'nde bir iptal davası açmıştır. 27 Kasım 1989 tarihli kararla Ankara İdare Mahkemesi asgari hizmet süresinin doldurulduğu kanaatine vararak başvurunu haklı bulmuştur.

Hakimlere göre Nevzat Baş'ın 1 Aralık 1972 ile 30 Mayıs 1982 tarihleri arasında 9 yıl 6 aylık hizmeti olduğu konusunda bir şüphe bulunmamaktaydı. Ancak 5434 sayılı Kanun'un 31. maddesi uyarınca sözkonusu süreye başvuranın tutuklandığı tarihten vefat ettiği tarihe kadar geçen 1 yıl 27 günün yarısı olan 6 ay 13 günlük sürenin de eklenmesi gerekmektedir. Böylelikle ihtilafli çalışma süresi 10 yıl 13 gün olmaktadır. Bu durum başvuranın dul aylığı bağlanması hakkına kavuşmasını sağlamaktaydı. Bununla birlikte, başvuran, kocasının vefat ettiği 18 Haziran 1983 tarihinden itibaren yargıya başvurmadığı için dul aylığının 14 Nisan 1987 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere bağlanması gerektiğine hükmedilmiştir.

Milli Eğitim Müdürlüğü bu kararı 5 Haziran 1990 tarihinde temyize götürmüştür.

Danıştay 2 ay 15 günlük disiplin cezasının toplam çalışma süresinden düşülmesi gerektiği gerekçesiyle 5 Ekim 1992 tarihinde bu kararı bozmuştur. Böylelikle çalışma süresi 9 yıl 11 ay olmaktadır.

Mahkeme 5 Mayıs 1994 tarihinde bu karara uyarak başvuranın talebini reddetmiştir.

Başvuran Danıştay'a başvurmuş ancak Danıştay 9 Nisan 1996 tarihli bir kararla başvuranın talebini geri çevirmiştir.

Başvuran 19 Haziran 1996 tarihinde karar düzeltme talebinde bulunmuştur. Başvuranın bu talebi 20 Mayıs 1998 tarihinde reddedilmiştir.

2. İkinci süreç

Başvuran Milli Eğitim Müdürlüğü'nden yeniden dul aylığı tahsisi talebinde bulunmuştur. Emekli Sandığı'na havale edilen bu talep 12 Nisan 2001 tarihinde reddedilmiştir.

Bunun üzerine başvuran, kararın iptali istemiyle Ankara İdare Mahkemesi'nde ikinci bir dava açmıştır. Mahkeme başvuranın taleplerinin daha önce kesin hüküm gücü kazanmış bir karara konu olduğu gerekçesiyle bu talebi geri çevirmiştir.

3. Üçüncü yargılama

28 Mart 2002 tarihinde, başvuran, açığa alındığı süre boyunca yarısını eşi Nevzat Baş'ın ödediği emeklilik aidatlarını tamamlamak için gerekli olan farkı Emekli Sandığına ödemiştir.

15 Eylül 2002 tarihinde, başvuran, sözkonusu dönemde eşinin aylığından kesilen miktarın kendisine geri ödenmesini talep etmiştir.

Başvuran, ödemeyi yapmayan idare aleyhinde Ordu İdare Mahkemesi'nde dava açmıştır.

Sözkonusu dava, 10 Ekim 2002 tarihinde, idarenin başvurana sözkonusu kesintiyi yani 28 Mart 2002 tarihinden itibaren işleyecek olan gecikme faizi ile birlikte 78.000 TL'yi ödemeye mahkum edilmesiyle sona ermiştir.

Temyiz başvurusunda bulunulmadığından, sözkonusu karar nihai hale gelmiştir.

17 Temmuz 2003 tarihinde, gecikme faizi ile birlikte başvurana 150.000 TL tutarında ödeme yapılmıştır. Bu miktar olayların meydana geldiği dönemde yaklaşık 110 Amerikan Doları'na tekabül etmekteydi.

4. Dördüncü yargılama

15 Eylül 2003 tarihinde, başvuran, bir kez daha kendisine dul aylığı bağlanması talebinde bulunmuştur.

17 Aralık 2003 tarihinde, Emekli Sandığı, eşinin tam zamanlı olarak çalışmaya başlamadan öldüğü gerekçesiyle başvuranın dul aylığı alma hakkını bir kez daha reddetmiştir.

Başvuran, bu son karara Ankara İdare Mahkemesi önünde itiraz etmiştir. Başvuran, eşinin aylığından yapılan kesintilerin geri ödenmesinin, eşinin on yıldan fazla bir süre boyunca ve tam zamanlı olarak çalıştığı kabul edilmesi olarak değerlendirildiği anlamına geldiğini belirtmiştir. Üstelik eşinin açığa alındığı döneme ilişkin emeklilik kesintilerinin tamamı ödenmiş olduğu cihetle Emekli Sandığı kendisine dul aylığı bağlamakla yükümlüydü.

9 Şubat 2005 tarihli bir kararla, mahkeme, "hukuka aykırı" olduğuna kanaat getirerek Emekli Sandığı'nın kararını iptal etmiştir. Mahkeme, başvuranın eşinin vefatından sonra beraat etmesi nedeniyle açığa alındığı bir yıl 27 günlük sürenin yarısı değil tamamı çalışmış olarak kabul edilmesi gerektiğine kanaat getirmiştir. Sonuç olarak müteveffanın çalışma süresi 10 yılı geçmektedir.

17 Haziran 2005 tarihinde Emekli Sandığı kararı temyiz etmiştir. Dava halen Danıştay'da derdesttir.

5. Beşinci yargı süreci

Başvuran sözü edilen mahkemece de tanınan hakkıyla ilgili durumunu öne sürerek 5 Mayıs 1994 tarihli yargı kararı ile kapanan davanın yeniden incelenmesi başvurusunu yapmıştır.

17 Mayıs 2005 tarihinde Mahkeme, itiraz edilen idari kararın 9 Şubat 2005 tarihinde iptal edilmiş olması nedeniyle davanın yeniden görülmesine gerek olmadığına karar vermiştir.

C. Başvurana yapılan ödemeler

Emekli Sandığı, bu konudaki hüküm kesinleşmediği halde, başvurana 1 Ocak 2004 tarihinden 1 Nisan 2008 tarihine dek olan dönem için dul aylığı başlığı altında toplam 18.260,55 YTL. (o dönemde yaklaşık 8.850 Euro'ya karşılık gelmekte) tutarında ödeme yapmıştır. Dosyaya eklenen makbuzlardan dul aylıklarının düzenli aralıklarla zam gördüğü anlaşılmaktadır:

1 Ocak -1 Aralık 2004:	241,92 YTL
1 Ocak -1 Haziran 2005:	326,05 YTL
1 Temmuz -1 Aralık 2005:	346,21 YTL
1 Ocak -1 Haziran 2006:	354,89 YTL
1 Temmuz -1 Aralık 2006:	372,24 YTL

1 Ocak -1 Haziran 2007: 395,80 YTL

1 Temmuz -1 Aralık 2007: 413,32 YTL

1 Ocak 2008 tarihinden bu yana başvuran aylık 427,85 YTL (yaklaşık 207 Euro) maaş almaktadır

Yine ödeme belgelerine göre Emekli Sandığı açısından başvuran 1 Ocak 2004'ten itibaren dul aylığına hak kazanmıştır. Bununla birlikte, Emekli Sandığı mahkeme kararında yer alan *dies a quo*'yu izleyen ayın ilk günü olan bu tarihi 1 Ekim 2003 olarak düzeltmiştir.

HUKUK

I. AİHS'NİN 6/1 MADDESİ'NİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran 6/1 maddesinin ilgili hükümleri bakımından başvuru konusunu teşkil eden idari mahkemeler önündeki sürenin genel olarak uzunluğundan ve bilhassa hakkaniyete uygun olmadığından şikayetçi olmaktadır.

Hükümet bu iddialara karşı çıkmaktadır.

A. Kabul edilebilirliğe ilişkin

AİHM, Hükümetin kabul edilebilirliğe ilişkin hiçbir itirazda bulunmadığını kaydetmektedir. AİHM ayrıca şikayetin ihtilaf konusu yargılama sürelerine ilişkin bölümünün AİHS'nin 35/3 maddesi anlamında açıkça dayanaktan yoksun olmadığını ve başka herhangi bir kabul edilemezlik gerekçesinin de bulunmadığını tespit etmektedir.

Buna karşın, sözkonusu yargılamaların ulusal mahkemelerin yasaları yanlış uygulaması ve yorumlaması nedeniyle hakkaniyetten yoksun olduğu yönündeki şikayetin temelden yoksun olduğunu tespit eden AİHM, sözkonusu şikayetin bu gerekçeyle reddedilmesi gerektiği kanaatine varmaktadır.

Mevcut davadaki yargılama sürelerinin uzunluğuna ilişkin olarak AİHS'nin 6/1 maddesi kapsamında dile getirilen şikayeti kabul eden AİHM, AİHS'nin 35/3 ve 4 maddesi uyarınca şikayetin geriye kalanını reddeder.

B. Esasa ilişkin

1. Tarafların argümanları

Başvuran, idare mahkemelerinin müteveffa kocasının görevde olduğu döneme ilişkin olarak yapılan yanlış bir hesaplamadan yola çıktıklarını, buna bağlı olarak adaletin yerine gelmesi için yirmi yıl süren bir yargılama yapılması gerektiğini iddia etmektedir.

Bu bakımdan başvuran, çözümlenmesi gereken yegâne mesele olan sözkonusu hesaplamanın karmaşık bir tarafının bulunmadığını belirtmektedir. Başvuran, bu meselenin çözüme kavuşturulması için konuyla ilgili uzman bir bilirkişi tayin edilmesinin yeterli olacağını belirtmektedir.

Hükümet mevcut davada, yargılamanın seyri, duruşmaların sıklığı hele de mahkemelerin bağımsızlık ve tarafsızlığı konularında mahkemelere hiçbir suçlamada bulunulamayacağını ileri sürmektedir.

Buchholz – Almanya (6 Mayıs 1981 tarihli karar) ve *Zimmermann ve Steiner – İsviçre* (13 Temmuz 1983) davalarına atıfta bulunan Hükümet, mevcut davada Devlet'e atfedilebilecek herhangi bir yavaşlığın bulunmadığını savunmaktadır. Hükümet, başvuranın iki kez Danıştay'a başvurması ve karar düzeltme talebinde bulunmasının yargılama süresinin uzamasında etkili olduğunu belirtmektedir.

2. AİHM'nin değerlendirmesi

AİHM dikkate alınması gereken dönemin Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü'ne başvuru yapıldığı 14 Nisan 1987 tarihinde başladığı kanaatindedir.

Bu dönemin sonuna ilişkin olarak ise AİHM makul olup olmadığı yönünden kontrol edilmesi gereken sürenin "ihtilafı" ortadan kaldıran kararın alınmasına kadar geçen yargılama süresinin tamamını kapsadığını anımsatır (*Guillemin – Fransa*, 21 Şubat 1997 tarihli karara, prg. 36).

Halihazırda bu karar Ankara İdare Mahkemesince 9 Şubat 2005 tarihinde verilen karardır. Başvuranın dosyanın yeniden açılmasına yönelik son başvurusu, davanın yeniden başlamasını etkin bir biçimde sağlayamadığından, hesaba katılmaması gereken olağanüstü bir yol teşkil etmektedir (bkz., diğer birçokları arasında, *Jean-Claude Pufler – Fransa*, no: 23949/94, 18 Mayıs 1994 tarihli Komisyon kararı, ve *Mehmet Özel ve diğerleri – Türkiye*, no: 50913/99, prg. 34, 26 Nisan 2005).

İhtilafın karara bağlanması için dört ayrı yargılama yapılması gerekmiştir. Bu yargılamaların toplam süresi yaklaşık on sekiz yıla ulaşmıştır. Yargılamalar arasında geçen süreler dikkate alındığında dahi hesaplanması gereken süre on üç yılı aşmaktadır.

Prima facie makullükten uzak olan böylesi bir süre, davanın koşulları ve AİHM içtihadıyla konulan kıstaslar bilhassa da davanın karmaşıklığı, başvuranın ve yetkili makamların tutumu gibi hususlar göz önünde bulundurularak AİHS'nin 6/1 maddesi (*Guillemin*, adigeçen, prg. 37) açısından son derece titiz bir incelemeyi gerekli kılmaktadır (*Frydlender – Fransa*, no: 30979/96, prg. 43, *Zimmermann ve Steiner – İsviçre*, adigeçen, prg. 24, ve *Allenet de Ribemont – Fransa*, 10 Şubat 1995, prg. 47).

Bu hususlara bir de davanın ilgili açısından önemi eklenmektedir ki bu unsur mevcut davada olduğu gibi maaşlarla ilgili bir ihtilaf sözkonusu olması halinde son derece belirleyici olmaktadır (bkz., sözgelimi, *Nibbio – İtalya*, 26 Şubat 1992, prg. 18).

Davanın karmaşıklığına ilişkin olarak ise AİHM, esas meselenin geçici olarak görevinden uzaklaştırılan ancak daha sonra hakkında beraat kararı verilen bir kamu görevlisinin hizmet süresinin hesaplanmasından ibaret olduğunu gözlemlemektedir. AİHM bu çerçevede, Nevzat Baş'ın hizmet süresini etkileyen inkıtalara ilişkin olgusal verilerin vefat ettiği 18 Haziran 1983 tarihinden öncesine dayandığını kaydetmektedir. Vefatından sonra hakkında verilen beraat kararı ise Emekli Sandığı'nın başvuranın ilk talebini reddettiği 8 Eylül tarihinden evvel kesinlik kazanmıştır.

Bu konuyla ilgili olarak resmi bir açıklama yapılmadığından, Ankara İdare Mahkemesi tarafından 9 Şubat 2005 tarihli kararda ortaya konulduğu haliyle fiili ve hukuki durumun Emekli Sandığı'nın başvuranın aylık bağlanması talebi hakkında on sekiz yıl önce karar verdiği durumdan farklı olması beklenemez.

Bu durumda, AİHM, - Hükümet'in belirttiği gibi haksız hiçbir gecikme olmaksızın- Nevzat Baş'ın hayatta iken eşine dul aylığı bağlanması için istenen hizmet süresi koşullarını yerine getirip getirmediğini tespit etmenin on üç yıldan fazla süren bir yargılama süresi gerektirmesini anlamakta güçlük çekmektedir.

Bu bağlamda, -kısmen de olsa- geçim kaynağını kaybetme riski bulunması nedeniyle ivedilikle talebinin yerindeliğine dair hukuki bir karara ulaşılmasında başvuranın yadsınamaz bir kişisel menfaatinin bulunduğunu kabul etmek gerekmektedir.

Özellikle mülkiyet hakkından yararlanma hakkı üzerindeki aşırı yavaşlığın olası sonuçlarını göz önüne alarak, haklarının belirlenmesinde özel bir ihtimam gösterilmesi gerekirdi (*mutatis, mutandis, Meryem Güven* ve bu kararda yapılan atıflar, *Mehmet Özel ve diğerleri*).

Oysa dosyadaki hiçbir unsur, hesaba dayalı soruna son vermek için bilirkişi raporu düzenlemesinin gerekli olduğuna dahi kanaat getirmeyen ulusal mahkemelerin sözkonusu ihtimama itibar ettiklerini göstermektedir.

Yukarıda söylenenler göz önüne alındığında, AİHM, Hükümet'in, başvuranın aleyhindeki kararlara karşı denediği başvuru yollarının süreyi uzattığı itirazına katılamayacaktır. AİHM'ye göre, hiç kuşkusuz bu sayede sonunda davayı kazanmış olarak, haklarını savunmak amacıyla başvuranın iç hukuk tarafından sunulan tüm imkanları kullanması başvurana kesinlikle bir yarar sağlamıştır (örneğin, *Erkner ve Hofauer-Avusturya*, 23 Nisan 1987 tarihli karar).

Bu durumda, davanın uzamasına neden olan hiçbir tutum başvurana isnat edilemez.

Sözkonusu unsurlar, AİHM'nin "makul sürenin" aşıldığı dolayısıyla AİHS'nin 6/1 maddesinin ihlal edildiği sonucuna ulaşması için yeterlidir.

II. 1 NO'LU EK PROTOKOL'ÜN 1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran, 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin ilk paragrafı uyarınca, mallarına saygı hakkının ihlalinden şikayetçidir.

Hükümet, bu iddiayı kabul etmemektedir.

A. Kabuledilebilirliğe ilişkin

AİHM, yukarıda sunulan aynı gerekçelerle, başvurunun bu kısmının da kabuledilebilir nitelikte olduğunu ilan etmektedir.

B. Esas

1. Tarafların argümanları

Hükümet, AİHS'nin nizalı bir yargılamanın her seferinde yargılanabilir açısından tatmin edici bir sonuçla sonlanmasını gerektirmediğinden, sözkonusu şikayetin "savunulabilir" olmadığına kanaat getirmektedir.

Hükümet, başvurana eşinin vefatından sonra hemen dul aylığı bağlanmamış olsa da başvuranın, eşinin emeklilik tazminatından faydalandığı belirtmektedir. Bilahare 9 Şubat 2005 tarihli kararlar, başvurana emekli aylığı da bağlanmıştır. Başvuranın iddiaları, hâlihazırda, mesnetten yoksundur.

Diğer konularda ise, Hükümet'in argümanları, başvuru iletilindiğinde AİHM tarafından Hükümet'e yöneltilen sorular çerçevesinde oluşturulmuştur.

Bu çerçevede, Hükümet, başvuranın emekli aylığına hak kazandığının 9 Şubat 2005 tarihli bir mahkeme kararı ile belirlendiği ve bu hakkın başvuranın Emekli Sandığı'na başvurduğu 15 Eylül 2003 tarihinden beri geçerli olduğunu ifade etmektedir. 15 Eylül 2003 tarihinden önceki bütün başvurular nihai olarak reddedilmiş olduğundan, 9 Şubat 2005 tarihli karar geriye dönük olarak bu tarihten önceki döneme uygulanamaz.

Başvuran, 24 yıldan fazla bir süre boyunca haksız bir biçimde dul aylığından yoksun bırakıldığını ifade etmektedir. Başvuran, kendisini haklı bulan kararın çok geç verildiğini ve bunun aylık 400 YTL olarak belirttiği maddi zararının giderilmesi için yeterli olmadığını belirtmektedir.

2. AİHM'nin takdiri

9 Şubat 2005 tarihli Ankara İdare Mahkemesi'nin kararının talep edilebilir bir "alacak" yarattığı konusunda kimsenin itirazı bulunmamaktadır. (mutatis, mutandis, *Smirnitskaya ve diğerleri-Rusya*, başvuru no: 852/02, 5 Temmuz 2007) (Stran ve Stratis Andreadis Yunan Rafineleri-Yunanistan, 9 Aralık 1994 tarihli karar).

Bu durumda başvuranın Ek 1 no'lu Protokol'ün 1. maddesi anlamında «mülkiyet» oluşturan bir hakkı bulunmaktadır.

Ayrıca, bu hak, başvuranın emekli sandığına «başvurduğu» tarihten itibaren geçerli olacak şekilde geriye dönük olarak tanınmıştır. Ancak, mahkeme kararında ilki 14 Nisan 1987 yılında yapılmış olan başvurulardan hangisinin kastedildiği konusunda bir açıklık yoktur.

Bu hususta, emekli sandığı tarafından düzenli ödenen miktarlara karşılık gelen banka alındı makbuzlarını değerlendirmek gerekir ki bu makbuzlar yalnızca 1 Ocak 2004 tarihinden itibaren yapılan aylık ödemeleri kapsamaktadır.

Hükümetin de ifade ettiği üzere, iç hukukta, 9 Şubat 2005 tarihli mahkeme kararının başvuranın Emekli Sandığı'na yaptığı son başvuru tarihi olan 15 Eylül 2003'den öncesine denk gelen dul aylıklarını kapsamadığı şeklinde yorumlandığı anlaşılmaktadır.

Bu koşullar çerçevesinde, Hükümetin söylediğinin aksine, idare mahkemelerinin, başvuranın 15 Eylül 2003'ten geçerli olmak üzere dul aylığına hak kazandığının tespit edilmesinin başvuranın mağdur sıfatını ortadan kaldırdığı söylenemez. Bunun olabilmesi ileri sürülen ihlalin hem zamanlıca, hem mağdurun bu hakkı kullanmadığı süre göz önüne alınarak telafi yoluna gidilmesi gerekirdi. (Bkz. *mutatis mutandis* sözü edilen, Guillemini kararı).

Mevcut başvuruda durum böyle değildir. Hukuki merciler yaklaşık 200 aya yayılan Nisan 1987- Aralık 2003 tarihleri arasındaki dönemdeki dul aylıklarına ilişkin oluşan zararı dikkate almadıklarından mevcut başvuruda yukarıdaki koşulların sağlandığı söylenemez. Bu bağlamda, AİHM başvuran tarafından mahkemeye sunulan banka makbuzlarına isnaden, hareket noktası olarak ödenen en düşük dul aylığını yani 241.92 YTL'yi temel almaktadır. Bu durumda ihtilafli döneme ait başvuranın kaybı 48.384 YTL, yani yaklaşık 24.000 Euro olmaktadır

Hükümet bu aşamada detaya girmeden başvurana toplu bir tazminat ödendiğini belirtmektedir. Bunun Nisan 1984'te başvuranın hesabına aktarılan 104.798 TL (anılan dönemde 310 ABD doları/200 Euro'ya tekabül etmektedir) olduğu anlaşılmaktadır (söz konusu meblağın 17 Temmuz 2003'te iade edilmesi bu şikayetin konusu dışında kalmaktadır).

AİHM bu çerçevede banka hesabına 200 Euro karşılığında yatırılan paranın geçen süre zarfında uğranılan maddi kaybın sonuçlarını gidermeye yetmediğine itibar etmektedir.

Sadece Devlet'e yarar sağlayan söz konusu süre, ilgili dönemde Türkiye'de paranın hızla değer kaybetmesi göz önüne alındığında, daha da çarpıcıdır.

Türkiye'de bu duruma karşı çeşitli başvuru yollarının mevcut olup olmamasının bir önemi bulunmamaktadır. Zira başvuranın haklarını ileri sürmek için açtığı davaların sayısı ve sürecin ne kadar yavaş işlediği göz önüne alındığında, AİHM, başvuranın yeni davalar açmasına kesinlikle gerek olmadığı kanaatinde dir.

Söz konusu unsurlar göz önüne alındığında, AİHM, 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin ihlal edildiğini tespit etmektedir.

III. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Tazminat

Başvuran, 276 ay boyunca yoksun kaldığı dul aylığı olarak aylık 400 YTL'den hesapladığı 110.400 YTL'yi (yaklaşık 59.000 Euro) maddi tazminat olarak talep etmektedir. Başvuran, Emekli Sandığı tarafından önceden kendisine ödenen toplam miktarların AİHM tarafından ödenmesine hükmedilecek toplam miktardan düşülmesi gerektiğini belirtmektedir.

Başvuran ayrıca 20.000 Euro manevi tazminat talebinde bulunmaktadır.

Hükümet, başvuranın iddiaları ile ileri sürülen AİHS ihlalleri arasında bir illiyet bağı bulunmadığını savunmaktadır.

Manevi tazminata ilişkin olarak ise Hükümet, hiçbir tazminat ödenmesinin gerekli olmadığını ayrıca söz konusu talebin aşırı olduğunu belirtmektedir.

Mevcut dava koşullarında, Danıştay'da davanın derdest olmasını ve özellikle tarafların dostane çözüme ulaşma ihtimallerini göz önüne alarak AİHM, maddi tazminat bakımından AİHS'nin 41. maddesinin uygulanması hususunun saklı tutulması kanaatinde dir.

Buna karşın, AİHM, mevcut dava koşullarında, tespit edilen AİHS ihlallerinin niteliğini göz önüne alarak, başvuranın hâlihazırda yadsınamaz bir manevi haksızlığa uğradığı kanaatindedir. Hakkaniyete uygun olarak ve davaya ilişkin farklı unsurların tamamını değerlendiren AİHM, başvurana bu başlık altında 5.000 Euro ödenmesine hükmetmektedir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran iç hukukta ve AİHM nezdinde yapmış olduğu yargı giderleri için 10.400 YTL. (yaklaşık 5.500 Euro) talep etmektedir. Başvuranın öne sürdüğü şekliyle bu miktarın 10.000 YTL.'si avukatlık ücreti, 250 YTL.'si tercüme masrafları, 90 YTL.'si büro giderleri ve 60 YTL.'si ise diğer giderler içindir.

Kanıtlayıcı belgelerin yokluğunda Hükümet bu meblağlara karşı çıkmaktadır.

AİHM'nin yerleşik içtihadına göre bir başvuran gerçekliğini, gerekliliğini kanıtladığı makul miktarlardaki yargı giderleri elde edebilir (Bkz. Bottazzi-İtalya kararı no: 34884/97 ve Sawicka-Polonya kararı no: 37645/97, 1 Ekim 2002). AİHM bu uygulamaya değin herhangi bir belgenin ve açıklamanın yokluğunda bu talebi reddetmektedir.

C. Gecikme faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, AİHM, OYBİRLİĞİYLE;

1. AİHS'ye Ek 1 no'lu Protokol'ün 1. maddesinin ve söz konusu yargılamanın uzunluğu nedeniyle AİHS'nin 6/1 maddesinin ihlal edildiğine ilişkin şikayetlerin *kabuledilebilir olduğuna*;

2. Diğer şikayetlerin *kabuledilemez olduğuna*;

3. AİHS'nin 6/1 maddesinin *ihlal edildiğine*;

4. Ek 1 no'lu Protokol'ün 1. maddesinin *ihlal edildiğine*;

5. AİHS'nin 44/2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, miktara yansıtılabilecek her türlü vergiden muaf tutularak ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden YTL'ye çevrilmek üzere, Savunmacı Devlet tarafından başvurana 5.000 Euro (beş bin Euro) manevi tazminat ödenmesine ve sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına

6. Maddi tazminata ilişkin olarak AİHS'nin 41. maddesinin bu aşamada uygulanmamasına;
a) Hükümet ve başvuranların, AİHS'nin 44/2 maddesi uyarınca kararın kesinleşmesinden itibaren altı ay içinde bu mesele hakkındaki görüşlerini yazıyla kendisine bildirmeye ve bilhassa aralarında varacakları her türlü uzlaşmadan kendisini haberdar etmeye *davet edilmesine*;

b) Sonraki sürecin *saklı tutulmasına* ve gerektiğinde daire başkanının izlenecek süreci belirlemeye *yetkili kılınmasına*

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragraflarına uygun olarak 24 Haziran 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

AÇIK VE DİĞERLERİ/Türkiye*

Başvuru No. 31451/03

Strazburg

13 Ocak 2009

İKİNCİ DAİRE

USULİ İŞLEMLER

Davanın nedeni, Türk vatandaşları İnci Açık, Rüya Kurtuluş, Serpil Ocak, Erdiñ Gök, Ayfer Çiçek, Nuri Günay, Haşim Özgür Ersoy ve Murat Kaya'nın ("başvuranlar"), 11 Temmuz 2003 tarihinde, İnsan Hakları ve Temel Özgürlükleri Korumaya Dair Sözleşme'nin ("AİHS") 34. maddesi uyarınca, Türkiye aleyhine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne yaptığı 31451/03 numaralı başvurdur.

Başvuranlar, İstanbul Barosu avukatlarından A.T. Ocak tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

I. DAVA OLAYLARI

Başvuranlar, sırasıyla 1980, 1980, 1981, 1983, 1980, 1983, 1978 ve 1983 doğumludur ve İstanbul'da yaşamaktadır. Olayların gerçekleştiği tarihte, İstanbul Üniversitesi'nin çeşitli fakültelerinde öğrenciydiler. Ayrıca, İstanbul Üniversite Öğrencileri Koordinasyonu üyesiydiler.

A. Başvuranların yakalanması ve polis tarafından gözaltına alınması

İstanbul Üniversitesi'nin 2002-2003 akademik yılı açılış törenini 3 Ekim 2002'de gerçekleştirmiştir. Politikacılar, iş adamları ve basın mensuplarının katıldığı tören sırasında başvuranlar sivil polis tarafından güç kullanılarak konferans salonundan çıkarılmış ve üniversiteden yaklaşık 500-600 metre uzaklıkta bulunan Beyazıt polis karakoluna götürülmüştür.¹

¹ Başvuranlar, olaya ilişkin resimler içeren gazete kupürleri sunmuştur.

Polis memurları tarafından öğlen 12.15'te hazırlanan olay raporuna göre, öğleden önce 11.20 sularında Rektör Alemdaroğlu konuşma yaparken, bazı öğrenciler salonun balkonundan "Üniversiteye özgürlük, soruşturmalara son" ve "Baskı bizi korkutmayacak, buyruk devletin, üniversite bizindir" şeklinde bağırmağa başlamış ve benzer mesajlar taşıyan afişler ve

* Dışışleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir. pankartlar açmışlardır. Ayrıca, başvuranlardan Haşim Özgür Ersoy'un da aralarında bulunduğu çeşitli öğrencilere verilen disiplin cezalarının büyütölmüş nüshalarını sergilemişlerdir. Rektörün güvenlik danışmanının talebi üzerine, polis öğrencileri, gösterilerinin kanuna aykırı olması, eğitim ve öğretim özgürlüğüne müdahale ederek kamu düzenini ihlal etmeleri ve töreni aksatmaları nedeniyle uyarılmıştır. Öğrencilerin protestolarına devam etmeleri ve "baskı bizi korkutmayacak" şeklinde bağırmağa üzerine polis, üniversitenin özel güvenlik görevlileri ile birlikte olaya müdahale etmiş ve güç kullanarak, başvuranların da aralarında bulunduğu on dokuz öğrenciyi yakalamıştır. Başvuranlar, Beyazıt Polis Karakolu'na götürölmüştür.

Öğlen 12.15'te yakalama tutanakları hazırlanmış ancak başvuranlar, imzalamayı reddetmiştir.

14.00'da başvuranlar, Haseki Hastanesi doktoru tarafından muayene edilmiştir. 16.55'te İstanbul Adli Tıp Kurumu doktoru tarafından bir kez daha muayene edilmiştir.

1. İnci Açık

Haseki Hastanesi doktoru, başvuranın sol kolunun ortasında çürükler bulunduğunu kaydetmiştir.

İstanbul Adli Tıp Kurumu doktoru, sol kolunun iç orta kısmında 2.5 cm'lik bir çürük ve sol kolunun alt kısmında 1 cm'lik bir çürük bulunduğunu kaydetmiştir.

2. Rüya Kurtuluş

Haseki Hastanesi doktoru, başvuranın sırtının alt kısmında sıyrık ve kızarıklık tespit etmiştir.

İstanbul Adli Tıp Kurumu doktoru, yukarıda kaydedilene ek olarak, boynunun sağ kısmında 1 cm'lik bir sıyrık kaydetmiştir. Başvuranın, bu yaraların üniversite merdivenlerinde yaşanan kargaşada olduğunu belirttiğini kaydedilmiştir.

3. Erdinç Gök

Haseki Hastanesi doktoru, başvuranın alnında ve burnunda çürükler ve şişlikler ve sağ kulağının arkasında bir sıyrık tespit etmiştir. Yapılan diğer muayenelerde, burun kısmında kanama ya da başka bir sorun tespit edilmemiştir.

İstanbul Adli Tıp Kurumu doktoru, başvuruda aynı yaraları tespit etmiştir. Ayrıca, başvuranın alnındaki yaraya ilişkin yüzünden yumruklandığını belirttiğini kaydetmiştir. Başvuran, karmaşa sırasında diğer yaraların nasıl oluştuğunu hatırlayamamaktadır.

4. Haşim Özgür Ersoy

Haseki Hastanesi doktoru, başvuranın sol kolunda çürükler ve boynunun sağ kısmında 2x1 cm'lik dört ila beş adet kızarıklık gözlemlemiştir.

İstanbul Adli Tıp Kurumu doktoru, sağ omzunda ve sol kolunun ortasında 2.5 cm'lik çürük tespit etmiştir. Ayrıca, boynunun ön kısmının ortasında 0.5 cm'lik bir sıyrık, boynunun sağ kısmının üst ve alt kısımlarında 1 cm'lik bir sıyrık kaydetmiştir.

5. Serpil Ocak, Nuri Günay, Murat Kaya ve Ayfer Çiçek

Başvuranları muayene eden doktorlar, vücutlarında kötü muamele izi tespit etmemiştir. İstanbul Adli Tıp Kurumu doktoru tarafından hazırlanan raporda, Ayfer Çiçek'in yara almadığını belirterek muayene edilmek üzere kıyafetlerini çıkarmayı reddettiği kaydedilmiştir.

Aynı gün başvuranlar, İstanbul Cumhuriyet Savcılığı önüne çıkarılmış ve müteakiben serbest bırakılmıştır. Başvuranlar, on bir buçuk saat polis tarafından gözaltında tutulduklarını iddia etmiştir.

B. Başvuranların şikayetlerine ilişkin cezai takibat

9 Ekim 2002'de başvuranlar, üniversite güvenlik görevlileri ve sözkonusu tarihte konferans salonunda görevli olan polis memurları aleyhinde İstanbul Cumhuriyet Savcısı'na şikayette bulunmuşlardır. Tamamıyla aynı olan şikayetlerinde, rektörün konuşması sırasında, öğrenci arkadaşlarının birinin konuşmak için ayağa kalktığını ve bir sivil polis memuru tarafından engellendiğini ileri sürmüşlerdir. Daha sonra başvuranlar da ayağa kalkmış ve polis tarafından dövülerek yakalanmışlardır. Öğrenciler, amaçlarının çarpıtıldığından ve özellikle başlarından darbe alarak dayak yediklerinden şikayetçi olmuşlardır. Dayağın, konferans salonunun dışında da devam ettiğini ileri sürmüşlerdir. Şikayetlerinde ayrıca güvenlik güçlerinin müdahalesinin, ifade özgürlüklerine müdahale teşkil ettiğini, demokratik olmayan mevcut tedbirleri protesto etme ve açılış töreninde demokratik bir üniversite istediklerini ifade etme haklarının bulunduğunu belirtmişlerdir. Yakalanmaları ve gözaltına alınmalarının, kanuna aykırı olduğunu ve kendilerine karşı orantısız güç kullanılmasının, insanlık dışı ve alçaltıcı muamele teşkil ettiğini belirtmişlerdir.

4 Kasım 2002'de İstanbul Cumhuriyet Savcısı, polis memurları ve üniversite güvenlik görevlileri aleyhinde takibat başlatmama kararı almıştır. Bu kararda, Cumhuriyet Savcısı başvuranların, sloganlar atıp afişler açtıklarında, eğitim özgürlüğünü engelleyip töreni aksatarak kamu düzenini ihlal ettiklerini kaydetmiştir. Polis karakoluna gelmeleri ve yasadışı gösterilerine son vermeleri istendiği halde, devam etmişlerdir. Sonuç olarak, 19 öğrenci yakalanmış ve güç kullanılarak polis tarafından gözaltına alınmıştır. Davacıların bazılarının küçük yaralar aldıkları ancak diğerlerinin hiç yaralanmadıkları ve polisin, yakalanmaya direndikleri için güç kullanmak durumunda kaldığı kaydedilmiştir.

22 Kasım 2002'de başvuranlar, Cumhuriyet Savcısı'nın kararına itiraz etmişlerdir. Savcının, yalnızca polis kayıtlarına dayandığını ve kendileri de dahil olmak üzere kimsenin ifadesini almadığını belirtmişlerdir. Ayrıca, yakalanmaya direndiklerine ilişkin resmi kayda itiraz etmiş ve önceden uyarılmadıklarını belirtmişlerdir.

26 Aralık 2002'de Beyoğlu Ağır Ceza Mahkemesi, başvuranların itirazını reddetmiştir. Karar, 18 Ocak 2003'te kendilerine tebliğ edilmiştir.

Hükümet, AİHM'ye yukarıda kaydedilen olay hususunda başvuranlar aleyhinde cezai takibat başlatılmadığını bildirmiştir.

HUKUK

I. AİHS'NİN 3. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuranlar, 3 Ekim 2002'de yakalanma şekillerinin, AİHS'nin 3. maddesini ihlal edecek şekilde insanlık dışı ve alçaltıcı muamele teşkil ettiğinden şikayetçi olmuştur.

A. Kabul edilebilirlik

1. Başvuranlar Serpil Ocak, Nuri Günay, Murat Kaya ve Ayfer Çiçek hususunda

AİHM, dava dosyasında sözkonusu başvuranların 3. maddeyi ihlal edecek kadar şiddet içeren bir muameleyle maruz kaldığına dair bir gösterge tespit etmemiştir (bkz. *Balçık ve Diğerleri/Türkiye*, no. 25/02, paragraflar 24-26, 29 Kasım 2007). AİHM, bu nedenlerden ötürü, AİHS'nin 3. maddesi bağlamında yapılan şikayetin, AİHS'nin 35/3 maddesi çerçevesinde dayanaktan yoksun olmasından dolayı kabul edilemez olduğu sonucuna varmıştır.

2. Başvuranlar Rüya Kurtuluş, Erdinç Gök, Haşim Özgür Ersoy ve İnci Açık hususunda

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvuranların şikayetlerinin dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabul edilemezlik unsuru taşımadığını tespit eder. Bu nedenle şikayetleri, kabul edilebilir niteliktedir.

B. Esas

1. Tarafların görüşleri

Hükümet, başvuranların kötü muamele iddialarını reddetmiş ve mevcut dava koşulları altında güç kullanımının, izlenen amaçla orantılı olduğunu ileri sürmüştür.

Başvuranlar, üniversitedeki konferanstan çıkarılma şekillerinin, insanlık dışı ve alçaltıcı muamele teşkil ettiğini yinelemiştir. Bu bağlamda, güvenlik güçlerinin kollarını arkalarında bağladıklarını, kendilerini dövdüklerini ve polis karakoluna kadar yolda sürüklediklerini ileri sürmüşlerdir. Başvuranlar ayrıca sloganlar attıklarını ve pankartlar taşıdıklarını reddetmiştir. Kartlara yazılar yazdıklarını ancak Haşim Özgür Ersoy, konuşmak isteyip reddedilince salondan çıkarıldıkları için bunları sergileme fırsatı bulamadıklarını belirtmişlerdir.

2. AİHM'nin değerlendirmesi

AİHM 3. maddenin, yakalamayı gerçekleştirmek gibi belirli, iyi tanımlanmış koşullar altında güç kullanmayı yasaklamadığını kaydeder. Ancak, bu tür bir güç ancak kaçınılmaz olduğu takdirde kullanılabilir ve aşırı olmamalıdır (bkz., *Kurnaz ve Diğerleri/Türkiye*, no. 36672/97, 52. paragraf, 24 Temmuz 2007).

AİHM, başvuranların aldıkları yaralara güvenlik güçlerinin, görevlerini yerine getirirken güç kullanmasının neden olduğunun, taraflar arasında ihtilaflı olmadığını kaydeder. Bu nedenle AİHM, ikna edici iddialarla kullanılan gücün kaçınılmaz olduğunu ve aşırı olmadığını gösterme yükümlülüğünün Hükümet'e ait olduğu kanısındadır (bkz. *Balçık ve Diğerleri*, 31. paragraf).

Gazete haberleri gibi yazılı deliller hususunda AİHM, başvuranların afişler açarak ve sloganlar atarak demokratik olmadığını düşündükleri tedbirleri protesto etmek üzere rektörün konuşması sırasında İstanbul Üniversitesi'ndeki akademik yıl açılış töreninin aksamasına neden olan bir öğrenci grubundan olduklarını gözlemler. AİHM, başvuranların yakalanmaları sırasında çeşitli ağırlıkta yaralar aldıklarını kaydeder. AİHM, başvuranlara protestolarına son vermeleri için uyarıda bulunulduğunu inandırıcı bulsa dahi yazılı deliller, uyarının yapılaş şekline ışık tutmamaktadır. Yetkili makamların, başvuranları konferans salonundan çıkarmak için süratle ve güç kullanarak müdahale ettikleri anlaşılmaktadır. AİHM, bu bağlamda, öğrencilerin kamu düzenine ciddi bir tehdit teşkil ettiğine ilişkin delil bulunmadığını kaydeder. Aleyhlerinde cezai takibat başlatılmaması da bunu doğrulamaktadır. Ayrıca dava dosyasında, konferans salonundan çıkarılırken öğrencilerin güvenlik güçlerine şiddetle direndiklerini gösteren bilgiler mevcut değildir. AİHM bu bağlamda Hükümet'ten, polis memurlarının olaylar sırasında yaralandıklarını gösteren bir bilgi gelmediğini kaydeder.

Üniversitenin açılış töreni sırasında gerçekleşen olay göz önüne alındığında, başvuranların güvenlik güçlerinin ön hazırlık yapmaksızın çağrıldıkları ve beklenmedik gelişmelere yol açabilecek ani bir operasyon sırasında yaralandıkları söylenemez (bkz., *mutatis mutandis, Rehbock/Slovenya*, no. 29462/95, 72. paragraf, AİHM 2000-XII). Ancak, Hükümet güvenlik güçlerinin müdahalesinin gereğince düzenlendiğini ve öğrencilere gelebilecek fiziksel bir zararı en aza indirmek üzere organize edildiğini gösteren herhangi bir bilgi sunmamıştır.

AİHM, bu koşullar altında, Hükümet'in yaraları sağlık raporlarıyla doğrulanan başvuranlara karşı kullanılan gücün derecesini açıklayan ya da haklı çıkaran bir zemin hazırlayacak ikna edici ya da inandırıcı iddialarda bulunmadığı sonucuna varır. Sonuç olarak, Rüya Kurtuluş, Erdinç Gök, Haşim Özgür Ersoy ve İnci Açık'ın aldığı yaraların, sorumluluğu devlete ait olan alçaltıcı muamele sonucu oluştuğu kanısına varır.

Dolayısıyla, AİHS'nin 3. maddesi ihlal edilmiştir.

II. AİHS'NİN 5., 9., 10. ve 11. MADDELERİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuranlar, yakalanmaları ve gözaltına alınmalarının kanuna aykırı olduğundan, düşünce, ifade ve toplantı yapma haklarını ihlal ettiğinden şikayetçi olmuştur. Şikayetlerini, AİHS'nin 5., 9., 10. ve 11. maddelerine dayandırmışlardır.

AİHM, başvuranların şikayetlerinin 10. madde bağlamında incelenmesi gerektiği kanısındadır.

A. Kabul edilebilirlik

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun bu kısmının dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabul edilemezlik unsuru taşımadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru, kabul edilebilir niteliktedir.

B. Esas

1. Tarafların görüşleri

Hükümet, başvuranların protesto eylemlerinin barışçıl olmadığını ileri sürmüştür. Rektör, politikacılar ve iş adamlarının da dahil olduğu büyük bir dinleyici kitlesi önünde konuşma yaparken, başvuranların sloganlar atarak ve afişler açarak töreni aksattıklarını yinelemiştir. Yürürlükteki düzenlemeler gereği başvuranların, eylemlerine son vermeleri ve töreni terk etmeleri için uyarıldıklarını ancak bunu reddetmeleri nedeniyle güç kullanılarak dışarı çıkarılmaları gerektiğini belirtmiştir. Töreni bir kez daha aksatmalarına engel olmak için polis karakoluna götürülmeleri gerekmiştir. Hükümet, töreni düzenleyenlerin toplantı yapma haklarını etkili şekilde kullanmalarını sağlamak amacıyla polisin, bu yönde bir talepte bulunulması üzerine olaya müdahale ettiği kanısındadır.

Başvuranlar, üniversitede düzenlenen demokratik olmayan eylemleri protesto etme amacıyla törene katıldıklarını ancak, üniversite sınırlarından zorla çıkarılarak, yakalanarak ve gözaltına alınarak fikirlerini ifade etmekten alıkonduklarını ileri sürmüştür.

2. AİHM'nin değerlendirmesi

AİHM, daha önce protestocuların yakalanması ve gözaltına alınmasının, ifade özgürlüğü hakkına müdahale teşkil edebileceği sonucuna vardığını yineleyerek (bkz., örneğin, *Lucas/İngiltere* (karar), no. 39013/02, 18 Mart 2003). Mevcut davada başvuranlar, üniversite yönetiminin demokratik olmadığını düşündükleri çeşitli uygulamalarını protesto etme amacıyla İstanbul Üniversitesi'nin akademik yıl açılış törenine katılmıştır. Ancak, sloganlar atarak ve afişler açarak sürdürdükleri protestoları, konferans salonundan çıkarılmaları, yakalanmaları ve gözaltına alınmaları ile zorla sona erdirilmiştir. AİHM, bu bilgiler ışığında, başvuranların polis müdahalesinden olumsuz etkilendikleri ve başvuranlara karşı alınan tedbirlerin, ifade özgürlüklerine müdahale teşkil ettiği kanaatinde.

Bu müdahale, “kanunda öngörülmediği”, 10. maddenin 2. paragrafı kapsamında bir ya da daha fazla meşru amaç hedeflemediği ve bu amaçları gerçekleştirmek için “demokratik bir toplumda gerekli olmadığı” takdirde AİHS'nin 10. maddesini ihlal edecektir.

Öncelikle, şikayet edilen eylemin “kanunda öngörülmemiş” olup olmadığını incelemek gerekmektedir. Bu bağlamda AİHM, Hükümet'in başvuranlar hususunda alınan tedbirlerin yürürlükteki yönetmeliğe uygun olduğunu belirttiğini, ancak sözkonusu müdahalenin, meşru ya da diğer kanuni kurallara dayandığını ya da uygun olduğunu ortaya koyan iddialarda bulunmadığını gözlemler. Ancak başvuranlar da yakalanmaları ve gözaltına alınmalarının kanuna uygun olmadığından genel olarak şikayetçi olmalarına rağmen şikayetlerini

gereçlendirmemişlerdir. AİHM, bu koşullar altında, sözkonusu hususu karara bağlamayı gerekli görmemektedir (bkz. *Agga/Yunanistan* (no. 2), no. 50776/99 ve 52912/99, 54. paragraf, 17 Ekim 2002). AİHM, müdahalenin kamu düzenini ve diğerlerinin haklarını korumak gibi meşru amaçlara hizmet ettiğini kabul eder. Mevcut davada, belirlenmesi gereken müdahalenin, “demokratik bir toplumda gerekli” olup olmadığıdır.

“Demokratik bir toplumda gereklilik” testi, AİHM’nin şikayet edilen müdahalenin, “zorunlu bir toplumsal ihtiyacın” bulunup bulunmadığının tespit edilmesini gerektirir. Sözleşmeciler Devletler böyle bir ihtiyacın varlığını tespit ederken belli bir takdir hakları bulunmaktadır, ancak bu hem kanunu hem kanunun uygulanmasına ilişkin karara, bu karar bağımsız bir mahkeme kararı olsa da, yönelik çifte bir Avrupa kontrolüne tabidir. Dolayısıyla AİHM, bir “kısıtlama”nın, AİHS’nin 10. maddesinin güvence altına aldığı ifade özgürlüğü ile bağdaşır bağdaşmadığı hususuna karar vermede yetki sahibi olan son mercidir. (bkz., diğer hususlar meyanında, *Vajnai/Macaristan*, no. 33629/06, 43. paragraf, 8 Temmuz 2008).

Sözkonusu takdir payı, yetkili makamların kanuna uygun gösterilerin, olaysız şekilde gerçekleştirilmesini sağlamak için başvurduğu makul ve uygun yolları da içine alır (bkz. *Chorherr/Avusturya*, 25 Ağustos 1993, 31. paragraf, A Serisi no. 266-B).

AİHM mevcut davada başvuranların protestolarının, slogan atma ve afiş açma şeklinde olduğunu ve bu nedenle, açılış töreninin normal akışını ve İstanbul Üniversitesi Rektörü’nün konuşmasını aksattığını kaydeder. Eylemleri hiç şüphesiz rektörün ifade özgürlüğüne müdahale teşkil etmiş ve kendilerine sunulan bilgiyi almak hakları bulunan dinleyicilerde rahatsızlığa ve öfkeye yol açmıştır. AİHM, bu bilgiler ışığında, öğrencilerin konferans salonundan çıkarılmasının – ifade özgürlüklerine müdahale teşkil etse dahi – diğerlerinin haklarını koruma amacıyla orantılı olduğunun kabul edilebileceği kanısındadır.

Ancak AİHM, başvuranların hakarete ya da şiddete başvurmadığını gözlemler. Ayrıca, kamu düzenini ciddi biçimde tehdit etmediklerini yineler. Bunu, aleyhlerinde cezai takibat başlatılmamış olması kanıtlamaktadır. AİHM, başvuranların protestolarının, yakalanmak ve gözaltına alınmak yerine birkaç saatliğine konferans salonunun dışına çıkarılmak gibi daha hafif tedbirlere maruz bırakılabileceği kanaatinde. AİHM, bu koşullar altında, yetkili makamların uyguladığı yöntemin, kamu düzenini ya da diğerlerinin haklarını koruma amaçları ile orantılı olmadığı sonucuna varır. Bu nedenle, “demokratik bir toplumda gerekli” değildir.

Sonuç olarak, AİHS’nin 10. maddesi ihlal edilmiştir.

IV. AİHS’İN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS’nin 41. maddesine göre:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeciler Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın adil tazminine hükmeder.”

A. Tazminat

Başvuranlar Rüya Kurtuluş, Erdinç Gök, Haşim Özgür Ersoy ve İnci Açık’ın her biri, maddi tazminat olarak 1,000 Euro talep etmiştir. Bu meblağa, sağlık harcamaları ve yerel davalar sırasında yaptıkları yasal masraflar da dahildir. Başvuranların her biri, manevi tazminat olarak 1,000 Euro talep etmiştir.

Hükümet, bu meblağlara itiraz etmiştir.

Görünüşte başvuranların uğramış olduğu maddi zarar hususunda AİHM, iddialarını destekleyen makbuzlar ya da belgeler sunmadıklarını ve dolayısıyla taleplerinin reddedildiğini kaydeder.

AİHM, manevi tazminata ilişkin olarak, başvuranların zararının AİHS'nin 10. maddesinin ihlal edildiği tespiti ile yeterince karşılandığı kanısındadır (bkz., *mutatis mutandis*, *Balçık ve Diğerleri*, 62. paragraf, ve *Saya ve Diğerleri/Türkiye*, no. 4327/02, 54. paragraf, 7 Ekim 2008²). Ancak, başvuranlar Rüya Kurtuluş, Erdinç Gök, Haşim Özgür Ersoy ve İnci Açık hususunda 3. maddenin ihlal edildiği tespitine ilişkin AİHM, hakkaniyet temelinde, her birine sözkonusu başlık altında 1,000 Euro tazminat ödenmesine karar vermiştir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuranlar ayrıca AİHM önünde yaptıkları masraf ve harcamalar için 5,843.26 Euro talep etmiştir. Bu meblağa avukatlık ücretleri, çeviri masrafları ve diğer harcamalar da dahildir. Başvuranlar, taleplerini desteklemek için İstanbul Barosu'nun ücret çizelgesini göstermiştir. Ancak, herhangi bir makbuz ya da belge sunmamışlardır.

Hükümet, bu meblağlara itiraz etmiştir.

AİHM, yargılama masraf ve giderleri hususunda AİHM İçtüzüğü'nün 60. maddesinin gerektirdiği gibi yazılı gerekçeler sunulmadığı için bu başlık altında tazminat ödenmemesine karar vermiştir.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, AİHM OYBİRLİĞİYLE

1. Başvuranlar Serpil Ocak, Nuri Günay, Murat Kaya ve Ayfer Çiçek'in AİHS'nin 3. maddesi bağlamında yaptıkları şikayetin *kabuledilemez olduğuna*;
2. Başvurunun kalan kısmının *kabuledilebilir olduğuna*;
3. Başvuranlar Rüya Kurtuluş, Erdinç Gök, Haşim Özgür Ersoy ve İnci Açık açısından AİHS'nin 3. maddesinin *ihlal edildiğine*;
4. AİHS'nin 10. maddesinin *ihlal edildiğine*;
5. 10. madde ihlalinin tespitinin, başvuranların uğradığı manevi zarar için başlı başına yeterli adil tatmini *teşkil ettiğine*;

² Karar henüz kesinleşmemiştir.

6. (a) AİHS'nin 44. maddesinin 2. paragrafı gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden ulusal para birimine çevrilmek üzere Sorumlu Devlet tarafından başvuranlar Rüya Kurtuluş, Erdiñ Gök, Haşim Özgür Ersoy ve İnci Açık'ın her birine 1,000 Euro (bin Euro) ve buna ek olarak ödeme gününde uygulanabilecek her tür verginin *ödenmesine*;

(b)Yukarıda belirtilen üç aylık sürenin sona erdiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan marjinal kredi kolaylığı oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz *uygulanmasına*;

7. Adil tatmine ilişkin diğere taleplerin *reddedilmesine*;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AİHM İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragrafları gereğince 13 Ocak 2009 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

DOKDEMİR VE DİĞERLERİ/Türkiye Davası*

Başvuru No: 44031/04, 44045/04, 44050/04, 44053/04, 44105/04, 44108/04, 44111/04, 44112/04, 44123/04, 44131/04, 44133/04, 44194/04, 44197/04, 44199/04, 45260/04 ve 45283/04)

Strazburg

16 Aralık 2008

İKİNCİ DAİRE

USUL

Adları ekte yer alan on yedi T.C. vatandaşı (başvuranlar) tarafından Türkiye Cumhuriyeti aleyhine, 3 Kasım 2004 tarihinde, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına ilişkin Sözleşme'nin (Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi - AİHS) 34. maddesi uyarınca yapılan 44031/04, 44045/04, 44050/04, 44053/04, 44105/04, 44108/04, 44111/04, 44112/04, 44123/04, 44131/04, 44133/04, 44194/04, 44197/04, 44199/04, 45260/04 ve 45283/04 numaralı başvurular sonucu bu dava görülmektedir.

Başvuranlar Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) önünde Elazığ barosu avukatlarından R. T. Bektaş tarafından temsil edilmektedirler.

OLAYLAR

Başvuranların hepsi T.C. vatandaşı olup Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde ikamet etmektedirler.

Başvuranların her biri, zilyetliklerinde bulunan taşınmazlara ilişkin hak kazandırıcı sürenin dolmuş olması nedeniyle adlarına tapuya kaydedilmesi için Ocak 1993, Kasım/Aralık 1995 ve Mart 1997’de Silvan Asliye Hukuk Mahkemesinde (“Mahkeme”) dava açmışlardır.

Mahkeme, çeşitli bilirkişi raporları ve yerinde incelemeler yaptıktan sonra 12 Nisan 2000 tarihinde başvuruların taleplerini reddetmiştir. Mahkeme, kararın gerekçesinde, Yargıtay Genel Kurulu’nun hak kazandırıcı zamanaşımı ile bir arazinin mülkiyetinin kazanılabilmesi için araziye ilişkin kadastro planının kesinleşmesinden itibaren yirmi senelik bir sürenin geçmesi gerektiğine ilişkin içtihadı birleştirme kararına dayanmıştır. Bu davada ise, anlaşmazlık konusu araziler ile ilgili kadastro planı 19 Nisan 1986 tarihinde düzenlenmiş ve 18 Mart 1987 tarihinde kesinleşmişti. İleri sürülebilir bir gayrimenkul hakkının bulunmamasından dolayı, başvurular zamansız olarak yapılmıştır.

Başvuranların temsilcisi kayıt masraflarının ödenmesi gibi bazı idari işlemleri gecikmeli olarak gerçekleştirmiştir.

Böylece, 44131/04 nolu başvuruda aşağı yukarı iki sene ve on ay, 44133/04 ve 44194/04 nolu başvurularda aşağı yukarı üç sene ve sekiz ay ve başvuruların kalan kısmında aşağı yukarı üç sene ve yedi ay geçmiştir.

Oysa ki bu kararların temyizi için, tebliğ tarihinden itibaren on beş günlük yasal süre içinde idari işlemlerin tamamlanması ve başvurunun yapılması gerekmektedir.

44131/04 nolu başvuru ile ilgili mahkeme kararı, 30 Eylül 2003 tarihinde onanmıştır. Başvuranın kararın düzeltilmesi talebi 5 Nisan 2004 tarihinde reddedilmiştir. Yargıtay diğer başvurular ile ilgili mahkeme kararlarını 2004 senesinin Şubat ve Mart aylarında onanmıştır. Kesinleşmiş kararlar başvuranlara 5 Mayıs 2004 tarihinde tebliğ edilmiştir.

Detaylar aşağıda yer alan tabloda belirtilmiştir:

Başvuru no	Davanın açıldığı tarih	Asliye Hukuk Mahkemesi’nin kararının tebliğ tarihi	Yargıtay’ın son karar tarihi
44031/04	14.11.1995	11.11.2003	23.02.2004
44045/04	29.11.1995	11.11.2003	23.02.2004
44050/04	29.11.1995	11.11.2003	23.02.2004
44053/04	29.11.1995	11.11.2003	23.02.2004
44105/04	29.11.1995	11.11.2003	23.02.2004
44108/04	29.11.1995	11.11.2003	23.02.2004
44111/04	29.11.1995	11.11.2003	23.02.2004
44112/04	29.11.1995	11.11.2003	23.02.2004
44123/04	29.11.1995	11.11.2003	23.02.2004
44131/04	04.12.1995	19.02.2003	05.04.2004
44133/04	26.03.1997	26.12.2003	15.03.2004
44194/04	12.01.1993	26.12.2003	15.03.2004
44197/04	04.12.1995	11.11.2003	23.02.2004
44199/04	29.11.1995	11.11.2003	23.02.2004
45260/04	14.11.1995	11.11.2003	23.02.2004
45283/04	29.11.1995	11.11.2003	23.02.2004

HUKUK

I. DAVALARIN BİRLEŞTİRİLMESİ

Mahkeme; davalar arasındaki benzerlikten dolayı, yönetmeliğinin 42/1 maddesi gereğince birleştirilmelerine karar vermiştir.

II. KABULEDİLEBİLİRLİK HAKKINDA

Başvuranlar, mülkiyet haklarının ihlal edildiğinden ve davalarının zamansız yapıldığı gerekçesiyle reddedilmesi nedeniyle mahkemeye erişim hakkından yoksun kaldıklarından şikâyetçidirler. Başvuranlar, özellikle hiçbir yasal dayanağı bulunmayan ve amacı idareyi masraflı kamulaştırma işlemleri yapmaktan korumak olan Yargıtay Mahkemesi Kurulu kararını eleştirmişlerdir. Başvuranlar, ihtilaf konusu arazilerin yakında Batman Barajı'nın suları altında kalacak olmalarından dolayı, hakimlerin hak kazandırıcı zamanaşımının sonuçlarını ortadan kaldıracak bir çözüm üretmişlerdir. Başvuranlar, bu bakımdan, AİHS'ye ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesinin ve AİHS'nin 14. maddesinin, ayrıca mahkemeye erişim haklarının ihlal edildiğini iddia etmişlerdir.

Hükümet bu iddialara itiraz etmiş ve başvuruların dayanaksız olmaları nedeniyle AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. paragrafları uyarınca kabuledilemez bulunmalarını talep etmiştir.

AİHM, "Mülk" kavramının "mevcut malları" kapsadığı kadar, istida sahibinin bir mülkiyet hakkından efektif istifade etme "meşru beklentisini" ileri sürmesine neden olacak, mamelek değerlerini de kapsadığını hatırlatır (*Prince Hans-Adam II de Liechtenstein Almanya* [GC], n° 42527/98, § 83, CEDH 2001-VIII Bakınız).

Bununla birlikte, bu başvurularda, en yüksek yargı makamı tarafından yorumlandığı şekilde, Türk iç hukuku başvuranlara anlaşmazlık konusunu teşkil eden mallar üzerinde herhangi bir «tanınmış hak» ileri sürmeye imkan tanımamaktadır ve bir keyfiliğin sözkonusu olmadığı durumda bu yorumun isabetine karar vermek AİHM'ye düşmemektedir (*mutatis mutandis, Brualla Gómez de la Torre İspanya*, 19 Aralık 1997 tarihli karar, Kararların ve yargıların derlemesi 1997-VIII, § 31 Bakınız).

AİHM ayrıca, AİHS'nin 14. maddesine atıfla yapılan şikâyetin gerekçelendirilmediğini ve dolayısıyla dayanaksız olduğunu tespit etmektedir. Aynı husus mahkemeye erişim hakkına ilişkin şikâyet için de geçerlidir. AİHM, başvuranların dava açmalarını engelleyen hiçbir unsur tespit etmemiştir. Nitekim başvuranlar dava açmışlardır (Benzer şikâyetler için ayrıca *Rauf Saçlı ve diğerleri Türkiye* (Aralık), n° 42710/04, 23 Mayıs 2006 Bakınız).

Başvurunun bu kısmının, AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. paragrafları uyarınca, açıkça dayanaktan yoksun olduğu ve reddedilmesi gerektiği kararını vermiştir.

Başvuranlar son olarak, sözkonusu yargılamaların uzunluğundan şikâyet etmişlerdir.

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde şikâyetin dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru taşımadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru, kabuledilebilir niteliktedir.

III. AİHS'NİN 6/1 MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuranlar, davalarının süresinin AİHS'nin 6/1 maddesinde öngörülen "makul süre" şartına uymadığı konusunda şikâyetçi olmuşlardır.

Hükümet bu iddiaya itiraz etmiştir.

44194/04 numaralı başvuru için değerlendirmeye alınması gereken süre 12 Ocak 1993 tarihinde başlamış ve 15 Mart 2004 tarihinde sona ermiştir. Dolayısıyla yaklaşık on bir yıl ve iki ay sürmüştür.

44131/04 numaralı başvuru için 4 Aralık 1995 tarihinde başlamış ve 5 Nisan 2004 tarihinde sona ermiştir. Dolayısıyla yaklaşık sekiz yıl ve dört ay sürmüştür. İki aşamalı yargıda görülen diğer davalardan farklı olarak, bu başvuru üç aşamalı yargıda görülmüştür.

44197/04 numaralı başvuru için yine 4 Aralık 1995 tarihinde başlamış ve 23 Şubat 2004 tarihinde sona ermiştir. Dolayısıyla yaklaşık sekiz yıl ve iki ay sürmüştür.

44133/04 numaralı başvuru için 26 Mart 1997 tarihinde başlamış ve 15 Mart 2004 tarihinde sona ermiştir. Dolayısıyla yaklaşık yedi sene sürmüştür.

Diğer başvurular için değerlendirmeye alınması gereken dönemler 1995 senesinin Kasım ayında başlamış ve 2004 senesinin Şubat ayında sona ermiştir. Dolayısıyla yaklaşık sekiz sene ve üç ay sürmüştür.

Hükümet, mahkemenin karar vermesi ile Yargıtay'ın kararı onaması arasında geçen sürenin, karar harcını gecikmeli olarak ödeyen başvuranların temsilcisinin özensizliğinden kaynaklandığını iddia etmiştir. Dolayısıyla dikkate alınması gereken süre sadece mahkeme huzurundaki süre olmalıdır.

Hükümet ayrıca, iç hukukta davaların birleştirildiğine, bunun da davanın karmaşıklığını artırdığına dikkat çekmektedir. Ayrıca, ihtilafli hukuk davaları uzun araştırmalar gerektirmiştir.

Başvuranlar özellikle Silvan Asliye Hukuk Mahkemesi bünyesinde yürütülen davaların süresinden şikâyetçi olduklarını, ulusal makamların mahkemenin taleplerini cevaplandırmada gecikmeleri nedeniyle bu sürenin çok uzadığını belirtmişlerdir.

AİHM, yargılama süresinin makul olup olmadığını değerlendirirken konuyu dava koşulları ışığında ve davanın karmaşıklığı, başvuran ile ilgili makamların tutumu ve sözkonusu anlaşmazlıkta taraflar için neyin önemli olduğu gibi içtihadından çıkan ölçütleri dikkate aldığını hatırlatır (Diğerleri arasından *Frydlender Fransa* [GC], n° 30979/96, § 43, CEDH 2000-VII Bakınız).

AİHM, mahkemenin kararını verdiği 12 Nisan 2000 tarihi ile bu kararların tebliğ edildikleri üstte yer alan tabloda belirtilen tarihler arasında geçen sürenin gerçekten başvuranların avukatının karar harcını ödemede gecikmesinden kaynaklandığını tespit etmiştir. Dolayısıyla bu sürelerin ulusal makamlara yüklenmesi mümkün değildir. Bununla birlikte, toplam yargılama süresinden bu süreler çıkarıldığında kalan süreler halen uzundur.

AİHM bu konudaki yerleşik içtihadı ve sözü edilen gerekçeler ışığında yargı süreçlerinin uzunluğunun aşırı olduğuna ve «makul süre» koşulunu karşılamadığına itibar etmektedir.

Dolayısıyla, Sözleşme'nin 6/1 maddesi ihlal edilmiştir.

IV. AİHS'İNİN 41. MADDESİ'NİN UYGULANMASI

A. Tazminat

Başvuranlar 153.000 Euro'dan 900.000 Euro'ya kadar değişen miktarlarda maddi tazminat talep etmektedir. Manevi tazminat başlığı altında her başvuran yaklaşık 250.000 Euro talep etmektedir.

Hükümet bu miktarlara karşı çıkmaktadır.

Tespit edilen ihlal ile talep edilen maddi tazminat arasında illiyet bağı bulunmadığını kaydeden AİHM bu talebi reddeder. AİHM buna karşın, Ahmet Gökhaner ve Eşref Başkalene'nin her birine 950 Euro, İbrahim Dalgın ve Mehdiye Dalgın'ın her birine 4.200 Euro, Mehmet Sabri Çorukluğ'a iki başvuru için (başvuru no: 44123/04 ve 44199/04) 4.800 Euro ve geri kalan başvuranların her birine 2.400 Euro manevi tazminat ödenmesine karar verir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuranlar yargılama masraf ve giderleri hakkında herhangi bir talepte bulunmamıştır. AİHM bu başlık altında bir ödemenin yapılmasını gerekli görmemektedir.

C. Gecikme faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, MAHKEME, OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvuruların *birleştirilmesine*;
2. Yargılama süresinin aşırı uzun olduğuna ilişkin şikayetin *kabuledilebilir*, başvurunun kalanının *kabuledilemez olduğuna*;
3. AİHS'nin 6/1 maddesinin *ihlal edildiğine*;
4. a) AİHS'nin 44 / 2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, miktara yansıtılabilecek her türlü vergi ve masraflarla birlikte, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden YTL.'ye çevrilmek üzere Savunmacı Hükümet tarafından manevi tazminat olarak:
 - i) Başvuranlar Ahmet Gökhaner ve Eşref Başkalene'nin her birine 950 (dokuz yüz elli) Euro *ödenmesine*;
 - ii) Başvuranlar İbrahim Dalgın ve Mehdiye Dalgın'ın her birine 4 200 (dört bin iki yüz) Euro *ödenmesine*;
 - iii) Başvuran Mehmet Sabri Çorukluğ'a 4 800 EUR (dört bin sekiz yüz) Euro *ödenmesine*;
 - iv) Diğer kalan başvuranların her birine 2 400 (iki bin dört yüz) Euro *ödenmesine*;
- b) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapıldığı tarihe kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz *uygulanmasına*;

5. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin reddine;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragraflarına uygun olarak 16 Aralık 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

EK

Başvuru numaraları	Başvuranların adları	Başvuranların doğum tarihleri
44031/04	İhsan DOKDEMİR	1951
44045/04	Mehmet Şafi AKSOY	-
44050/04	Muhyettin AKSOY	1965
44053/04	Ahmet AKSOY	1961
44105/04	Süleyman AKSOY	1945
44108/04	Ömer AKSOY	1940
44111/04	Mahmut AKSOY	1954
44112/04	M. İhsan AKSOY Abdulkudduz GÜRMEZ	1969 1960
44123/04	Mehmet Sabri ÇORUKLUĞ	1946
44131/04	Eşref BAŞKALENE	1939
44133/04	Ahmet GÖKHANER	-
44194/04	İbrahim DALĞIN Mehdiye DALĞIN	- 1928
44197/04	M. Şirin ÇORUKLUĞ	-
44199/04	Mehmet Sabri ÇORUKLUĞ	1946
45260/04	Elif DOKDEMİR	1939
45283/04	M. Vahyeddin GÜRMEZ	1946

— • —

 [İçindekilere dön](#)

CENGİZ BAYIR

Başvuru No: 34499/03

18 Mart 2008

İKİNCİ DAİRE

**NİHAİ KARAR
(Dostane Çözüm)**

OLAYLAR

Cengiz Bayır adlı başvuran 1973 doğumlu Türk vatandaşıdır ve İstanbul'da yaşamaktadır. AİHM önünde İstanbul Barosu avukatlarından Metin Filorinali tarafından temsil edilmiştir. Dava olayları, başvurancaya sunulduğu şekliyle şöyle özetlenebilir:

Başvuran 4 Nisan 1996 tarihinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi polisleri tarafından yakalanmış ve gözaltına alınmıştır. 15 Nisan 1996 tarihinde İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde hakim huzuruna çıkarılmış, hakim tutuklanmasına karar vermiştir.

6 Mayıs 1996 tarihinde İstanbul DGM savcısı, hakkında bir iddianame hazırlayarak başvurunu diğer suçların yanında yasadışı örgüt üyeliği ile itham etmiştir. Başvuran hakkında yürütülen yargılama halen devam etmektedir.

ŞİKÂYET

Başvuran, hakkında yürütülen yargılamanın AİHS'nin 6/1 maddesinde öngörülen makul süre şartına uymamasından şikâyetçi olmuştur.

HUKUK

Mahkeme, Hükümetin temsilcisinden aşağıdaki beyanı almıştır:

“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yapılan başvurunun dostane çözümünü teminen başvurana 3,500 (üç bin beş yüz) Euro [2,700 (iki bin yedi yüz) Euro manevi tazminat ve 800 (sekiz yüz) Euro yargılama masraf ve gideri olmak üzere] ödemeyi teklif ettiğini beyan ederim.

Bu meblağ, uygulanabilecek tüm vergilerden muaf olarak, ödeme günü geçerli kur üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilecektir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 37/1. maddesi uyarınca, Mahkeme'nin kararı tebliğinden itibaren üç ay içerisinde ödenecektir. Meblağın belirtilen üç aylık süre içerisinde ödenmemesi durumunda, Hükümet, ödeme gerçekleşinceye kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın uyguladığı marjinal faiz oranına üç puan eklemek suretiyle oluşacak faiz oranına göre basit faiz ödemeyi taahhüt eder. Ödeme, davanın nihai olarak karara bağlanmasını sağlayacaktır.”

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Mahkeme, başvuran imzalı aşağıdaki beyanı almıştır:

“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yapılan başvurunun dostane çözümünü teminen başvurana 3,500 (üç bin beş yüz) Euro [2,700 (iki bin yedi yüz) Euro manevi tazminat ve 800 (sekiz yüz) Euro yargılama masraf ve gideri olmak üzere] ödemeyi teklif ettiğini bildiririm.

Bu meblağ, uygulanabilecek tüm vergilerden muaf olarak, ödeme günü geçerli kur üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilecektir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 37/1. maddesi uyarınca, Mahkeme'nin kararı tebliğinden itibaren üç ay içerisinde ödenecektir. Meblağın belirtilen üç aylık süre içerisinde ödenmemesi durumunda, Hükümet, ödeme gerçekleşinceye kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın uyguladığı marjinal faiz oranına üç puan eklemek suretiyle oluşacak faiz oranına göre basit faiz ödemeyi taahhüt eder.”

Teklifi kabul eder ve söz konusu başvuruya yol açan olaylar hususunda Türkiye aleyhindeki iddialardan vazgeçerim. Bu şekilde, davanın nihai olarak karara bağlandığını bildiririm.”

AİHM, taraflar arasında varılan dostane çözümü dikkate alır. Çözümün, AİHS ve Protokollerinde öngörülen insan haklarına saygı temeline dayandığı hususunda tatmin olmuş ve başvurunun incelenmesinin devamını haklı çıkaracak kamu yararına ilişkin bir neden tespit etmemiştir (AİHS'nin *in fine* 37/1. maddesi). Dolayısıyla, AİHS'nin 29/3. maddesinin davaya uygulanmasına devam edilmemesi ve davanın kayıttan düşürülmesi uygundur.

Yukarıdaki gerekçelere dayalı olarak, AİHM oy çokluğuyla,

Başvurunun kayıttan düşürülmesine *karar vermiştir*.

F. ELENS-PASSOS
Kâtip Yardımcısı

F. TULKENS
Başkan

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

Maliye Bakanlığında:

2010 YILI MERKEZİ YÖNETİM BÜTÇE UYGULAMA TEBLİĞİ (SIRA NO: 7)

Bilindiği üzere, 5944 sayılı 2010 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ve muhtelif kanunlarla bütçe işlemleri ile ilgili esas ve usulleri belirleme yetkisi Bakanlığımıza verilmiştir.

Bu çerçevede, bütçe uygulama sürecinde sadelik ve kolaylık sağlayarak idarelerin hizmet sunumlarında daha etkin olabilmelerine imkan tanımak amacıyla bu sürecin ana unsurlarını oluşturan serbest bırakma, revize, ekleme ve aktarma gibi bütçe işlemlerine ilişkin aşağıdaki düzenlemelerin yapılması uygun görülmüştür.

I-Tanımlar

1. Ayrıntılı Harcama Programı (AHP): 5018 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı cetvelde yer alan idarelerin, aylar itibariyle yapabilecekleri harcamaları gösteren ve tertip düzeyinde oluşturulan programı,

2. Ayrıntılı Finansman Programı (AFP): 5018 sayılı Kanuna ekli (II), (III) ve (IV) sayılı cetvelde yer alan idarelerin, aylar itibariyle yapabilecekleri harcamalar (tertip düzeyinde) ile gelir ve net finansmanlarının gerçekleşme hedefini gösteren programı,

3. Serbest bırakma işlemi: AHP ve AFP yürürlüğe girmeden önceki dönemde aylık harcamalara ilişkin genelgeyle düzenlenen harcama izinlerinin yetersiz kaldığı durumlarda ödenek kullanımına izin veren işlemi,

4. Bloke ödenek: Bütçe ödeneklerinin AHP, AFP veya revize işlemleriyle aylara dağıtılmayan kısmını,

5. Revize işlemi: AHP ile AFP'nin gider, gelir ve net finansman bölümlerinde yıl içinde yapılacak her türlü değişiklik işlemi,

6. Aktarma işlemleri: Belli bir tertibe tahsis edilmiş olan ödeneğin, 5018 sayılı Kanun, yılı bütçe kanunu ve diğer kanun hükümlerine dayanılarak bir tertipten düşülüp başka bir tertibe eklenmesi işlemlerini,

7. Ekleme işlemleri: İlgili kanunları gereğince, bütçede mevcut veya yeni açılacak bir tertibe ödenek ilave edilmesi işlemlerini,

7.1. Gelirli ödenek kaydı işlemleri: 5944 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin yedinci fıkrası veya diğer mevzuatta yer alan hükümler gereğince kaydedilecek gelirlerin yılı bütçesiyle ilişkisinin kurulması ve kullanımına imkan sağlanması amacıyla mevcut veya yeni açılacak tertiplere yapılacak ödenek kaydı işlemlerini,

7.2. Gelir fazlası karşılığı ödenek kaydı işlemi: 5944 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin altıncı fıkrasına göre, özel bütçeli idareler ile düzenleyici ve denetleyici kurumların (B) işaretli cetvellerinde öngörülmeven veya belirtilen tahmini tutarların üzerinde gerçekleşen gelirler karşılığı olarak mevcut veya yeni açılacak tertiplere yapılacak ödenek kaydı işlemlerini,

7.3. Likit karşılığı ödenek kaydı işlemi: 5944 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin altıncı fıkrasına göre, özel bütçeli idareler ile düzenleyici ve denetleyici kurumların Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa bağlı (F) işaretli cetvelde belirtilen ödenekleştirilmeyen finansman karşılıkları ile gerçekleşen finansman fazlaları karşılığı olarak mevcut veya yeni açılacak tertiplere yapılacak ödenek kaydı işlemini,

7.4. Şartlı bağış ve yardımların ödenek kaydı işlemi: 5018 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesi gereğince, kamu idarelerine yapılan şartlı bağış ve yardımların bütçeye gelir kaydedilen tutarları karşılığı ilgili tertibine ödenek kaydedilmesi işlemi,

7.5. Diğer ödenek kaydı işlemleri: Bu bölümde tanımlanan ekleme işlemlerinin dışında kalan ekleme işlemlerini,

8. Ödenek devri işlemleri: Harcanmayan kısmının ertesi yıla devredeceği ilgili kanunlarla hüküm altına alınmış olan her türlü ödeneğin yılı bütçesiyle ilişkisinin kurulması ve kullanımına imkan sağlanması amacıyla mevcut veya yeni açılacak tertiplere eklenmesi işlemi,

8.1. Akreditif artığı karşılığı ödenek kaydı işlemi: 5018 sayılı Kanunun 35 inci maddesi gereğince, önceki yıllarda açılmış akreditiflere ilişkin devredilen kredi artıklarının yılı bütçesinin ilgili tertiplerine ödenek kaydı işlemi,

8.2. Yüklenme artığı karşılığı ödenek kaydı işlemi: 5018 sayılı Kanunun 35 inci maddesi gereğince, önceki yıllardan devredilen yüklenme artıklarının yılı bütçesinin ilgili tertiplerine ödenek kaydı işlemi,

8.3. Devreden dış proje kredileri karşılığı ödenek kaydı işlemi: 4749 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi gereğince, önceki yıl içinde hak edişlerden doğan ihtilaflar sonucu tahakkuk işlemlerinin tamamlanamaması nedeniyle, dış proje kredilerinin harcanamayan miktarlarının yılı bütçesinin ilgili tertiplerine devren ödenek kaydı işlemi,

8.4. Şartlı bağış ve yardımların devri işlemi: 5018 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesi gereğince, önceki yılda şartlı bağış ve yardım olarak ödenek kaydedilen veya devren ödenek kaydedilen tutarlardan harcanmamış kısımların yılı bütçesinin ilgili tertiplerine devren ödenek kaydı işlemi,

8.5. Diğer ödenek devri işlemleri: Bu bölümde tanımlanan ödenek devri işlemlerinin dışında, 5944 sayılı Kanunun 12 nci maddesi ve diğer mevzuat gereğince yapılan devren ödenek kaydı işlemi,

9. Ödenek iptal işlemi: Muhtelif kanunlarla verilmiş olan yetkilere istinaden bütçe ödeneklerinin iptal edilmesi işlemi,

10. İptal işlemi: Yapılmış olan bütçe işlemi ortadan kaldıran işlemi, ifade etmektedir.

II- İlke ve Esaslar

1. İdareler, hizmetlerinin gerektirdiği harcamaları 2010 yılı AHP ve AFP dahilinde gerçekleştireceklerdir.

2. İdareler, 5018 sayılı Kanunun 21 inci maddesi ile 5944 sayılı Kanun ve diğer mevzuatta yer alan aktarmaya ilişkin yetki ve sınırlamaları dikkate alarak her bir tertibin yılsonu harcama tahminini göz önünde bulundurarak aktarma işlemi gerçekleştirecek veya aktarma talebinde bulunacaklardır.

İlgili mevzuatta yer alan istisnalar dışında, ödenek eklenen tertipten düşme yapılamayacağından idareler bu yönde aktarma işlemi yapamayacağı gibi aktarma talebinde de bulunmayacaklardır.

3. Her türlü ilave ödenek ihtiyacı, öncelikle tasarrufu mümkün olan tertiplerden aktarma yapılmak suretiyle veya likit karşılığı ödenek kaydı ve gelir fazlası karşılığı ödenek kaydı gibi diğer bütçe imkanları çerçevesinde karşılanacaktır.

4. 5944 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasına göre yapılacak aktarma işlemlerinde aşağıdaki ilke ve esaslara uyulacaktır;

a) Madde hükmü ile idarelere verilen aktarma yetkisinin hesaplanmasında aktarma işlemi ile ödenek eklenecek tertibin kesintili başlangıç ödeneğinin % 20'si esas alınacaktır. Bu itibarla, yıl içinde yapılan aktarma ve ekleme işlemleri sonucu meydana gelen ödenek değişiklikleri söz konusu oranın hesabında dikkate alınmayacaktır. Ayrıca, yıl içinde yeni açılan tertiplerin başlangıç ödeneğinden söz edilemeyeceğinden idareler yeni açılan tertiplere ödenek aktarması yapamayacaklardır.

b) İdareler, belirtilen oranı aşmamak üzere birden fazla aktarma işlemi gerçekleştirebileceklerdir. Ancak idarelerce aktarılan ödenek miktarı, hiçbir şekilde eklenen tertibin kesintili başlangıç ödeneğinin % 20'sini geçmeyecektir.

c) Bakanlığımıza iletilen bütçe içi aktarma taleplerinde, idarelere verilen aktarma yetkisinin kullanılıp kullanılmadığı hususu ayrıca değerlendirileceğinden, idareler öncelikle % 20'lik yetkilerini kullanarak aktarma işlemlerini gerçekleştirecekler, söz konusu yetki kullanılmadan Bakanlığımızdan bütçe içi aktarma talebinde bulunmayacaklardır.

5. Aktarma işleminin yapılabilmesi için aktarılacak ödeneğin, işlemin yapıldığı tarih itibariyle kullanılabilir (serbest, ödenek gönderme belgesine bağlanmamış, ön ödeme yapılmamış) durumda olması gerekmektedir.

6. Bütçelerin, "03- Mal ve Hizmet Alım Giderleri" ve "05- Cari Transferler" ekonomik kodlarında yer alan cari nitelikli ödenekler ile "06- Sermaye Giderleri" ve "07- Sermaye Transferleri" ekonomik kodlarında yer alan sermaye nitelikli ödenekler arasında aktarma yapılmaması esastır. Ancak zorunlu hallerde, idarelerin bu nitelikteki aktarma işlemlerinin tamamı ilgili mevzuat çerçevesinde Bakanlığımızca değerlendirilecektir.

7. Likit karşılığı ve gelir fazlası karşılığı ödenek kaydı işlemlerinde aşağıdaki ilke ve esaslara uyulacaktır:

a) Likit karşılığı ödenek kaydı işlemlerinde; devreden kullanılabilir nakit olarak, idarelerin açılış bilançolarının "10-Hazır Değerler" hesap grubunda yer alan hesapların bakiyelerinden proje özel hesapları, şartlı bağış ve yardımlar, emanetler (proje özel hesapları ve şartlı bağış ve yardımlara ilişkin emanetler hariç), alınan depozito ve teminatlar, ödenecek vergi ve fonlar, ödenecek sosyal güvenlik kesintileri ile fonlar veya diğer kamu idareleri adına yapılan tahsilat tutarları düşüldükten sonra kalan pozitif değer dikkate alınacaktır.

b) İdareler, devreden kullanılabilir nakit tutar ile finansman cetvelinde öngörülen net finansman tutarı arasındaki fark kadar likit karşılığı ödenek kaydı yapabileceklerdir. Ayrıca, (B) işaretli cetvellerinde yer alan öz gelir kodlarının dördüncü düzeyi itibariyle tahmin edilen tutarları aşan miktarlar için gelir fazlası karşılığı ödenek kaydı yapabileceklerdir.

c) Hazine yardımı alan özel bütçeli idareler, önceki yıla mahsuben gönderilen hazine yardımı tutarları için de likit karşılığı ödenek kaydı yapabileceklerdir.

ç) Hazine yardımı alan özel bütçeli idarelerde, önceki yıldan devreden kullanılabilir nakit tutarların ve (B) işaretli cetvellerindeki tahmini tutarlar üzerinde gerçekleşen gelirlerin, öncelikle aylık nakit ihtiyacının karşılanmasında kullanılması, aylık nakit ihtiyacı karşılanmadan likit karşılığı ve gelir fazlası karşılığı ödenek kaydı yapılmaması esastır.

d) Likit karşılığı ödenek kaydı yapılırken, idarenin nakit ihtiyacının göz önünde bulundurulması ve nakit yönetiminin sıkıntıya sokulmaması amacıyla, belli bir nakit değer (kasa+banka) ödenek kaydedilmeyerek ihtiyat olarak hesaplarda tutulması gerekmektedir.

e) İdareler, likit karşılığı ve gelir fazlası karşılığı ödenek kaydı işlemlerini, kamu kaynaklarının verimli ve etkin kullanılması ve yedek ödenek taleplerinin en aza indirilmesini

teminen, öncelikle bütçenin mevcut ödenek ihtiyacını ve gerçekleştirmeler dikkate alındığında yıl sonunda ortaya çıkması muhtemel ödenek ihtiyaçlarını karşılamak üzere yapacaklardır.

f) Şartlı bağış ve yardımların devrinden kaynaklanan ödenek kaydı işlemleri, "Şartlı Bağış ve Yardımların Devri" işlem türü kullanılarak, net finansman (5.0.0.0 Ekonomik Kodu) ile ilişkilendirilmek suretiyle gerçekleştirilecektir. Akreditif ve yüklenme artığı karşılığı ödenek kaydı işlemleri "V- Akreditif ve Yüklenme Artığı Devir İşlemleri" bölümündeki açıklamalar çerçevesinde gerçekleştirilecektir.

8. Yılı yatırım programlarında değişiklik gerektiren bütçe işlemlerinden önce "2010 Yılı Programının Uygulanması, Koordinasyonu ve İzlenmesine Dair Karar"a uygun olarak gerekli program değişiklikleri tamamlanacaktır.

9. Hatalı bütçe işlemi, iptal edilmek suretiyle düzeltilecektir. İptal işleminin yapılabilmesi için ilgili tertiplerdeki hatalı işleme konu olan ödeneğin, kullanılabilir durumda bulunması gerekmektedir.

10. Ödenek devrine ilişkin işlemler ile özel gelir karşılığı konulan ödeneklerin gelir gerçekleşmesine bağlı aktarmalar hariç olmak üzere, kuruşlu bütçe işlemi yapılmayacaktır.

III- Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdarelerinde Özel Gelir Karşılığı Yer Alan Ödeneklere İlişkin İşlemler

Muhtelif kanun hükümleri çerçevesinde genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerince yıl içinde elde edileceği tahmin edilen özel gelirler dikkate alınarak bu idarelerin bütçelerine 2010 yılında tefrik edilen ödeneklerin kullanımında aşağıdaki ilke ve esaslara uyulacaktır:

1. 2009 yılında bu amaçla tefrik edilen ödeneklerden geliri gerçekleştirenler ile devren kaydedilen ödenekler toplamından harcanmayan kısımlar, 2010 yılı bütçesinde mevcut veya yeni açılacak tertiplere devren ödenek kaydedilecektir.

2. Bütçelerin "6" finansman kodundaki ödeneklerden;

a) Tefrik edildiği tertipte kullanılması öngörülen ödenekler, gelir gerçekleşmesine göre kullanılacaktır.

b) Tefrik edildiği tertipten hizmetin gerektirdiği ilgili tertiplere aktararak kullanılması öngörülen ödenekler, gelir gerçekleştirmelerine göre aktarma yapılmak suretiyle kullanılacaktır.

IV- İlamla Bağlı Borçlar ve Yasal Giderler

Analitik Bütçe Sınıflandırmasında "ilama bağlı borçlar" ayrı bir tertipte bütçelenmemektedir. Bu kapsamda ilamdan kaynaklanan borçlar, borcun doğduğu hizmetin yürütüldüğü tertiplerden ödenecektir.

İlama bağlı borçlar ve yasal giderlere ilişkin ödenek yetersizlikleri, öncelikle tasarrufu mümkün olan tertiplerden aktarma yapılmak suretiyle veya likit karşılığı ödenek kaydı ve gelir fazlası karşılığı ödenek kaydı gibi diğer bütçe imkanları çerçevesinde karşılanacaktır.

İdareler, bütçe imkanlarının yeterli olmaması halinde, Bakanlığımız bütçesinin ilgili tertiplerinden karşılanmak üzere söz konusu giderleri için ödenek talebinde bulunabileceklerdir.

Öte yandan idarelerin beyiye aidatları ve mahkeme harç ve giderlerine ilişkin ödenek ihtiyaçları, öncelikle mevcut bütçe imkanları çerçevesinde karşılanacak, bu şekilde karşılanamayan ödenek ihtiyaçları için Bakanlığımız bütçesinde yer alan ilgili tertipten karşılanmak üzere ödenek talebinde bulunulacaktır.

V- Akreditif ve Yüklenme Artığı Devir İşlemleri

5018 sayılı Kanununun 35 inci maddesine göre; açılmış olan akreditiflere ilişkin kredi artıkları ile yüklenme artıkları, ertesi yıla devredilmekle birlikte ödenekleri iptal olmaktadır. Bu çerçevede, artık karşılıklarının ödenek kaydedilmesine ilişkin olarak;

1. Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri, ödenek devrine dayanak teşkil eden belgeleri ekleyerek, ödenek devir taleplerini Bakanlığımıza iletcekler ve Bakanlığımızca ödenek devri işlemi gerçekleştirilecektir.

2. Diğer idareler ise akreditif ve yüklenme artığı karşılığı ödenek kaydı işlemlerini, 5018 ve 5944 sayılı Kanunların ilgili hükümleri çerçevesinde, ilgisine göre “Akreditif Artığı Ekleme” veya “Yüklenme Artığı Ekleme” işlem türünü kullanarak, net finansman (5.0.0.0 Ekonomik Kodu) ile ilişkilendirmek suretiyle gerçekleştireceklerdir.

VI- Bütçe İşlemlerinde Yetki

Bütçe işlemleriyle ilgili olarak, muhtelif kanunlarla doğrudan idarelere verilen yetkiler ile Bakanlığımıza verilmiş olan yetkilerden idarelere devredilenlerin kullanımında aşağıdaki esas ve usullere uyulacaktır.

1. Revize işlemleri

Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile hazine yardımı alan özel bütçeli idarelerin revize işlemleri Bakanlığımızca, diğer idarelerin revize işlemleri ise ilgili idarelerce gerçekleştirilecektir.

2. Aktarma İşlemleri

a) Kurum içi aktarma işlemleri:

5944 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde; genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ve özel bütçeli idareler, aktarma yapılacak (aktarma işlemi ile ödenek eklenecek) tertipteki ödeneğin % 20'sine kadar kendi bütçeleri içinde ödenek aktarması yapabileceklerdir.

2010 Yılı Programının Uygulanması, Koordinasyonu ve İzlenmesine Dair Karara uygun olarak 2010 Yılı Yatırım Programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projeler arasında aktarma yapılması halinde, 5018 sayılı Kanununun 21 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan sınırlamalara tabi olmaksızın, “II- İlke ve Esaslar” bölümündeki açıklamalara uygun olarak, aktarma yapılacak (aktarma işlemi ile ödenek eklenecek) tertipteki kesintili başlangıç ödeneğinin % 100'üne kadar yapılacak aktarma işlemleri ilgili idarece, bu oranı aşan projeler arası aktarmalar ise Bakanlığımızca gerçekleştirilecektir.

Yukarıda idarelerce yapılacağı belirtilen aktarma işlemleri dışında kalan her türlü kurum içi aktarma işlemlerine ilişkin talepler Bakanlığımızca değerlendirilecektir.

b) Kurumlar arası aktarma işlemleri:

5944 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları gereğince yapılacak aktarma işlemleri, bütçesinden ödenek aktarılan idare tarafından gerçekleştirilecektir.

5944 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası gereğince, 180 sayılı KHK kapsamında genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri tarafından Bayındırlık ve İskan Bakanlığına yaptırılacak işlere ilişkin ödenekler, ilgili idarelerce Bayındırlık ve İskan Bakanlığı bütçesine aktarılacaktır.

Bu aktarmaların dışında kalan her türlü kurumlar arası aktarma işlemlerine ilişkin talepler Bakanlığımızca değerlendirilecektir.

3. Ekleme işlemleri

a) 5793 sayılı Kanun ile 4706 sayılı Kanuna eklenen geçici 10 uncu madde ve 1739 sayılı Kanununun 51 inci maddesine eklenen dördüncü ve beşinci fıkra hükümleri gereğince yapılacak gelirli ödenek kaydı işlemleri ve ilgili mevzuatında Maliye Bakanlığınca sonuçlandırılacağı belirtilen gelirli ödenek kaydı işlemleri Bakanlığımızca, diğer gelirli ödenek kaydı işlemleri ise idareler tarafından gerçekleştirilecektir.

b) Gelir fazlası karşılığı ödenek kaydı, likit karşılığı ödenek kaydı, şartlı bağış ve yardımların ödenek kaydı ve diğer ödenek kaydı işlemleri idareler tarafından gerçekleştirilecektir.

4. Ödenek devri işlemleri

a) Akreditif ve yüklenme artığı karşılığı ödenek kaydı işlemleri genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinde Bakanlığımızca, diğer idarelerde ise ilgili idarelerce gerçekleştirilecektir.

b) Şartlı bağış ve yardımların devri işlemi ilgili idarelerce gerçekleştirilecektir.

c) Devreden dış proje kredileri karşılığı ödenek kaydı işlemi ile diğer ödenek devri işlemleri Bakanlığımızca gerçekleştirilecektir.

İdarelerin, devren ödenek kaydedilecek tutarın sağlıklı bir şekilde tespit edilebilmesi için azami dikkat ve özeni göstermeleri, acil durumlar dışında kesin hesap verilerinin sonuçlanmasını beklemeleri gerekmektedir.

5. Ödenek iptal işlemi

Şartlı bağış ve yardımlara ilişkin ödenek iptal işlemi; genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinde Bakanlığımızca, özel bütçeli idarelerde ise idarelerce gerçekleştirilecektir. Bunun dışındaki ödenek iptal işlemleri Bakanlığımızca gerçekleştirilecektir.

6. İptal işlemi

İptal işlemi, iptale konu bütçe işlemi yapan idare tarafından gerçekleştirilecektir.

VII- Bütçe İşlem Süreçleri

1. Revize işlemi

Revize işlemlerine ilişkin talepler, gerekçeleriyle birlikte değerlendirilmek üzere Bakanlığımıza iletilecektir. -

Hazine yardımı alan özel bütçeli idarelerin bloke tutulan hazine yardımlarının kullanılabilir duruma getirilmesi, söz konusu idarelerin talebi üzerine, aylık nakit ihtiyaçları Bakanlığımızca değerlendirilerek, AFP revize işlemi yapılmak suretiyle gerçekleştirilecektir. Bu çerçevede, idareler ay sonu kasa, banka, avans, emanet durumları ve diğer likit değer ve nakdi yükümlülüklerine ilişkin verilerinin yanı sıra ilgili ay harcama ve gelir tahminlerini içeren gerekçeli bir yazıyla hazine yardımı revizesi taleplerini en geç ilgili ayın 5'ine kadar Bakanlığımıza göndereceklerdir.

2. Diğer bütçe işlemleri

Bakanlığımızca yapılacak aktarma, ekleme, ödenek devri ve ödenek iptal işlemlerine ilişkin talepler, gerekçeleriyle birlikte değerlendirilmek üzere Bakanlığımıza iletilecektir.

3. Bütçe işlemlerinin bildirim

İdarelerce yapılan aktarma, ekleme, ödenek devri ve ödenek iptal işlemlerine ilişkin formlar;

- Sayıştay Başkanlığına,
- Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğüne,
- Muhasebat Genel Müdürlüğüne,

bildirilecektir. Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğüne gönderilecek formlarda, yapılan bütçe işleminin gerekçesini oluşturan hususlara da yer verilecektir.

Diğer taraftan kurumlar arası aktarma işlemlerinde bütçesine ödenek aktarılan idareye de yukarıdaki şekilde bildirim yapılacaktır.

4. Bütçe işlemleriyle "Yeni Tertip" açılması

İdare bütçelerinde açılması gereken yeni tertipler ile gelir ve finansman kodları, Analitik Bütçe Sınıflandırmasının kurumsal, fonksiyonel, finansman tipi ve ekonomik sınıflandırma ilke ve kriterleri bakımından, ilgili idare ile Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü arasında mutabakat sağlanarak açılacaktır.

5. Bütçe işlemlerinin iptali

İptal işlemleri, "Bütçe İşlemi İptal Formu" kullanılmak suretiyle gerçekleştirilecektir. Bu işlemler, gerekçesiyle birlikte daha önce işlemle ilgili bildirim yapılmış olan birimlere gönderilecektir.

6. İşlemlerin e-bütçe'de kaydı ve izlenmesi

İdareler, her türlü bütçe işlemlerini ve bütçe işlem taleplerini e-bütçe'de gerçekleştireceklerdir. Bütçe işlemleri ile bütçe işlem talepleri ayrı bölümlerde izlendiğinden idareler bütçe işlemlerini ilgili bütçe işlem türü altında yer alan "bütçe işlem" seçeneğinden,

bütçe işlem taleplerini ise ilgili bütçe işlem türü altında yer alan "talep" seçeneğinden gerçekleştireceklerdir.

VIII. Yükseköğretim Kurumlarına İlişkin Diğer Hususlar

Yükseköğretim kurumları yukarıda belirtilen hususlara ilave olarak (1) Sıra No'lu 2010 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Uygulama Tebliğinde belirtilen ilke ve esaslara da uyacaklardır.

Toplulaştırılmış tertiplerdeki ödenekleri ve Bakanlığımızca vize edilen Ayrıntılı Finansman Programını değiştiren bütçe işlemleri; yükseköğretim kurumları tarafından ödenek dağılımına ve AFP (Birim Detay)'a yansıtılacaktır.

Toplulaştırılmış tertiplerdeki ödenekleri ve Bakanlığımızca vize edilen Ayrıntılı Finansman Programını değiştirmemek kaydıyla, ödenek dağılımında ve AFP (Birim Detay)'a yapılacak her türlü değişiklik üst yöneticinin onayı ile yükseköğretim kurumları tarafından gerçekleştirilecektir.

Toplulaştırılmış tertiplerdeki ödenekleri değiştirmeyen birimler arası ödenek değişikliği işlemleri, 5018 sayılı Kanunun 21 inci maddesinde ve 5944 sayılı Kanunda yer alan aktarmaya ilişkin sınırlamalara tabi olmaksızın gerçekleştirilecektir. Diğer taraftan, toplulaştırılmış tertipleri değiştirmeyen birimler arası ödenek değişikliklerinde de ödeneğin kullanılabilir (serbest, ödenek gönderme belgesine bağlanmamış, ön ödeme yapılmamış) durumda olması gerekmektedir.

Bu Tebliğin uygulanmasıyla ilgili olarak ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye, her türlü tedbiri almaya Bakanlığımız yetkilidir.

Tebliğ olunur.

[R.G. 9 Mart 2010 – 27516]

_____ • _____

 [İçindekilere dön](#)

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından:
**AĞIR VE TEHLİKELİ İŞLERDE ÇALIŞTIRILACAK İŞÇİLERİN MESLEKİ
EĞİTİMLERİNE DAİR TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA TEBLİĞ**

MADDE 1 – 31/5/2009 tarihli ve 27244 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ağır ve Tehlikeli İşlerde Çalıştırılacak İşçilerin Mesleki Eğitimlerine Dair Tebliğin 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına (e) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (d) bendi, (f) bendi ve ikinci fıkra eklenmiştir.

"d) Yukarıda sayılanların dışında kuruluş kanunlarında veya ilgili kanunlarca yetkilendirilmiş kamu kurum ve kuruluşları ile Milli Eğitim Bakanlığının ilgili biriminin onayının alınması şartıyla kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, eğitim amaçlı faaliyet gösteren vakıf ve dernekler, işçi ve işveren kuruluşları ile bünyelerinde kurulu iktisadi işletmeler veya işveren tarafından düzenlenen eğitim faaliyetleri sonucunda verilen belgeler,"

"f) 30/12/2008 tarihli ve 27096 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Mesleki Yeterlilik, Sınav ve Belgelendirme Yönetmeliği kapsamında verilen meslekî yeterlilik belgeleri,"

"(2) 1/1/2009 tarihinden önce Ağır ve Tehlikeli İşler Yönetmeliği kapsamına giren işlerde çalışmaya başlayan işçilere Milli Eğitim Bakanlığı ile birinci fıkranın (d) bendinde sayılan kurum ve kuruluşlar arasında yapılacak protokoller çerçevesinde verilecek en az 32 en çok 40 saatlik eğitim sonucu düzenlenecek belgelere sahip olanlar bu Tebliğ kapsamında mesleki eğitim almış olarak kabul edilir."

MADDE 2 – Aynı Tebliğin 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**MADDE 9** – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı ile Milli Eğitim Bakanı birlikte yürütür."

MADDE 3 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Tebliğ hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı ile Milli Eğitim Bakanı birlikte yürütür.

[R.G. 9 Mart 2010 – 27516]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından:
**KREDİ KARTI İŞLEMLERİNDE UYGULANACAK AZAMI FAİZ ORANLARI
HAKKINDA TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(SAYI: 2010/3)**

MADDE 1 – 2/4/2006 tarihli ve 26127 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2006/1 sayılı Kredi Kartı İşlemlerinde Uygulanacak Azami Faiz Oranları Hakkında Tebliğin 3 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(1) Aylık azami akdi faiz oranı, Türk lirası için yüzde 2,80, ABD doları için yüzde 2,54 ve Euro için yüzde 2,30'dur.

(2) Aylık azami gecikme faizi oranı, Türk lirası için yüzde 3,55, ABD doları için yüzde 3,11 ve Euro için yüzde 2,82'dir."

MADDE 2 – Bu Tebliğ 1/4/2010 tarihinden itibaren yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Başkanı yürütür.

[R.G. 9 Mart 2010 – 27516]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İlânlar

Adalet Bakanlığında:

MÜNHAL NOTERLİK

2009 yılı gayri safi geliri 331.722,25.-TL. olan ikinci sınıf Ordu Dördüncü Noterliği 3 Mayıs 2010 tarihinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF VE İKİNCİ SINIF NOTERLERDEN bu noterliğe atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

Keyfiyet Noterlik Kanununun 22 nci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

[R.G. 11 Mart 2010 – 27518]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

MÜNHAL NOTERLİK

2009 yılı gayri safi geliri ve isimleri yazılı olan birinci sınıf Beşiktaş Dördüncü Noterliği 23/Nisan/2010 ve Beyoğlu Yirmialtıncı Noterliği 1/Mayıs/2010 tarihinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF NOTERLERDEN bu noterliğe atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

Keyfiyet Noterlik Kanununun 22 nci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

Sıra No:Noterliğin Adı	2009 Yılı Gayrisafi Gelirleri
1 - Beşiktaş Dördüncü Noterliği	1.358.034,96.-TL.
2 - Beyoğlu Yirmialtıncı Noterliği	878.011,16.-TL.

Torul Asliye Hukuk Mahkemesine ait 2009/7 Esas sayılı dava dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin kıyasen söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

[R.G. 11 Mart 2010 – 27518]

 [İçindekilere dön](#)

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No : 154

- KARAR -

Başkanlık Makamınca Kurulumuza sunulan 05/03/2010 tarihli, C.05.0.İMİ.0.88 sayılı yazıda aynen; "Kurulumuzun 13/02/2010 tarihli, 98 sayılı kararı ile; Nevşehir İli Kozaklı İlçesine bağlı Karasenir Beldesinde belediye başkanlığı ve belediye meclisi üyeliği seçimlerinin 2972 sayılı Kanunun 29. maddesi uyarınca ilan tarihinden sonra gelen 60. günü takip eden ilk Pazar günü yapılmasına karar verilmiştir.

13/02/2010 tarihli, 2010/98 sayılı kararımıza göre, Karasenir Beldesi Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi Üyeliği seçimi için Kozaklı İlçe Seçim Kurulunca, seçim takvimi hazırlanarak uygulamaya konulmuş ve hazırlanan takvimde, bu seçimlere katılabilecek siyasi partilerin tespit ve ilanına yer verilmiştir.

2972 sayılı Kanunda özel hüküm bulunmadığından, seçimlere katılabilecek siyasi partilerin tespit ve ilanında, 298 ve 2820 sayılı Kanunların ilgili hükümleri uygulanmaktadır.

02 Mayıs 2010 Pazar günü yapılacak Nevşehir İli Kozaklı İlçesine bağlı Karasenir Beldesi Belediye Başkanlığı ve Belediye Meclisi Üyeliği seçimlerine katılabilecek siyasi partilerin tespiti konusunda gerekli kararın alınmasına takdirlerinize arz ederim." denilmiş olmakla, konu incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Seçime katılabilecek siyasi partileri saptama ve ilan etme görev ve yetkisi 298 ve 2820 sayılı Yasalara göre Kurulumuza ait bulunduğundan, 02 Mayıs 2010 Pazar günü yapılacak olan Nevşehir İli Kozaklı İlçesi Karasenir Beldesi belediye başkanlığı ve belediye meclisi üyeliği seçimlerine katılabilecek siyasi partilerin araştırılıp saptanması gerekmektedir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliğinin 01/03/2010 günlü, A.01.0.GNS.0.10.00.02-20663/43338 sayılı ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 01/03/2010 günlü, C.02.0. CBS.0.01.02.04/312 sayılı yazıları ile bu yazı ekinde gönderilen bilgisayar disketinin incelenmesi sonucunda;

1 - a) 298 sayılı Yasanın 14 üncü maddesinin 11 inci bendi ile 2820 sayılı Yasanın 20. ve 36 ncı maddelerine göre, illerin en az yarısında oy verme günü olan 02 Mayıs 2010 tarihinden en az altı ay öncesi, (02/11/2009 tarihi) itibariyle teşkilat kurmuş ve ilk büyük kongrelerini yapmış olan siyasi partilerin;

1 - Adalet ve Kalkınma Partisi, 2- Bağımsız Türkiye Partisi, 3- Barış ve Demokrasi Partisi, 4- Büyük Birlik Partisi, 5- Cumhuriyet Halk Partisi, 6- Demokrat Parti, 7- Demokratik Sol Parti, 8- Emek Partisi, 9- Genç Parti, 10- Hak ve Özgürlükler Partisi, 11- İşçi Partisi, 12- Liberal Demokrat Parti, 13- Millet Partisi 14- Milliyetçi Hareket Partisi, 15- Özgürlük ve Dayanışma Partisi, 16- Saadet Partisi, 17- Sosyaldemokrat Halk Partisi, 18- Türkiye Komünist Partisi olduğu,

b) Diğer partilerin ise genel kongre veya teşkilatlanma koşulunu yerine getiremedikleri dolayısıyla 298 sayılı Yasanın 14 üncü maddesinin 11 inci bendinde öngörülen nitelikleri kazanamadıkları,

saptanmıştır.

2 - Ayrıca, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde grubu olan partilerin; 1- Adalet ve Kalkınma Partisi, 2- Cumhuriyet Halk Partisi, 3- Milliyetçi Hareket Partisi, 4- Barış ve Demokrasi Partisi olduğu belirlenmiştir.

SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle;

1- 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun'un 14 üncü maddesinin 11 inci bendine göre; Nevşehir İli Kozaklı İlçesi Karasenir Beldesinde 02 Mayıs 2010 tarihinde yapılacak olan belediye başkanlığı ve belediye meclisi üyeliği seçimlerine katılacak olan siyasi partilerin; 1- Adalet ve Kalkınma Partisi, 2- Bağımsız Türkiye Partisi, 3- Barış ve Demokrasi Partisi, 4- Büyük Birlik Partisi, 5- Cumhuriyet Halk Partisi, 6- Demokrat Parti, 7- Demokratik Sol Parti, 8- Emek Partisi, 9- Genç Parti, 10- Hak ve Özgürlükler Partisi, 11- İşçi Partisi, 12- Liberal Demokrat Parti, 13- Millet Partisi, 14- Milliyetçi Hareket Partisi, 15- Özgürlük ve Dayanışma Partisi, 16- Saadet Partisi, 17- Sosyaldemokrat Halk Partisi, 18- Türkiye Komünist Partisi olduğu,

2 - Kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasına,

3 - Karar özetinin Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu aracılığıyla 09/03/2010 günü duyuru olarak yayımlanmasına,

4 - Karar örneğinin seçime katılabilecek tüm siyasi partiler genel başkanlıkları ile Nevşehir İl Seçim Kurulu Başkanlığına ve bilgi için İdari ve Mali İşler Daire Başkanlığı ile Seçmen Kütüğü Genel Müdürlüğüne gönderilmesine,

06/03/2010 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

[R.G. 9 Mart 2010 – 27516]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No: 170

- KARAR -

Başkanlık Makamınca Kurulumuza sunulan 13/02/2010 tarihli, C.05.0.İMİ.0.88- sayılı yazıda, aynen; “2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu’nun 5 inci maddesinde, seçim çevreleri ve her seçim çevresinin çıkaracağı milletvekili sayısının Yüksek Seçim Kurulu tarafından genel nüfus sayımı sonuçlarının açıklanmasından itibaren en geç altı ay içinde, 4 üncü madde uyarınca tespit edilerek ilan edileceği, hükmü yer almaktadır.

Başbakanlık Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığından alınan 05/02/2010 tarihli ve B.02.1.TÜİ.0.78.01.01-622.02-1132 sayılı yazı ile de, 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunu çerçevesinde yapılan Adrese Dayalı Nüfus Kayıt sistemi (ADNKS) 2009 Nüfus Sayımı sonuçlarından 31/12/2009 tarihi itibarıyla tüm il ve ilçe nüfusları bildirilmiş bulunmaktadır.

Bu nedenle; Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığınca 31/12/2009 tarihi itibarıyla ilan edilmiş ve Başkanlığımıza gönderilmiş bulunan Adrese Dayalı Nüfus Kayıt sistemi (ADNKS) 2009 nüfus sayımı sonuçları ve 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun 4 ve 5 inci maddeleri nazara alınarak, illerin çıkaracağı milletvekili sayısı ile seçim çevresine bölünmesi gereken illerin hangi ilçelerden oluşacağını ve bu seçim çevrelerinin kaç milletvekili çıkaracağını, gerektiğinde komisyon çalışmasından sonra tespitine karar verilmesini takdirlerinize arz ederim.” denilmiş ve Kurulumuzun 13/02/2010 tarihli, 2010/114 sayılı kararı ile oluşturulan Komisyon çalışmasını tamamlamış olmakla, konu ve 06/03/2010 tarihli Komisyon raporu incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Başbakanlık Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığınca 31/12/2009 tarihi itibarıyla resmi olarak ilan edilen ve Başkanlığımıza da gönderilmiş bulunan Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS) 2009 nüfus sayım sonuçları ve 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun 5 inci maddesi gereğince, Kurulumuz tarafından seçim çevreleri ve her seçim çevresinin çıkaracağı milletvekili sayısı genel nüfus sayımı sonuçlarının açıklanmasından itibaren en geç altı ay içinde Kanunun 4 üncü maddesi uyarınca tespit edilerek Resmi Gazetede, Radyo ve Televizyonda ilan edilmektedir.

Kurulumuzun 13/02/2010 tarihli ve 2010/114 sayılı kararı ile Yüksek Seçim Kurulu Üyeleri Bahadır DOĞUSOY, Hüseyin EKEN ve Mehmet KÜRTÜL’den oluşturulan komisyonca hazırlanan ve Kurulumuza sunulan ve 06/03/2010 tarihli Komisyon Raporunda aynen;

“2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun,

3 üncü maddesinde; milletvekili sayısının 550 olduğu,

5 inci maddesinde; seçim çevreleri ve her seçim çevresinin çıkaracağı milletvekili sayısının Yüksek Seçim Kurulu tarafından genel nüfus sayımı sonuçlarının açıklanmasından itibaren, 4 üncü madde uyarınca tespit edilerek ilan edileceği,

hükümleri yer almaktadır.

Anılan Kanunun 4 üncü maddesine göre; milletvekillerinin seçim çevrelerine dağılımı yapılırken; toplam milletvekili sayısından (550) önce her İl'e bir milletvekili tahsis edilir. Son genel nüfus tespiti ile belli olan Türkiye nüfusu, kalan milletvekili sayısına (469) bölünmek suretiyle bir sayı elde edilir. İl nüfusunun bu sayıya bölünmesi ile her ilin ayrıca çıkaracağı milletvekili sayısı tespit olunur.

Bu suretle hesaplanan milletvekillerinin sayısı, 550'yi bulmadığı takdirde, nüfusu; milletvekili çıkarmaya yetmeyen illerin nüfusları ile artık nüfus bırakan illerin, artık nüfusları büyüklüklerine göre sıraya konular ve ilk hesapta iller arasında bölüştürülmemiş bulunan milletvekilleri bu sıraya göre dağıtılır. Şu kadar ki nüfusu iki milletvekili çıkarmaya yetmeyen iller, artık nüfus sıralamasında da milletvekili sayısını ikiye çıkaramazsa, önce iki milletvekili çıkaramayan illere ikinci milletvekili verilir. Son kalan milletvekilinin verilmesinde iki veya daha fazla ilin eşit nüfus veya nüfus artığı göstermesi halinde, bunlar arasında ad çekilir.

Yapılan tespit sonunda çıkaracağı milletvekili sayısı (18)'e kadar olan iller bir seçim çevresi sayılır. Çıkaracağı milletvekili sayısı (19)'dan (35)'e kadar olan iller iki, (36) ve daha fazla olan iller üç seçim çevresine bölünür. Bu seçim çevreleri numara sırasına göre adlandırılır.

2839 sayılı Kanunun 3 ve 4 üncü maddelerinin ortaya koyduğu yukarıda belirtilen hükümler ve Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığınca 31/12/2009 tarihi itibarıyla resmi olarak ilan edilmiş ve Başkanlığımıza gönderilmiş bulunan Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS) 2009 nüfus sayımı sonuçları birlikte göz önünde bulundurulmak suretiyle, 550 milletvekilinin (81) İl'e dağılımı yapılmıştır.

Yapılan belirlemeye istinaden;

31 milletvekili çıkaracağı tespit edilen Ankara İl'inin 2,
84 milletvekili çıkaracağı tespit edilen İstanbul İl'inin 3,
26 milletvekili çıkaracağı tespit edilen İzmir İl'inin ise 2,
seçim çevresine bölünmesi gerekli görülmüştür.

Seçim çevreleri belirlenirken, seçim çevrelerinin mümkün olduğu ölçüde eşit veya birbirine yakın sayıda milletvekili çıkaracak şekilde oluşturulması, ilçelerin mülki bütünlüklerinin bozulmaması ve idari teşkilat yapısının değiştirilmemesi gözetilmiş, ayrıca aynı seçim çevresinde yer alan ilçelerin nüfus ve coğrafi yakınlıkları ile ulaşım imkanları da göz önünde bulundurulmuştur.

Öte yandan, birden fazla seçim çevresine bölünen illerin milletvekili sayısının seçim çevrelerine dağılımında da, nüfusları bakımından illerin milletvekili sayısını tespit etmeye ilişkin esaslara göre belirlenmesi gereği benimsenmiştir.

....." görüşü bildirilmiştir.

Yukarıda yapılan açıklamalar çerçevesinde, Kurulumuzun 13/02/2010 tarihli, 2010/114 sayılı kararı ile oluşturulan komisyonca yürütülen çalışma sonrası düzenlenen raporun Kurulumuzca da uygun görüldüğüne ve milletvekillerinin illere göre dağılımının (EK:I), Komisyonca yapılan belirlemelere göre de (18)'den fazla milletvekili çıkaracak illerin Ankara, İstanbul ve İzmir İlleri olduğuna ve bu illerin EK: (II-A) - (II-B) - (II-C) sayılı cetvellerde gösterildiği şekilde birden fazla seçim çevresine bölünmesi gerektiğinin tespitine karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle;

1- 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 4 ve 5 inci maddeleri gereğince belirlenecek seçim çevreleri ve her seçim çevresinin çıkaracağı milletvekili sayısının tespitinde, Başbakanlık Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığınca 31/12/2009 tarihi itibarıyla resmi olarak ilan edilen ve Başkanlığımıza da gönderilmiş bulunan Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS) 2009 nüfus sayım sonuçlarının esas alınmasına,

2- 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun 3 ve 4 üncü maddeleri göz önünde bulundurularak, milletvekillerinin illere göre dağılımının (EK:I) sayılı Cetvelde belirtildiği gibi tespitine,

3- Belirlenen duruma göre (18)'den fazla milletvekili çıkaracak illerin Ankara, İstanbul ve İzmir İlleri olduğuna ve bu illerin EK: (II-A) - (II-B) - (II-C) sayılı cetvellerde gösterildiği şekilde birden fazla seçim çevresine bölünmesi gerektiğinin tespit ve kabulüne,

4- Kararın bir örneğinin ve eki cetvellerin bütün İl ve İlçe Seçim Kurulu Başkanlıklarına, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına ve siyasi parti genel başkanlıklarına gönderilmesine,

5- Karar ve eki cetvellerin Resmi Gazete'de yayımlanmasına,

6- Karar özeti ve eki cetvellerin Türkiye Radyo ve Televizyonunda yayınlanmasına, 06/03/2010 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan
Ali EM

Başkanvekili
Kırdar ÖZSOYLU

Üye
Mehmet KILIÇ

Üye
Bahadır DOĞUSOY

Üye
Hüseyin EKEN

Üye
M. Zeki ÇELEBİOĞLU

Üye
Muharrem COŞKUN

Üye
Turan KARAKAYA

Üye
Mehmet KÜRTÜL

Üye
Nilgün İPEK

EK (I) SAYILI CETVEL

MİLLETVEKİLLERİNİN İLLERE GÖRE DAĞILIMI

<u>İLİ:</u>	<u>MİLLETVEKİLİ</u> <u>SAYISI:</u>	<u>İLİ:</u>	<u>MİLLETVEKİLİ</u> <u>SAYISI:</u>
ADANA	14	KOCAELİ	11
ADİYAMAN	5	KONYA	14
AFYONKARAHİSAR	6	KÜTAHYA	5
AĞRI	4	MALATYA	6
AMASYA	3	MANİSA	10
ANKARA	31	KAHRAMANMARAŞ	8
ANTALYA	13	MARDİN	6
ARTVİN	2	MUĞLA	6
AYDIN	7	MUŞ	4
BALIKESİR	8	NEVŞEHİR	3
BİLECİK	2	NİĞDE	3
BİNGÖL	3	ORDU	6
BİTLİS	3	RİZE	3
BOLU	3	SAKARYA	7
BURDUR	3	SAMSUN	9
BURSA	17	SİİRT	3
ÇANAKKALE	4	SİNOP	2
ÇANKIRI	2	SİVAS	5
ÇORUM	4	TEKİRDAĞ	6
DENİZLİ	7	TOKAT	5
DİYARBAKIR	11	TRABZON	6
EDİRNE	4	TUNCELİ	2
ELAZIĞ	5	ŞANLIURFA	11
ERZİNCAN	2	UŞAK	3
ERZURUM	6	VAN	8
ESKİŞEHİR	6	YOZGAT	4
GAZİANTEP	12	ZONGULDAK	5

GİRESUN	4	AKSARAY	3
GÜMÜŞHANE	2	BAYBURT	2
HAKKARİ	3	KARAMAN	2
HATAY	10	KIRIKKALE	3
ISPARTA	4	BATMAN	4
MERSİN	12	ŞIRNAK	4
İSTANBUL	84	BARTIN	2
İZMİR	26	ARDAHAN	2
KARS	3	İĞDIR	2
KASTAMONU	3	YALOVA	2
KAYSERİ	9	KARABÜK	2
KIRKLARELİ	3	KİLİS	2
KIRŞEHİR	2	OSMANİYE	4
		DÜZCE	3

TOPLAM	550
--------	-----

EK (II/A) SAYILI CETVEL

İLİ: ANKARA İL NÜFUSU : 4.650.802
ÇIKARACAĞI MİLLETVEKİLİ SAYISI : 31
BİR MİLLETVEKİLİNE DÜŞEN NÜFUS : 150.026

a) 1 NUMARALI SEÇİM ÇEVRESİ

BİR MİLLETVEKİLİNE KAPSADIĞI İLÇELER DÜŞEN NÜFUS	SEÇİM ÇEVRESİ TOPLAM NÜFUSU	ÇIKARACAĞI MİLLETVEKİLİ
2.464.732	16	154.04
	6	

BALA
ÇANKAYA
ELMADAĞ
ETİMESGUT
EVREN
GÖLBAŞI
HAYMANA
MAMAK
POLATLI
SİNCAN
ŞEREFLİKOÇHİSAR

b) 2 NUMARALI SEÇİM ÇEVRESİ

MİLLETVEKİLİNE KAPSADIĞI İLÇELER		SEÇİM ÇEVRESİ	ÇIKARACAĞI BİR
<u>MİLLETVEKİLİ</u>	<u>DÜŞEN NÜFUS</u>	<u>TOPLAM NÜFUSU</u>	
	2.186.070	15	145.73
		8	

AKYURT
ALTINDAĞ
AYAŞ
BEYPAZARI
ÇAMLIDERE
ÇUBUK
GÜDÜL
KALECİK
KAZAN
KEÇİÖREN
KIZILCAHAMAM
NALLIHAN
PURSAKLAR
YENİMAHALLE

EK (II/B) SAYILI CETVEL

İLİ: İSTANBUL İL NÜFUSU : 12.915.158
ÇIKARACAĞI MİLLETVEKİLİ SAYISI : 84
BİR MİLLETVEKİLİNE DÜŞEN NÜFUS : 153.752

a) 1 NUMARALI SEÇİM ÇEVRESİ

MİLLETVEKİLİNE KAPSADIĞI İLÇELER		SEÇİM ÇEVRESİ	ÇIKARACAĞI BİR
<u>MİLLETVEKİLİ</u>	<u>DÜŞEN NÜFUS</u>	<u>TOPLAM NÜFUSU</u>	
	4.554.712	30	151.824

ADALAR
ATAŞEHİR
BEYKOZ
ÇEKMEKÖY
KADIKÖY
KARTAL
MALTEPE
PENDİK
SANCAKTEPE
SULTANBEYLİ
ŞİLE

TUZLA
ÜMRANİYE
ÜSKÜDAR

b) 2 NUMARALI SEÇİM ÇEVRESİ

		SEÇİM ÇEVRESİ	ÇIKARACAĞI BİR
		<u>TOPLAM NÜFUSU</u>	
<u>MİLLETVEKİLİNE</u> <u>KAPSADIĞI İLÇELER</u>	<u>MİLLETVEKİLİ</u>	<u>DÜŞEN NÜFUS</u>	
		4.136.641	27
BAYRAMPAŞA BEŞİKTAŞ BEYOĞLU ESENLER EYÜP FATİH GAZİOSMANPAŞA KAĞITHANE SARIYER SULTANGAZİ ŞİŞLİ ZEYTİNBURNU			153.209

c) 3 NUMARALI SEÇİM ÇEVRESİ

		SEÇİM ÇEVRESİ	ÇIKARACAĞI
		<u>TOPLAM NÜFUSU</u>	
<u>BİR MİLLETVEKİLİNE</u> <u>KAPSADIĞI İLÇELER</u>	<u>MİLLETVEKİLİ</u>	<u>DÜŞEN NÜFUS</u>	
		4.223.805	27
ARNAVUTKÖY AVCILAR BAĞCILAR BAHÇELİEVLER BAKIRKÖY BAŞAKŞEHİR BEYLİKDÜZÜ BÜYÜKÇEKMECE ÇATALCA ESENYURT GÜNGÖREN KÜÇÜKÇEKMECE SİLİVRİ			156.437

EK (II/C) SAYILI CETVEL

İLİ: İZMİR İL NÜFUSU : 3.868.308
ÇIKARACAĞI MİLLETVEKİLİ SAYISI : 26
BİR MİLLETVEKİLİNE DÜŞEN NÜFUS : 148.781

a) 1 NUMARALI SEÇİM ÇEVRESİ

<u>BİR MİLLETVEKİLİNE</u> <u>KAPSADIĞI İLÇELER</u> <u>MİLLETVEKİLİ DÜŞEN NÜFUS</u>	<u>SEÇİM ÇEVRESİ</u> <u>TOPLAM NÜFUSU</u>	<u>ÇIKARACAĞI</u>
1.915.117	1	147.316
	3	
BALÇOVA		
BUCA		
ÇEŞME		
GAZİEMİR		
GÜZELBAHÇE		
KARABAĞLAR		
KARABURUN		
KONAK		
MENDERES		
NARLIDERE		
SEFERİHİSAR		
SELÇUK		
TORBALI		
URLA		

b) 2 NUMARALI SEÇİM ÇEVRESİ

<u>ÇIKARACAĞI BİR MİLLETVEKİLİNE</u> <u>KAPSADIĞI İLÇELER</u> <u>MİLLETVEKİLİ DÜŞEN NÜFUS</u>	<u>SEÇİM ÇEVRESİ</u> <u>TOPLAM NÜFUSU</u>	<u>ÇIKARACAĞI</u>
1.953.191	1	150
	3	.245
ALIAĞA		
BAYINDIR		
BAYRAKLI		
BERGAMA		
BEYDAĞ		
BORNOVA		
ÇİĞLİ		
DİKİLİ		

FOÇA
KARŞIYAKA
KEMALPAŞA
KINIK
KİRAZ
MENEMEN
ÖDEMİŞ
TİRE

[R.G. 12 Mart 2010 – 27519]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

